

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 2b/11, toukokuu-kesäkuu 2011, 10. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Hallitus ja työnantajat kuriin

Kestävyyssvaje t. kuntien ja valtion velkaantuminen on summa (n. 7,5 mrd), jonka "Harmaa työvoima" vie valtiolta verotuloina. Sen uusi hallitus aikoo kuroa leikkauksilla umpeen. "Harmaa työvoima" onkin valtion piilotuki yrityksille. Kun järjestäytyneen työn hintaa ei voida alentaa, palkataan harmaata työvoimaa, josta kärsivät kaikki.

Sivu 5

STP vaatii: Ei kriisin laskua kansojen maksettavaksi

Suurten voittojen toivossa pankit jakoivat vakuudetonta lainaa mm. Kreikkaan, Portugaliin ja Irlantiin. Nyt vaaditaan EU-maiden kansoja mm. Suomea lainojen maksumiehiksi. Islantilaisien esimerkiksi noudattaen tulee kieltäytyä maksamasta pankkien itsensä aiheuttamia tappioita. Lisäksi Lissabonin sopimuksen artikla 125 kieltää yhteisvastuun toisten maiden veloista.

Sivut 2,3 ja 6

Eduskuntavaalit olivat kansan hätähuuto ja protesti

Eduskuntavaalit katkaisivat ns. kolmen suuren vallan vuorottelun muodostuen protestiksi oikeistopolitiikkaa kohtaan. Kykeneekö perussuomalaisilla höystetty hallitus muuttamaan politiikan suuntaa, on arvailujen varassa. STP vahvisti asemaansa ja teki hyvän vaalityön. Tavoitteenamme oli oikeistopolitiikan muuttaminen. STP:n kautta protesti voi realisoitua kansan haluamaan suuntaan.

Sivut 9 ja 11

Sivut 2-3

- kokoomuksen linja vailla pohjaa
- Portugali, rahoitusinnovaatio ER VV, mahdotonta ennustaa...
- Ei avointa valtakirjaa takauksille
- Velkakriisin lasku kansoille?
- Irtiottoja

Sivut 4-5

- Ei ydinvoimaa
- Jatkuva talouskasvu vie ilmastohelvettiin
- Yrjö Kallisen elämä ja totuus
- Harmaa työvoima
- Euro inflatoituu

Sivut 6-7

- Esityksiä hallitusohjelmaan
- Rahoituskartelli
- Ruuantuotanto siirtymässä suurpääoman ohjaukseen
- Tsernobylin näky yhä luonnossamme
- Paljastuksia Ahtisaaren kriisinhallinnasta

Sivut 8-9

- Uusoikeistolainen politiikka kurittaa junaliikennettä
- EK eli Ennen Kuolemaa
- STP:n vaaliarvio

Sivut 10-11

- Vapputervehdykset 2011
- STP:n vaaliarvio jatkuu
- Juri Gagarin ensimmäisenä avaruudessa 50 vuotta sitten

Sivut 12-13

- Stalinin kuvia vaikka muille jakaa
- Viro vääristelee taas historiaa
- Libyassa vaihdetaan eliittiä lännen tuella
- Heidi Hautalan erikoiset ystävät tuomiolla

Sivut 14-15

- Stakesin valkoinen terrori
- Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä
- Myytit murtuu

Sivut 16-17

- ALBA (Meidän Amerikkamme kansojen Bolivaarinen liitto)
- Kuuban puolueen kokous
- Leninin uudelleenhautauksesta
- Kim Il Sungia muisteltiin

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Ilmoituksia

Sivu 20

- Sosiaalinen ja vihreä uusjako
- Jussi, Minna, Risto ääniharavia
- Vappumuistio

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki: huhtikuu-toukokoo 2011

Kokoomuksen linja vailla pohjaa

Kokoomuksen puheenjohtaja, valtiovarainministeri Jyrki Katainen yritti eduskuntavaalikampanjan aikana selitellä puolueensa epäoikeudenmukaista politiikkaa ja erityisesti sen verolinjaa parhain päin. Kataisen päähokema oli, että kokoomus haluaa työllistää verouudistuksella. Jos kokoomus ja Katainen haluavat työllistää, niin miksi ne eivät ole tehneet sitä menneellä vaalikaudella? Miksi työllisyysmäärärahoja on leikattu porvarihallituksen kaudella? Kokoomuksen linja työllisyyspolitiikassa näyttää olevan, että jätetään ihmisten työllistyminen markkinoiden armoille ja yksilön vastuulle.

Kataisen väite siitä, että rikkaita suosiva verolinja luo uusia työpaikkoja, on täysin hataralla pohjalla. Kyseessä on lähinnä uskomus, jota eivät tue tutkimukset eivätkä käytännön kokemukset – jos miljardien veronkevennykset synnyttäisivät työpaikkoja, pitäisi meillä kaiken järjen mukaan olla jo täystyöllisyys. Arvonlisäveron korottamisella tullaan entisestään kurittamaan pienituloisia ja myös itseään yrittäjänä elättäviä työntekijöitä. Kokoomus on innokkaasti korottamassa nimenomaan tasaveron luonteisia veroja ja heikentämässä verotuksen progressiivisuutta. Se pyrkiiikin verouudistuksellaan jatkamaan ja kiihdyttämään jo valitettavan tutuksi käynyttä politiikkaansa: Köyhdyttämään köyhiä ja rikastuttamaan rikkaita.

Katainen väittää, että yritysveroa alentamalla lisätään yritysten palkanmaksuvaraa. Tämä on jälleen yksi argumentti vailla todellisuuspohjaa. Vaatimukset palkkamaltista ovat päinvastoin vain kiihtyneet 2000-luvulla samassa tahdissa yritysten tahkoamien ennätysvoittojen kanssa. Mihin nämä rahat sitten oikein katoavat? Suomalaisesta kansantaloudesta pumpataan vuosittain ulos miljardeja euroja osinkoina ulkomaisten sijoittajien taskuihin. Ne ovat poissa uusista kotimaan investoinneista, palkankorotuksista jne. Yritysten voittoja on myös jaettu yhä enemmän ylimmälle johdolle erilaisten palkitsemisjärjestelmien, bonuksien ja optioiden muodossa.

Kataisen mukaan ”kokoomus haluaa varmistaa, että rahat riittävät terveydenhuoltoon, koulutukseen ja vanhuspalveluihin myös tulevaisuudessa” (HS mielipide 5.4.). Miksi ihmeessä sitten kokoomus on murentanut valtion tulopohjaa jo vuosien ajan miljardien veronkevennyksillä rikkaille, vaarantaan siten vakavasti hyvinvointipalveluiden rahoituksen? Miten on ollut varaa varallisuusveron ja työnantajan Kela-maksun poistoon, jos kokoomuksen huolena on hyvinvointipalveluiden turvaaminen?

Katainen toteaa lisäksi mielipidekirjoituksessaan, että ”turvataksemme meille kaikille tärkeät palvelut, tarvitsemme myös parannuksia työelämän laatuun, pidempiä työuria sekä kunta- ja palvelureformin”. Kunta- ja palvelureformilla pyritään avaamaan julkiset hyvinvointipalvelut entistä laajemmin yksityiselle voitontavoittelulle. Toisin kuin Katainen väittää, reformilla heikennetään ja karsitaan etenkin lähipalveluita. Seuraavalla hallituskaudella tullaan vähentämään kuntien määrää draamatisesti, mikä entisestään vauhdittaa lähipalveluiden karsintaa. Kuntakokoa kasvatetaan, jotta palveluiden ulkoistaminen, yksityistäminen ja kilpailuttaminen olisi helpompaa.

Työelämän laadun parantamisesta tuskin kukaan on eri mieltä, mutta miksei kokoomus ole tehnyt mitään asian eteen viimeisen neljän vuoden aikana? Työuria ei sen sijaan ole suurtyöttömyyden oloissa mitään järkeä pidentää. Sen sijaan on nostettava entistä voimakkaammin esille vasemmiston vanha vaatimus työajan lyhentämisestä palkkatasoa alentamatta. Tällä edistettäisiin perheiden hyvinvointia, helpotettaisiin työn ja perheen yhteensovittamisen ongelmia sekä vähennettäisiin tätä kautta lasten ja nuorten kasvavaa pahoinvointia.

Pääkirjoitus:

Tommi Lievema

Portugali, rahoitusinnovaatio ERVV, mahdotonta ennustaa miten käy

Portugalin hallitus jätti torstaina 7.4.2011 EU:n komissiolle virallisen pyynnön talousavusta. Portugali oli jo aiemmin myöntänyt, ettei maa selviä kesäkuussa 2011 tiedossa olevasta velanlyhennyksestä. Portugali maksoi perjantaina 15.4.2011 takaisin markkinoilta lainaamansa 4,2 miljardia euroa.

Financial Times 15.4.2011 lehden mukaan on ”veitsenterällä”, osallistuuko Suomi väliaikaisen vakausrahaston osana euromaiden velkakiirisiin ja erityisesti Portugalin hätärahituksen hoitoon. FT:n toimittaja kuvailee Suomen eduskunnalla olevan veto-oikeus Portugali-asiassa. Suomen uuden hallitusohjelman hyväksyminen tapahtuu 16.-19.5.2011.

Portugalin hallitus on kaatunut. Portugalissa on uudet vaalit aikaisintaan 29.5.2011. Kesäkuussa 2011 Portugalin pitäisi maksaa lainoja takaisin markkinoille seitsemän miljardin euron edestä. Sen maksamiseen Portugali odottaa kansainvälistä apupakettia. Uudet vaalit pidetään kesäkuun puolivälissä. Äänestäjillä on oltava riittävästi aikaa sopimuksen tutkimiseen. Portugali on ollut aiemmin IMF:n holhouksessa 1977 ja 1983, kansallinen trauma on siellä vielä hyvin muistissa. Ministerit asettivat toukokuun puolivälin takarajaksi Portugalin kanssa tehtävälle sopimukselle. Portugalilta vaaditaan selvästi tiukempia toimia taloutensa vakauttamiseen kuin ne toimenpiteet, jotka Portugalin parlamentti aiemmin hylkäsi. Seurauksena on kysynnän heikentyminen ja kasvun hidastuminen.

Kun tarpeeksi monta EU-maata päättyy samanaikaisesti radikaalille laihdutuskuurille, niin sillä on Euroopan laajuinen negatiivinen vaikutus kokonaiskysyntään ja siten myös esimerkiksi Suomen vientiin ja suomalaisen talouskasvun edellytyksiin. Lisäksi pitää muistaa, että Eurooppa on iso osa maailmantaloutta. Euroopan kehityksellä on myös globaaleja vaikutuksia.

Euroopan valtioiden rahoituskriisi vaikuttaa jo nyt kymmenien miljoonien elämään ja kohta-

loon ja se voi vielä kääntyä pahemmaksi.

Euroalueen inflaatio nousi maaliskuussa odotuksia nopeammin. Inflaatio eli kuluttajahintojen vuosimuutos oli 2,7 prosenttia, EU:n tilastotiedoista vastaava Eurostat kertoi perjantaina 15.4.2011. Toteutunut inflaatiolukema ylitti paitsi markkinoiden odotukset myös selvästi Euroopan keskuspankin tavoitteen, jonka mukaan inflaation pitäisi olla lähellä mutta alle kaksi prosenttia. Perjantain inflaatioluvut merkinnevät sitä, että Euroopan keskuspankki joutuu nostamaan ohjauskorkoa uudelleen inflaatiota suitsiakseen. EKP nosti ohjauskorkoa noin viikko sitten 1,25 prosenttiin.

Euroopan johtavat virkamiehet ja poliitikot ovat aloittaneet jo suunnitelmat, miten euron kriisi hoidetaan, mikäli perussuomalaiset pääsevät valtaan Suomessa eli sen varalle, ettei Suomi hyväksy Portugalin tukipakettia toukokuussa. Tavallisesti valtiot maksavat erääntyvät velkansa pois ottamalla uutta lainaa. Portugalin valtionlainan korko on kuitenkin noussut niin korkeaksi, ettei maalla ole varaa lainata markkinoilta. Perjantaina 15.4.2011 Portugalin lainanhoitokustannukset nousivat yhä kestäättömämmälle tasolle. 10-vuotisen lainan korko nousi 8,9 prosenttiin.

Eurooppaoikeuden asiantuntija Juha Raition mukaan pankkien ja sijoittajien vastuulla ei ole juridista pohjaa. Hänen mukaansa pankkien ja sijoittajien vastuun silyttäminen kriisimaiden tukeen ei onnistu ilman EU:n perussopimuksen muuttamista. Pankkien ja sijoittajien vastuu edellyttäisi artikla 136:n muuttamista.

Pysyvään vakausmekanismiin pankkien vastuu on tulossa. Sekin edellyttää Eurooppa-neuvos-

ton yksimielistä päätöstä ja asian hyväksymistä kansallisissa parlamenteissa. Siihen kuluu siis väistämättä paljon aikaa.

Vakausrahasto (josta käytetään lyhennettä ERVV) on kesäkuussa perustettu yhtiö, jonka pääkonttori on Luxemburgissa ja jonka toimitusjohtaja on Klaus Regling. Vakausrahasto lainaa rahaa markkinoilta ja lainaa sitä edelleen Portugalille. Euromaat takaavat lainat.

Luxemburg on korkean pankkialaisuuden veroparatiisi.

Väliaikainen vakausväline eli tilapäinen vakausrahasto ERVV on artikkelin 125 näkökulmasta laitton. Siksi sitä ei voitu perustaa EU:n rakenteisiin. Laittomuus ja yhteisvastuukiello aiheuttivat sen, että jouduttiin perustamaan EU:n ulkopuolelle Luxemburgin osakeyhtiölain alainen yhtiö kriisimaiden takausjärjestelyn hoitoa varten.

Euroopan Unioni ei ole valtioiden välisen tilapäisen ERVV:n eikä tulossa olevan, pysyvän EVM-rahaston osapuoli. Pysyvän rahaston osalta EU:n perustuslakia pitää muuttaa yksimielisellä päätöksellä, koska Lissabonin sopimuksen mukaan se on nykyisen perustuslain näkökulmasta laitton järjestely.

Takaus- ja vakausjärjestelyt eivät ole EU:n toimivallassa. Ne ovat itsenäisten jäsenvaltioiden välisiä sopimuksia. Euroopan Unionin henkilöstöohjesääntö kieltää EU:n virkamiehiä ottamasta niihin viran puolesta kantaa, kuten komissaari Olli Rehn (kesk) on tehnyt.

Lakia kierrettiin ottamalla käyttöön artikla 122: ”Jos luonnonkatastrofit tai poikkeukselliset tapahtumat, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa, ovat aiheuttaneet tuolle jäsenvaltiolle vaikeuksia tai vakavasti uhkaavat aiheuttaa sille suuria vaikeuksia, neuvosto voi komission ehdotuksesta tietyin edellytyksin myöntää kyseiselle jäsenvaltiolle unionin taloudellista apua. Neuvoston puheenjohtaja antaa Euroopan parlamentille tiedon tehdystä päätöksestä.”

Maiden velkaantuminen sekä pankkien velkamaiden luottotamien seuraukset -josta pankit netosivat miljardeja - on tulkittu luonnonkatastrofiksi.Yleisesti rahoitusinnovaatioiden tavoitteena tai ainakin tosiasiallisena vaikutuksena on kiertää säätelyä, lisätä mahdollisuuksia ottaa riskejä ja siirtää riskejä muille niin että he eivät huomaa ottavansa riskejä.

Timo Koivistoinen

Tilaan

K

ansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etnimi

Lähiosoite ja paikka

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Ei avointa valtakirjaa takauksille

Islantilaiset äänestivät viisaasti ei maksuvelvoitteille. Financial Timesin pääkirjoitusotsake tammikuun alussa 2010 oli ‘Älkää pankko Islantia velkojien vankeilaan’ (7.1.2010).

Financial Timesin kirjoituksessa viitattiin mm. siihen, että englantilaiset ja hollantilaiset pankit hyötyivät suuresti näistä säännöistä eivätkä ole viattomia uhreja. Jos ne olisivat menettäneet samassa määrin, olisi harhaluulo ajatella, että näiden maiden hallitukset ottaisivat satoja miljardeja velkaa pelastaakseen ulkomaiset säästäjät, ja on vastenmielistä pakottaa heikko naapuri tekemään sama.

Suomen tulee islantilaisten esimerkkiä noudattaen sanoa ei sille, että joudumme takaamaan muiden velkoja, joita emme ole ottaneet emmekä EU-säädöksinkään sitoutuneet takauksiin. Uudet päätäjät eivät ole oppineet mitään 1990-luvun pankkikriisin virheistä kun Suomen hallitus antoi vastikeetonta apua pankeille ja uhraisi niiden asiakkaat. Yrityksiä pantiin konkurssiin ja tavalliset ihmiset pitkiin velkavankeuksiin. SKOP:n jakaneet pankit jakoivat sen tuen maksamatta koskaan takaisin. Takaisinmaksu on tärkeä peruste erilliselle pankkiverolle.

Portugalin, Kreikan ja Irlannin kuten ei Islanninkaan kansoilla saa maksattaa pankkien ja Hedge-rahastojen rahastusta. Ne on saatava vastuuseen. Norja vaatii pankkitukien vastineeksi suunnatulla osakeannilla pankkien osakkeita. Kun ne sitten nousivat, kun kriisi oli ohi, Norjan valtio sai enemmän takaisin kuin oli rahoittanut. Tämä Norjan malli on hyvä tapa pelastaa nämä maat kohdistamatta toimia tavallisiin ihmisiin ja laittaen finanssiala vastuuseen kriisin aiheuttamisesta.

STP:n hallitus
10.4.2011

Velkakriisin lasku kansojen maksettavaksi...

Ja syylliset päästetään palkahasta

Monet velkakriisiin ja koko EU-järjestelmään liittyvät vakavat ongelmat jäivät valitettavan vähälle huomiolle eduskuntavaalikeskusteluissa. Eräs hämmästyttävän vähän keskustelua herättänyt asia oli se, että Euroopan unioni rikkoo omaa perustuslakiaan eli Lissabonin sopimusta nykyisillä toimillaan kriisimaiden - tai oikeammin eurooppalaisten pankkien - tukemiseksi. Laittomuudesta aiotaan vieläpä tehdä pysyvä asiointila vuodesta 2013 eteenpäin, jolloin astuu voimaan Euroopan vakausmekanismi (EVM).

Stp:n puheenjohtaja Juhani Tanski toi takausjärjestelyjen laittomuuden esille artikkelissaan Irlannin talouskriisistä (KÄ 6/10). Hän totesi, että EU:n perustuslain eli Lissabonin sopimuksen artikla 125 kieltää yhteisvastuun toisten maiden veloista. Myös entinen europarlamentaarikko Esko Sepänen on pitänyt aihetta esillä julkisuudessa.

Unionissa ei ilmeisestikään olla niin kauhean tarkkoja laillisuusperiaatteesta. Ihmetyttää vain se, että edes Suomi – unionin perinteinen mallioppilas – ei ole vaatinut säädösten noudattamista. EU:n ”kunniaksi” on sanottava kuitenkin, että on olemassa eräitä sille pyhiä asioita, joista ei tingitä millikään. Esimerkkinä voi mainita vaikkapa pääomien vapaan liikkuvuuden. Toinen järkähtämätön – ja järjetön – periaate on vapaan kilpailun turvaaminen ja kilpailun vääristymistä torjuva valvonta. Suomessa tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että valtio ei saa tukea syrjäseutujen linja-autovuoroja, koska se ”vääristää kilpailua”. Niinpä syrjäseuduilla on lak-

Kreikassa (kuva), Ranskassa, Portugalissa EU-eliitti ja kansa ovat ajautuneet ”napit vastakkain”. Nähtäväksi jää, miten pitkään kansa koko EU:n alueella (myös Suomessa) kestää pääoman ylivaltaa.

kautettu siellä vielä toimineita harvoja vuoroja.

Keinottelijat vapautetaan vastuusta

Jyrki Katainen ja Mari Kiviniemi vaativat kaikkia puolueita hyväksymään väliaikaisen Euroopan rahoitusvakausvälineen (ERVV). Siinä ei ole mukana pankkien ja sijoittajien vastuuta ja sen kokonaissumma on 250 miljardia. Vertailun vuoksi: Pysyvän Euroopan vakausmekanismin kokonaissummaksi on tulossa 500 miljardia. Hakematta tulee mieleen, että pankit ja sijoittajat pelastetaan ja päästetään palkahasta, kunnes ollaan päästy pahimman yli.

Suomen hallitus on ollut velkakriisiin suhtautumisessa paavilisempi kuin paavi itse. Katainen, Kiviniemi ja myös talouskomissaa-

ri Olli Rehn ovat esiintyneet EU-koukussa pääpyöveleinä vaatimassa hurjia leikkauslistoja ja mato-kuureja kriisiin syyttömille, viimeksi Portugalin kansalle. Näin siis samaan aikaan, kun pankit ja sijoittajat on päästetty palkahasta. Katainen vetosi vaalikeskusteluissa ääni väristen vastuullisuuden puolesta. Kataisen kohdalla tämä tarkoittaa, kuten edeltä käy ilmi, vastuuta pankkien ja sijoittajien voitoista ja niiden takaamisesta. Ihmetellä voi myös komissaari Rehnin käytöstä, kun hän ennen eduskuntavaaleja huuteli EU-virkamiehen roolistaan suomalaisille ohjeita, kuinka äänestää oikein ja vastuullisesti.

EU-komissio määrää talouspolitiikasta

Velkojen takauskiistelyn jalkoihin jäi se, että pysyvän vakausmekanis-

min mukana on tulossa myös ankara talouskuri ja -kontrolli, johon sisältyy mm. kansallisten budjettien ennakkotarkastukset komission toimesta. Komission tehtävänä on valvoa uusliberalistisen talouspolitiikan puhtautta jäsenmaissa. Myös pahamaineiselle IMF:lle (Kansainvälinen valuuttarahasto) on varattu rooli EU:n talouden piiskurina. Komission budjettivalvonta vie jäsenmailta viimeisetkin itsenäisen talouspolitiikan rippeet. Se tietää entistäkin kovempia aikoja eurooppalaisille työläisille, vanhuksille, opiskelijoille, vähävaraisille ja heikompisaisille. Itse asiassa herää kysymys, mihin kansallista eduskuntaa enää oikein tarvitaan, kun EU-komissio joka tapauksessa sanelee talouspolitiikan.

EU ajaa talouspolitiikassaan

sisäistä devalvaatiota, joka tarkoittaa palkkojen, sosiaaliturvan ja julkisten palveluiden leikkaamista. Väliisten verojen kuten arvonlisäveron korottamisella puolestaan kiihdytetään inflaatiota, mikä on eräs keino hoitaa velkoja. Katainen ja Kiviniemi hehkuttivat vaalikeskusteluissa tätä linjaa Orwellin hengessä ”hyvinvointiyhteiskunnan pelastajana”. Voisi kysyä, mihin hyvinvointiyhteiskunta tarvitsee vihollisia, kun sillä on tällaisia ystäviä?

Jos talouden kuristusohjelmasta haluaa löytää jotain myönteistä, niin moinen räikeä epäoikeudenmukaisuus lisää varmasti kapinahankeä EU-kansalaisten keskuudessa. Näinhän on käynyt monissa niistä maista, joissa IMF:n ohjelmia on toteutettu käytännössä. Esimerkkejä löytyy vaikkapa Latinalaisesta Amerikasta, missä kansat ovat laajassa mitassa nousseet vastustamaan uusliberalistista talouspolitiikkaa. Velkakriisin pyörteisiin joutuneissa EU-maissa on niin ikään nähty mittavia mielenosoituksia leikkauksia vastaan.

Luottojärjestelmä markkinoiden armoilla

EU:n säännöissä kielletään keskuspankkien suora rahoitus valtioille. Luottojärjestelmä on uusliberalismin oppien mukaisesti alistettu kapitalistiselle keinottelulle ja voitontavoittelulle, mikä on tietenkin koko velkaongelman alku ja juuri. Niin kauan kuin tämä järjestelmä on voimassa, on olemassa riski yhä uusista kriiseistä. EU:n linja kriisin hoidossa on, että pelastetaan keinottelijapankit lapioiden niille miljardeja euroja, ja sen jälkeen toivotaan, että pankit ovat ottaneet opiksi. Tässä tilanteessa tarvittaisiin huomattavasti radikaalimpia johtopäätöksiä.

Tommi Lievemaa

Irtiottoja

Vaalit tuli, oli ja meni. Muutokset eduskunnassa eivät lupaa muutoksia mihinkään muuhun. Sama meno kuin ennenkin jatkuu. Palkkatyöläisiä ja eläkeläisiä kyykytetään jatkossa kuten ennenkin. Roikkumalla olemattoman pienellä painolla EU:n ja euron takin liepeissä, on alistuttava isoisten pöydiltä puotoaviin pieniin murusiin.

Suuret määräävät talouden tahdin. Se jarruttaa paitsi talouden kasvua myös sen sisällön muuttumista. Suomen talous pienuudesta huolimatta tuottaa paremmin kuin koskaan ennen. Mutta tuottavuus ei näy eikä tunnu palkkatyöläisten kukkarossa. Pari vuotta sitten tuotettiin uutta arvoa joka ikisen työtunnin aikana 50,56 euroa. Siitä palkkatyöläisille jäi verojen ja sotumaksujen jälkeen nettona 9,04 euroa, mutta kapitalistit saivat 19,60 euroa – 117 prosenttia enemmän. Näiden erotus jäi niin sanotulle julkiselle taloudelle.

Kaikki tietävät eläkkeiden pienuuden ja eläkeläisten kurjuuden. Mutta kuinka moni tietää, että eläkerahastot kasvavat niin kovalla vauhdilla, että eläkeyhtiöiden ranteita pakottaa. Eläkerahastot ovat kasvaneet vauhdilla. Niiden perustamisesta lähtien keskimäärin

2,7 miljardia euroa vuodessa ja viimeisen kymmenen vuoden aikana vauhti on kiihtynyt lähes kolminkertaiseksi.

Yksin eläkevakuutusyhtiöt Varmaja Ilmarinen palauttavat suuryhtiöille 160 miljoonaa eli 162 euroa jokaista vanhuuseläkeläistä kohden. Siis – eläkeläisten rahoja lahjoitettiin yrityksille. Se oli eläkeläisten sammon ryöstö! Niillä ei ole mitään tekemistä yritysten kanssa, sillä palkkatyöläiset maksavat itse eläkkeensä. Ne ovat kaikki osa palkkaa, jonka työntajat vain tilittävät eläkerahastoihin ja Kelalle. Puheet työntajamaksuista ovat pelkkää pötyä.

Näistä kaikesta syntyy tulojen sietämätön ero. Tulonjako voisi olla myös päinvastainen, jolloin palkat olisivat kaksikertaiset lisäarvoon verraten. Mutta työväenjärjestöjen heikkouden ja porvareille annetun vallan vuoksi tässä ollaan eikä parempaa ole tiedossa. Päinvastoin. Siksi tulevaisuus vaatii palkkatyöläisiltä sosiaalista oivallusta; irtiottoa kapitalistien ylivallassa!

o o o

Harvoin tulee ajatelleeksi, että virallisen tiedon mukaan maailman bkt on noin 8 306 dollaria asukasta kohden. Se on käsittämättömän pieni. Meillä se on yli viisinkertainen. Lienee selvää, että sen vuoksi

sadat miljoonat elävät pelkällä pyhällä hengellä lyhyen elämän. Näin siitä riippumatta, että maapallo on täynnä rikkauksia, joita hallitsevat tai peräti omistaa ani harva.

Jo syntynyttä rikkautta on pilvin pimein. Siitä huolimatta pari vuotta sitten EU-valtiot tukivat omien maiden yksityisiä pankkeja 3 800 miljardilla eurolla, 5 000 miljardia dollaria. Sen jälkeen on tuotannon ulkopuolella keinotteluun sijoitettu na hirvittävä määrä – 692 tuhatta miljardia dollaria. Se ylittää ihmisen käsityskyvyn, mutta hahmotuu, kun todetaan, että se on 98 900 dollaria maailman väestön henkeä kohden.

Tuon hirvittävän pääoman omistavat harvat todelliset suuryritykset, -pankit ja -säätiöt. Niiden takana on aina ihmisiä, jotka omistavat niistä vähintään määräävän osan. Nuo suunnattomat varat on sijoitettu kaikennäköisiin arvopapereihin ja erilaisten tavaroiden tulevaisuuden hintaodotuksiin - termiineihin, futuureihin ja niiden monenkirjaviin johdannaissovimuksiin, fiktiivisen rahan johdannaismarkkinoille.

Kapitalistit tietävät muita paremmin, että näillä fiktiivisen rahan markkinoilla on omat vaaransa. He tietävät, että niille syötetään aina myös vahvasti vääriä tuotto-

odotuksia, ilmaa. Heidän ongelmana on tietämättömyys – he eivät tiedä kuinka paljon ilmaa jo on eivätkä sitä, paljonko ilmaa voi vielä kertyä ennekuin kupla alkaa vuotaa. Sen jokainen pölvästikin pankkimies tietää, että kun vuoto alkaa siinä aina jollekin käy köpelisti.

o o o

Jos kuvitellaan, että jo nyt johdannaismarkkinoilla on ilmaa vain pari-kolme prosenttia, niin kuplan suuruus on 14 000 – 21 000 miljardia dollaria. Sen kerralla purkautumista kapitalistinen talous rahajärjestelmineen ei kestäisi. Mikäli tai kun se purkautuu vain osittain, silloin nykyinen viidentoista vuoden lamasykli lyhenee merkittävästi ja lama seuraa toistaan entistä nopeammin.

Tämän kaiken tietäen EU rakentaa puskureita, joilla maksetaan suurkapitalistien pankkien laman laskut, luottotappiot. Ensin rakennetaan väliaikainen 440 miljardin ja sen jälkeen vakainainen 700 miljardin euron vakuusrahasto joten puskuriksi tulee 1 140 miljardia euroa, 1 550 miljardia dollaria. Riittääkö se EU:n pankeille, sitä ei tiedä kukaan, mutta arvata voi – ei riitä!

Kaikki tämä vakuusraha otetaan veronmaksajilta. Asiaa hämmennetään selittämällä, että ei siihen rahaa tarvita kuin muutama sata mil-

joona. Loput ovat pelkkiä vakuuksia. 1990-luvulla lukemattomat suomalaiset saivat käytännön kokemusta siitä, mitä takaus tarkoittaa. Jos velallinen ei maksa, takaa-jaa maksaa!

EU:n vakuusrahastot kerätään vain 17 euromaan veronmaksajilta. Esimerkiksi Ruotsi ei ole euromaa, joten se ei ole maksumieskään. Ruotsalaisilla on taas oivallinen mahdollisuus pilkata suomalaisten typeryyttä, sisäänrakennettua idiotismia.

o o o

Maailman rahamarkkinoilla on todella suuria ja monenlaisia onnenonkijoita. Valtiost otav suurpankkien kuppauksen tosi kiitollisia kohteita. Kun valtiot joutuvat maksuvaikeuksiin, EU:n vakuusrahastot tulevat apuun, euromaat maksavat. Se on EU:n perustuslain vastaista sillä sen artikla 122 kieltää unionin avun, 123 kieltää keskuspankin avun ja 125 kieltää jäsenmaiden yhteisvastuun.

EU tekee irtiottoa omasta perustuslaistaan. Siksi meidän, sinun ja minun, on oman etumme ja turvallisuutemme vuoksi syyttä tehdä irtiottoa tuhoisasta eurosta ja EU:sta sekä tuhoisasta tavaroiden ja pääomien vapaasta liikkumisesta, globalisaatiosta.

Kai Kontturi

Ei Ydinvoimaa

Suomen ensimmäinen ydinvoimalaitos rakennettiin Loviisaan ja se otettiin käyttöön vuonna 1977. Tietääksemme laitos on toiminut melko turvallisesti ja Olkiluodon jälkeen olemmekin saaneet kuulla jokaisessa ydinvoiman puolesta esitetystä väitteessä, että Suomessa on niin vakaa ja järkähtämätön peruskallio, että sille on varaa rakentaa useampikin ydinvoimalaitos.

Suomen vakaa ja järkähtämätön peruskallio sopii ydinvoiman puolustajien mukaan täydellisesti myös ydinjätteen loppusijoituspaikaksi. Eivätkö Suomen päättäjät tiedä, että ikiajoiksi kaivokseen haudatut ydinjättesäiliöt vuotavat Saksan Assenissa?

Suomessa on tällä hetkellä toiminnassa neljä ydinreaktoria, joilla tuotetaan noin neljännes Suomessa käytetystä sähköstä. Parhaillaan TVO on rakentamassa Suomeen viidettä ydinvoimalaitosyksikköä Olkiluoto 3:sta, joka valmistuessaan arviolta noin vuonna 2012 tulee olemaan sähköteholtaan maailman suurin yksikkö. Greenpeace:n tilaaman arviointiraportin mukaan reaktorin suojakuoren teräsosat ja betoninen pohjalaatta eivät täytä turvallisuusvaatimuksia.Olkiluoto 3:n ohjaustekniikka on kielletty jopa valmistajan maassa Saksassa.

Olkiluoto 3:n rakentamiseen annettiin lupa, jotta Suomi saavuttaisi Kioto-tavoitteensa ja jotta raskaalle teollisuudelle voitaisiin antaa sähköä ilman julkisia tukia. Jo vuonna 2006 Olkiluoto 3:n raken-

nushankkeessa oli havaittu yli 700 laatupuutetta ja, mikä pahinta rakennustyöt ovat vähintään 700 miljoonaa euroa yli alkuperäisen budjetin. Olkiluoto 3:n puolesta väitetyt päästövähennyksetkään eivät tule toteutumaan, vaan yrityksille tarvittavat päästöoikeudet ostetaan verovaroin, kertoo Greenpeace.

Sähkönkulutus Suomessa on pysynyt melko tasaisena noin 80-90 terawattituntia ja ilmeisesti sähkönkulutus tulee pysymään melko tasaisena näiden 80- 90 terawattitunnin lähetytyillä. Asiantuntijoiden mukaan sähkön kulutus kasvaakin tulevaisuudessa nykyistä hitaammin. Voidaankin siis kysyä, mihin tarvitsemme lisää ydinvoimaloita? Jo pelkästään tarpeettomien ydinvoimaloiden lopettaminen maksaa tulevaisuudessa useita kymmeniä tai satoja miljoonia euroja. Asiantuntijat tietävät jo nyt, että tuuli-, aurinko- ja aaltosähkön raju lisääntyminen noin 700 terawattituntiin muuttaa Eu-

roopan sähkömarkkinat vuoteen 2020-30 mennessä.

Viimeksi Kokoomuksen Jyrki Katainen on kertonut meille suomalaisille, että me emme tule toimeen pelkästään aurinkokenosähköllä. Emme voi kuitenkaan enää suosia suurten pääomavaltaiten voimayhtiöiden etuja, vaan etusijalle on asetettava suomalaisen yhteiskunnan kokonaisuus. Ydinvoimalat lisäävät pääomavaltaiten, ulkomaalaisomistuksessa olevien ja sähköä tuhlaavien teollisuusalojen toimintaa ja vähentävät kotimaisia työpaikkoja.Yhteiskunnan kokonaisedun mukaista on uusiutuvan energian huomattava lisääminen ja se on toteutettava yhteiskunnassamme hallituksen pikaisesti toimeenpanemalla uusiutuvan energian innovaatio-ohjelmalla. Lisäksi kahdelle reaktorille jo annetut raken-

Minna Ekman

Jatkuva talouskasvu vie ilmastohelvettiin

Öljynporauksen yhteydessä vapautuu maakaasua, josta huomattava määrä jätetään keräämättä talteen. Se yksinkertaisesti vain poltetaan pois. Tällä tavoin soihutuna polttamalla tuhlaetaan vuodessa määrää, joka vastaa vuodessa 5% koko maailman maakaasuntuotannosta.

Soihduttamalla haaskattu 150 miljardia kuutiometriä vastaa määrältään noin 30 prosenttia Euroopan unionin maakaasunkulutuksesta. Samainen soihdutus aiheuttaa 400 miljoonan tonnin hiilidioksidipäästöt, mikä on noin kaksi prosenttia maailman koko energiantuotannon vuosittaisista hiilidioksidipäästöistä.

Venäjä on paitsi maailman suurin maakaasun tuottajamaa myös sen suurin soihduttajamaa. Kaasua soihdutetaan Venäjällä ehkä jopa 50 miljardin kuutiometrin verran vuodessa.

Tarpeellinen tietämys on jo olemassa ja tämä valtava energian tuhlaus, joka samalla lisää ilmakemian lämpenemistä, voidaan lopettaa. Asia pitäisi vain toteuttaa.

Vakuuttava näyttö päästöjen vähenemisestä antaa odottaa itseään. Esimerkiksi Euroopan unionin hiilipäästöt olivat viime vuonna kolme prosenttia suuremmat kuin vuonna 2009. Yhdysvalloissa fossiilisilla polttoaineilla tuotetun energian hiilidioksidipäästöt olivat viime vuonna 3,7 prosenttia suuremmat kuin vuonna 2009.

Näillä ehdoilla vaikuttaa epätodennäköiseltä, että lämpeneminen saadaan pidettyä kahden asteen rajoissa. Vaikka viime vuosina onkin edistytty puhtaan energian alalla, etenkin aurinko- ja tuulivoiman suhteen, nämä menestystari-

Tuulivoimaa hyödynnetään Euroopassa. Riippuu politiikan suunnasta, halutaanko vaihtoehtoihin energiamuotoihin sijoittaa. STP vaatii sijoituksia uusiutuvaan energiaan ja sen tutkimukseen.

nat jäävät fossiilisten polttoaineidien kasvavan kysynnän varjoon.

Jatkuva talouskasvu jyrää kaikissa yhteiskunnissa.

Uusiutuvaan energiaan perustuva sähköntuotanto on kasvanut maailmassa vuoden 1990 jälkeen keskimäärin 2,7 prosenttia vuodessa. Maailman kokonaissähkön-tuotanto on kasvanut nopeammin, kolme prosenttia vuodessa. Vain hallittu talouslasku, degrowth, näyttää olevan pelastus ilmastohelvetistä.

Vuonna 1990 maailman sähköstä 19,5 prosenttia tuotettiin uusiutuvalla energialla. Vuonna 2008 uusiutuvien energianlähteiden osuus oli enää 18,5 prosenttia. Vuosina 2000–2008 tapahtuneesta sähkön kysynnän kasvusta 47 prosenttia tydytettiin hiilivoimalla. Hiilivoiman käyttö lisääntyi tuona aikana enemmän kuin minkään muun energiamuodon käyttö.

Tilanteen kohentamiseksi on muun muassa lakkautettava fossiilisille polttoaineille vielä nykyäänkin maksettavat tukiaiset. Fossiilisten polttoaineiden käyttöä tuettiin maailmassa vuonna 2009 yli 310 miljardilla Yhdysvaltain dollarilla. Uusiutuva energia sai vastavaa tukea vain 57 miljardin dollarin edestä.

Kaikesta huolimatta maailman tuulivoimaloiden yhteenlaskettu kapasiteetti on noussut vuoden 2000 jälkeen 18 gigawattista noin 195 gigawattiin. Aurinkopaneeleja on asennettu tuulivoimaan verrattuna yli kaksinkertaisella vauhdilla – vuonna 2000 kapasiteettia oli yhteensä 1,5 gigawattia, mutta nykyään suurin piirtein 40 gigawattia. Tämä on hyvä alku nopealle kasvulle, jota tarvitaan vielä pitkään.

Antero Nummiranta
Lähteet:”Kahden asteen ikkuna sulkeutuu”: Maria Haanpää, Clean Energy Progress Report, fifi.voima.fi

Yrjö Kallisen elämä ja totuus

Kirjaesittely/Matti Salminen
Pystykorvakirja Like-kustannus

Yrjö Kallinen (1886-1976) oli omaperäinen ajattelija, joka pyrki tinkimättä totuudellisuuteen ja myötätuntoon. Hänen mielipiteensä ovat nyt ajankohtaisempia kuin koskaan.

Elämäkertateoksen lähteinä ovat Kallisen omat tekstit, joista valtaosa on aikaisemmin julkaisemattomia. Vastalöydetty kirjeenvaihto ja kattava arkistotutkimus luovat Kallisesta uudenlaisen kuvan ja hänen ulkomaisille toimittajille antamansa haastattelut valaisevat Suomen historiaa tavanomaisesta poikkeavista näkökulmista.

Mussolini: Haipparalla ja hulttio

Kallinen oli kiinnostunut jo 1920-luvulla Italian fasisminnoususta ja tutki tarkasti myös natsismin nousua Saksassa. Hän ymmärsi, mikä vaara maailmaa odotti Mussolinin ja Hitlerin toimien vuoksi. Kun hän 1930-luvun puolivälissä piti osuuskauppaväelle varoittavan puheen Mussolinista, kaikki olivat vaikuttuneita, mutta häntä ei uskottu. Kallinen kertoo tapauksen ulkomaille annetussa haastattelussa, jota ei siis ole julkaistu aiemmin suomeksi:

”Kun laskeuduin puhujalavalle, nousi Tanner kiittämään ja sanoi esitelmän olleen suuremmoinen, mutta kuitenkin tuumi: Etköhän sinä pidellyt vähän liian pahoin sitä Mussolinia, ei kai se nyt tuollainen haipparalla ja hulttio ole! Vastasin, että aika näyttää, millainen se mies on. Ja aika näytti.”

Saksa 1933

Pääkaupunkisedun osuuskauppiemiesten kerhon (POK) sihteerinä eli kirjurina Kallinen teki mainion tekstin POK:n pöytäkirjaan, miltä Saksassa näyttyi 1933, kun A. Vierimaa, I. Voionmaa ja taiteilija Ola Fogelberg kertoivat kokemuksistaan.

” Hakaristilippuja - ruskeita, mustia ja vihreitä formula - hakaristilippuja - sotilaita, poliiseja - hakaristilippuja- päätänsä pudistelevia vanhemman polven ihmisiä, intoutuneita nuorukaisia hakaristilippuja poliisi, joka sanoi kaiken menevän päin helvetiä, hakaristilippuja ajattele, mitä tahansa, mutta nauha käsivarteen ja kadulle! - hakaristilippuja - natsi-tohtori, joka itse on ollut rakentamassa osuuskaupan suurta leipomoa, mutta ei enää hyväksy osuuskaupallisketta, koska se rakentaa komeita rakennuksia hakaristilippuja maa kuin sotatilassa, hengen ja omaisuuden kanssa niin ja näin- hakaristilippuja äkseeräviä pikkupolikia osuuskauppojen ja niiden perustaminen kielletty, virkamiehet eivät saa kuulua osuuskauppaan-hakaristilippuja, Heil Hitler! Kaikki päin helvetiä, mars, mars!”

Rottapuhe jouluaattona 1918

Kallinen ei tarttunut koskaan aseeseen ja oli ehdoton pasifisti koko elämänsä ajan. Tästä huolimatta hän sai kokonaista neljä kuolemantuomiota sisällissodan aikana ja vietti vuosia kaltereiden takana Oulussa, Tammisaarella ja Suomalaisessa. Helsingin Suomalaisessa vangit pistettiin ”kase-mattiin”, venäläisten rakentamaan korsuun. ”Luolassa oli puulattia,

hiekkainen ja roskainen. Takaseinällä matalat lavitsat. Lavitsoilla ei ollut riepukaakaan muuta kuin mitä oli rääsäjä päällä. Oven pielessä tynnyrinpuolikas käymälänä.”

Vartijat: ”Luuletteko te perkeleet, että teidät on tuotu tänne höyhenpatjoilla makaamaan! Kyllä te saatte mullassa maata pehmeällä, täällä maataan kovalla.”

Suomenlinnan Susisaarella jouluaattona 1918 ehkä toistakymmentä vankia oli kerääntynyt Ehrensärdin aikaiseen holvikattuhuoneeseen. Pöydällä oli jokin, joka markkeerasi joulukuusta. Siihen oli ripustettu risaisia kenkärajoja, sillinruotoja, tyhjiä purkkeja ja kamaa.

”...Olin jo hetken tunnustellut jotain sanoakseni, kun joku tove-reistani äkkiä heitti pöydälle kuolleen rotan... Toverit! Tässä näette kuolleen hiiren.

Ääniä: Rotta se on! YK: Hyvä! Tässä näette kuolleen rotan. Nyt sen puikkelehtiminen ja nakertelu on päättynyt. Se on kuollut...

Vielä vähän aikaa ja myös me olemme kuolleet, kuten tämä rotta tässä. Puikkelehtiminen ja nakertelu päättyy kerran ja tässä on muodon loppu. Mutta, veljet, on jotain mikä erottaa meidät tästä rotasta. Mikä se on?

Ääniä: Häntä!

YK: Ei toverit! Näen tässä rotassa eläinkunnan edustajan ja luonnon valtakuntaan kuuluu sekä hännällisiä että hännättömiä lajeja. Mutta on jotakin yleistä ja tosi oleellista, mikä erottaa meidät ihmiset tämän rotan edustamasta luonnon osasta. Mitä se on? Koko lyhyen elämänsä se puikkelehti oman pienen itsensä ja lähimmän perhepiirinsä hyväksi. Milloinkaan ei sen sydäntä paisuttanut unelma koko rottasuvun onnellisesta tulevaisuudesta, milloinkaan se ei sytynyt pyhään hehkuun tietoisesta tahdosta elää, toimia, taistella, jotta pienet rottalapset tulevina vuosisatoina voisivat elää onnellisina, elämää ylistäen.

Tässä, veljet, tässä erotus meidän ja rotan välillä! Veljet, rottiaiko tahdotte olla vai ihmisiä? Ja edelleen. vanhojako aiotte voiton laulua laulaa, noita lauluja, joita aina säestävä voitettujen, sortoon syöstyjen haikea valitus? Vai tahdotteko sen sijaan yhtyä maailman kaikkien sorrettujen yhteiseen voiton lauluun, lajimme heimolauluun, ihmisen lauluun? Vastatkaa, veljet!

Innostuneena syöksähtää koko joukko seisaalleen ja jyrisevä Internationale kiirii kautta holvikattoisen vankilamurjun, ulos ikkunoista yli synkeän Susisaaren.”

Matti Salminen on tehnyt vaikuttavan kirjan, jota suosittelen kaikenikäisille lukijoille. Sisältää aivan uutta, ennen tuntematonta aineistoa. Lukekaa itse!

Antero Nummiranta

Huom
Juhani Valo ja Antero Nummiranta suunnittelevat Lähiradioon ohjelmaa tästä samasta kirjasta. Ehkä vielä tänä keväänä! Seuratkaapa netistä ohjelmatietoja. www.kansanradioliitto.fi

Harmaan työvoiman käytölle loppu

Kriittinen Ay-verkosto järjesti Mielenosoituksen harmaata taloutta vastaan yhtenäisen työväenliikkeen puolesta 8.4 klo 16:30. Kokoonnuttiin Hakaniemen torilla, josta marsittiin Etelärantaan EK:n pääkallonpaikalle.

Mielenosoituskutsussa todettiin: "Suomalainen työväenluokka on ajettu kuilun partaalle. Epävarmuus ja työehtojen heikentäminen jatkuu kiivasta tahtia, eikä ammattiyhdistysliike kykene taistelemaan yhtenäisenä rintamana. Veronkierto, laittoman työvoiman häikäilemätön käyttö, sekä vuokratyövoiman lähes orjallinen asema vähentävät entisestään työläisten mahdollisuuksia puolustaa oikeuksiaan. On aika aloittaa uusi luku työväenliikkeen historiassa, lopettaa keskustelu kestävyysvajeesta ja aloittaa lujempi kamppailu yhteiskunnan valtasuhteista". Harmaata taloutta vastaan Etelärannassa käytiin useita puheenvuoroja.

JHL:n toimialajohtaja ja SAK:n hallituksen jäsen Teija Asara-Laaksonen luonnehti harmaata taloutta todeten sen olevan rikollisuutta, joka rapauttaa yhteiskuntaa ja syö veropohjaa. Harmaaseen talouteen nähden ay-liikkeellä tulisi olla kanne-oikeus. Hän esitti laajaa työväen yhteistyötä harmaata taloutta vastaan. Hänen arvionsa mukaan harmaa talous aiheuttaa yhteiskunnalle 10 miljardin vuotuiset menetykset. Nämä rahat ovat pois yhteiskunnan tuottamista palveluista. Harmaa talous leviää ja kohdistuu nyt myös julkiselle palvelualoilte, josta Länsi-Uudenmaan

Harmaa talous on herättänyt palkansaajien piirissä voimakasta keskustelua. Rosvofirmat tuovat työmarkkinoille alipalkattua työvoimaa, jotka eivät maksa myöskään veroja. Tämä aiheuttaa useiden miljardien loven valtion talouteen. Vihastusta aiheuttaa se, että valtiovalta ei piittaa harmaan talouden mukanaan tuomista ongelmista. Tämä johtunee siitä, että valtion varoista ei voida osoittaa suoraan tukea yksityisille firmoille. Sallimalla harmaan halpatyövoiman käytön hallitus tukee firmoja maksamalla tämän tuen luopumalla useiden miljardien verotuloista. Kun voittoja ei voi kasvattaa alentamalla järjestäytyneen työvoiman palkkoja, palkataan alipalkattua työvoimaa. Tämä on Kataisen hallituksen tilaus ja siitä kärsivät kaikki.

poliisilla on tutkimus käynnissä Espoon alueella.

Rakennusliiton II puheenjohtaja Kyösti Suokas arvioi, että EU vapautti työvoiman liikkuvuuden. Tämän jälkeen viranomaiset olettavat, että verot ja sosiaaliturvamaksut maksetaan kohdemaan mukaan. Tosiasiaa työvoima liikkuu, mutta kohdemaan työehtoja ei

noudateta. Tilanteeseen tulee saada korjaus. Muussa tapauksessa ei jää muuta mahdollisuutta kuin vaatia eroa EU:sta.

Ahtaajien Vuosaaren telakan pääluottamusmies Jape Loven katsoi harmaan talouden olevan syöpä suomalaisessa työelämässä, joka on lisääntynyt myös kuljetusalalla. Puheita kiertää mm. sataman liepeillä liikkuvista romanialaisista rekkakuskeista, joille maksetaan 1000 euroa kuussa ja autos-

sa asumisesta peritään vuokraa 300 euroa kuussa. Myös julkishallinnon työmailla ja rahoilla käytetään yrityksiä, jotka tekevät työtä harmaan talouden piirissä. Harmaan talouden kirkominen ei ole utopiaa, vaan se on tahtotila.

Vasemmistoliiton puheenjohtaja kansanedustaja Paavo

Arhinmäki totesi, että on tärkeä asia olla liikkeellä harmaata taloutta vastaan. Siitä kärsivät kaikki: työpaikkansa menettäneet suomalaiset, halpatyövoimana käytettävät ulkomaalaiset, sekä rehelliset yrittäjät. yms. Kun mitään työhön liittyviä maksuja ei suoriteta normaalien ehtojen mukaisesti, menetetään vuosittein verotuloja 5 mrd eli ns. kestävyysvajeen verran. Tämä on sama summa, jonka mukaan aletaan suunnitella leikkauslistoja.

SKP:n puheenjohtaja Yrjö Hakanen sanoi, että harmaan talouden suosiminen on yritystä murtaa ay-liikettä. Harmaan talouden torjumiseksi tarvitaan yhteistyötä ja luokkavoimaa. Euroopan vasemmisto on käsitellyt asiaa ja todennut, että "samasta työstä, samassa maassa sama palkka".

Vastavoimaa edustanut Markus Heikkinen esitti, että olemme täällä, koska vastustamme harmaan talouden hyysäämistä, haluamme kehittää suomalaista työväenliikettä ja olemme valmiit tekemään töitä sen eteen. Harmaa talous kurjistaa työväenluokkaa ja sen kautta suuri pääoma toimii koko ajan palkansaajia vastaan. Tätä vastassa on maamme ammatillinen ja poliittinen työväenliike. Nyt on aika rakentaa vastavoima ja tehdä 2010-luvusta työväenluokan vuosikymmen.

Kaikki odottavat uudelta hallitukselta tekoja tässä kysymyksessä.

Toimitti: Heikki Männikkö

Euro inflatoituu:

Suomen valtion eurovelka kullassa mitattuna pieneni 14% vuodenukussa!

Kokoomuksen kansanedustajaehdokas, kansainvälinen rahoitusekonomi Elina Lepomäki kirjoitti 11.4.2011 Uuden Suomen vaaliblogissaan Suomen velkaantumisesta mm. seuraavaa: "On pelottava havaita, että me olemme Suomessa etenemässä kriisimaiden viitoittamalla tiellä. Valtionvelka kasvaa valtiovarainministeriön arvion mukaan vuosittain yli kahdeksalla miljardilla eurolla paitsi tänä vuonna, myös vuosittain koko ensi vaalikauden ajan. Näin siitä huolimatta että kasvuennuste on positiivinen. Mitä jos ensi vaalikauteen sattuu uusi taantuma? 16 prosenttia kaikesta valtion jakamasta rahasta rahoitetaan velalla jo nyt. Tästä huolimatta puoluejohtajat eivät suostu nimeämään leikkauskohteita.

Myös kotitaloudet velkaantuvat meillä kovaa tahtia. Kymmenessä vuodessa on kotitalouksien velkaantumisaste noussut noin 70 prosentista noin 115 prosenttiin. Kasvu jatkuu ja miksipä ei jatkuisi kun keskuspankin ohjauskorko on reaalisesti alle nolla %."

Tuo ´reaalikorko´ tarkoittaa keskuspankkikorko miinus kuluttajahintaindeksin nousu, joka on ollut noin 3.3% viime aikoina. Tuo ei suinkaan ole samaa kuin euron todellinen inflaatio euroalueella saati suhteessa muihin "valuuttapolioihin".

Ensinnäkin Suomen kuluttajahintaindeksin nousu on EU:n pienimpiä, jollei pienin: muualla on paljon korkeampia lukuja.

Toisekseen: kun tuotteet sekä tuotetaan että kulutetaan samoilla Suomen ja EU:n sisämarkkinoilla, eli ne ostetaan niiden valmistamisesta jne. saaduilla tuloilla hintojen muodostuessa erilaisista palkoista, voitoista ja veroista. Tuo indeksi ei kerro euron ulkoisesta vaihtoarvosta muihin valuuttoihin ja rahan tapaan käyttäytyviin oloihin muutoin kuin tuontihyödykkeiden (ja niiden muiden "olioiden") hintakehityksen kautta. Vertailu dollariin ei tässä paljoa auta, sillä dollari inflatoituu samaa tahtia ja tasan samoista syistä kuin eurokin, välillä nopeammin.

Kolmanneksi, niin ulko- kuin sisämarkkinoidenkin tuotteiden arvo, jota hinta markkinoilla lähestyy, saattaa alentua voimakkaastikin "objektiivisessa valuutassa" kuten kullassa (esimerkiksi tietokoneiden laskentatehon hinta laskee inflatoituvassakin valuutassa nopeasti, ja se vaikuttaa monen muun hyödykkeen hintaan), mutta tosiasiallisen rahainflaation takia "hinta on vakaa", mutta vain esimerkiksi euroissa, vaikka se arvo (potentiaalinen keskimääräinen kaikenkaikkien valmistusihmistyötuntimäärä) koko ajan alenee!

Nyt pitäisikin tarkastella hintaa mahdollisimman objektiivisen keskimääräisen hinnan omaavassa ns. arvonsa pitävässä hyödykkeessä. Se antaa objektiivisen kuvan siitä työmäärästä, jolla velan pitäisi tulla maksettavaksi. Vertailu kultaan tarjoaa asiassa yllätyksen.

Lepomäen laskujen ja linkkien mukaan valtionvelka olisi kasvanut vuosittain 8 mrd euroa eli

noin 14 %. Mutta: kullan hinta euroissa on tänä aikana "noussut" - 28 %!!!

Se arvo, joka tuossa kuviossa mahdollisimman tarkkaan pysyy vakaana, on tuo kullan arvo eikä mikään "europaperitorkey". Karkeasti ottaen kaikesta lainaamisesta huolimatta Suomen velan arvo kulkakiloissa näyttäisi olleen vuoden aikana 14 % laskussa eikä nousussa! **Toki on ilmeistä,** että kullalla on ollut poikkeuksellinen nousu-heilahdusspurtti johtuen valuuttaongelmista juuri siksi, kun niiden ostovoima laskee. Sellaisen haku/hämmennysspurttin pitäisi olla kyllä tapahtunut pääasiassa jo USA:n talousvaikeuksiin liittyen eikä kullin hinta varmastikaan tuosta laskeen lähde. Korkeintaan vakiintuu, a valuuttasotkujen myötä taas jatkaa nousuaan.

Ainakin ei-EU-peräisten tuontikaivannaisten kuten öljyn hinta kuluttajalle seurailee kullin hintaa (kun kummaankaan tuotantoteknologioissa ei tapahdu olennaisia muutoksia). Eli ainakin siltä osin palkkojen ja eläkkeiden ostovoima laskee tuon euron inflaation mukana. Mitään vaikkapa sosiaalietuja ei kyllä parane leikata.

Sitä paitsi vanha totuus on, että inflaationpyörityksen oloissa kannattaa pitää velkaa eikä mitenkään peräsuoli pitkällä siitä pyrkiä rehkimään eroon...

Pidemmän päälle pitäisi näistä paperihuijaisvaluutoista päästä maailmanlaajuisesti, tieteellisesti ja demokraattisesti hallittuun esimerkiksi jalometallikantaan sidottuun maailmanvertailuvaluut-

taan, jossa kaikki kansalliset ja ylikansalliset valuutat noteerattaisiin vaihtoarvoltaan ja joka voisi olla myös hallitusten varantovaluutta. Sitä hallinnoimaan pitäisi YK:n perustaa Turvallisuusneuvoston tapaan Maailmanvaluuttaneuvosto. Liittokansleri Angela Merkel mm. sen suuntaista on esittänytkin, mut-

Pankkien ahneus

Nostin vuonna 2008 Eurocash Finlandin Nosto-automaatista käteistä. Yllätys oli, että nostosta perittiin sekä kiinteä palkkio että prosenttiosuus nostosummasta. Otto-automaatilla en maksanut ylimääräistä nostoista. Kirjoitin asiasta heti Kuluttajavirastoon ja sain tavanomaiseen byrokra-tiaan verrattuna nopeasti vastauksen, joka on päivätty 6.4.2011.

Lainsäädäntö muuttui asian viireille tulon jälkeen, kun uusi maksupalvelulaki tuli voimaan 1.5.2010. Se perustuu EUn maksupalveludirektiiviin 2007/64/EY. Käteisen nostossa palveluntarjoajan eli käteisautomaatin ylläpitäjän ei tarvitse antaa tai asettaa palvelun käyttäjän saataville laissa muutoin vaadittavia tietoja kuten palvelusta perittävien kulujen määrää, jotka palvelun käyttäjä saa omalta palveluntarjoajaltaan eli tilipankiltaan.

Kuluttajansuojalain 2 luvun 7 pykälässä tarkoitettu olennainen tieto eli Eurocash Finlandin automaateista käteisen rahan mahdollisesti maksullinen nostaminen on kerrottava kuluttajalle. Kuluttajavirasto kehoitti Eurocash Finlandia

ta mitään "maailmantalouskeskusta" ei pidä perustaa eikä bisneslakeja komennella YK:n taholta, vaan vertailuvaluutta nimenomaan mahdollistaisi entisen Bretton Woodsin mallin tapaan kansallisen talous- ja myös valuuttapolitiikan.

Risto Koivula

antamaan tietoja automaatin ruudulla ennen kuin kuluttaja nostaa käteistä rahaa, jotta kuluttaja voi halutessaan keskeyttää noston.

Eurocash kirjoitti 27.8.2010, että se ei veloita koskaan mitään maksuja, mutta pankit saattavat veloittaa nostomaksun. Oman pankin ehdot on tarkistettava. Jotkut pankit perivät nostomaksuna euron. Useimmat pankit perivät lisäksi yksi tai kaksi prosenttia noston summasta. Jos nostaa 100 euroa, voi siis joutua maksamaan nostosta yhden euron ynnä kaksi prosenttia eli yhteensä kolme euroa.

Toinen ihmetyksen aihe on, että pankin asiakas joutuu maksamaan verkkopankin käytöstä kuukausimaksun. Pankin tulisi maksaa verkkopankin käyttäjille, koska nämä eivät tuo kengissään hiekkaa pankin konttoreihin ja ovat tehneet monta pankkitoimihenkilöä tarpeettomaksi. Oli pankkien suunnitelma vähentää henkilökuntaa siten, että asiakkaat tekevät tietokoneilla suuren osan pankkityöstä.

Hannu Kautto

Esityksiä talous-, työllisyys- ja veropolitiikasta hallitusohjelmaan

Tiainen Pekka 15.4.2011

Vuonna 1993 pääomatulot erotettiin muusta ansiotulosta ja alettiin verottaa progressiivisuuden sijaan suhteellisesti, nykyisellään 28 %:lla. Tästä syntyi verotuksen porsaanreikä. Kaikkein suurimpia tuloja saavat siirsivät ansiotulonsa pääomatu-loiksi ja vapautuivat progressiivisesta verosta ja eräissä tapauk-sissa moninkertaistivat tulonsa. Vuoden 1993 uudistuksen ym-märrettävä peruste oli se, että jos palkkatulon päälle sai vuokratu-loa, kun vuokrasi asunnon tai ot-ti alivuokralaisen tai maksoi sil-loista pinta-alapohjoista metsä-veroa, progressio vei tällaisesta lisätulosta kohtuuttomasti. Tätä oli syytä korjata, mutta samalla tehtiin iso porsaanreikä.

Nyt on myös esitetty pääoma-tulojen yhdistämistä ansiotuloi-hin saman progressiivisen verotuksen piiriin. Nykyisillä rakenteil-la siinä palaisi osittain sama on-gelma kuin ennen vuotta 1993.Sik-si jos progressioon pääomatulois-sa mennään, mahdollinen malli oli-si, että tässä vaiheessa ansiotulo ja pääomatulo verotettaisiin erikseen progressiivisella asteikolla. Kun sit-ten eri esityksistä hakee toimivaa vaihtoa, keskustelun pohjaksi seu-raava:

1. Listaamattomien ja listat-tujen yhtiöiden eri verokohtelus-ta luovutaan. Se mm. estää listaa-mista ja siten kasvuyritysten mah-dollisuutta hakea uutta pääomaa. Se merkitsisi että 90 000 euron osin-koverovähennyksestä listaamatto-mien osalta luovuttaisiin.

2. Pääomaveron progressii-vinen asteikko ei tässä vaihees-sa olisi sama kuin ansiotulon, vaan olkoon keskustelun pohjaksi seu-raavanlainen. Perusprosentti 30 %, suurimmissa pääomatuloissa as-teikko 32 %, 35 % ja 40 %.

3. Osinkoverotukseen määri-teltäisiin vähennys, joka ei ole ris-kitön tuotto laskettuna Hetemäen verotyöryhmän esityksen mukaan ns. riskittömän tuoton mukaan, vaan olisi euromääräinen. Se olisi prosentuaalista vähennystä parem-pi, koska edistäisi osakesäästämis-tä, koska hyöty olisi suurin pienis-sä osingoissa prosenttina osingon määrästä. Sitä, mikä olisi täsmäl-linen summa, ei harkittava sen mukaan, mikä on pääomaverojen tuottotarve. On myös kaksi vaihto-ehtoa: 1. Vähennys on osinkoveros-ta, 2. vähennys on osinkoverotuo-tosta (nyt maksetaan 70 %:sta osin-koja). Jos vähennys osinkoverosta olisi esimerkiksi 2 000 euroa, se tar-koittaisi 4 %:n osinkoprosentilla 50 000 euron osakesäästöä. Tavallisen osakesäästäjän näkökulmalla tämä tuntuisi varsin kohtuulliselta. Se, oli-siko vähennys isompi tai rukattai-siinkin 70 %:a on yksi kysymys.

Peruste sille, että olisi osin-kovähennys, on 1. se, että yhtiö on maksanut tuloksestaan ja verot ja tämä otettaisiin huomioon (välillä oli avoir fiscal ja sitten tämä 70 %:n ja 90 000 euron listaamattomien yhtiöiden yhdistelmä, joka oli kei-notekoinen eikä ota kantaa siihen, mitä varallisuus yrityksen taseessa on - ymmärän hyvin Heikki Niska-kankaan kritiikin tältä osin). 2. Toi-nen peruste on mainitsemani osa-kesäästämisen edistäminen.

Pekka Tiainen

Hetemäen ryhmässä riskittö-mänä korkona käytettiin 5 % (3 % reaalin ja 2 % inflaatio, sama kuin kestävyysvajelaskelmissa). Se Suo-men Yrittäjien liiton Lindholmin mukaan liioittelee työryhmän esit-tämän vähennyksen merkitystä, mi-kä on totta.

Eli 1. Listaamattomien yhtiöi-den eri kohtelua ei. 2. Verovähennys osinkoihin euromääräisenä. Jos 70 % osingoista osinkoveron pii-rissä, vähennys pienempi. Jos 70 % muutetaan niin, että koko osin-ko osinkoverotuksen piirissä (100 %:sti), osinkovähennys vastaavas-ti suurempi. Ehkä 1000 - 3 000 eu-roa vuodessa.

Luovutusvoittojen osalta hankintameno-olettamaa vastaa-va vähennys erityistilanteissa, ku-ten yrityksen myynnissä, ettei elä-mäntyönä kehitettyä yritystä ve-rottaisi väärin. Tämä vaatii mielti-mistä ja jättäisin tässä vaiheessa mm. yritysmyyntiin luovutusvoi-tot progressiivisuuden ulkopuolel-le. Asia pitäisi käydä tarkemmin lä-pi, ettei aiheuteta epäoikeudenmu-kaisuutta.

Suomalaisten yritysten edun mukaista on edistää suoraa osa-kesäästämistä ja vähentää erilaista rahastusläskiä välistä, kun erilaiset välikädet ovat yrityksen ja osake-säästäjän ja tavallisten säästöjensä käyttöä suunnittelevan välissä. Tä-mä ja osinkovähennys toisi myös ra-hoitusta niihin yrityksiin, jotka ko-kevat menettävänsä kun 90 000 eu-ron vähennys poistuisi.

Yhtiöveroprocentin alentami-sen sijaan 26 %:sta olisi järkevää harkita tutkimus- ja tuotekehittä-miseen ja henkilöstökoulutukseen vahvistettua vähennystä, koska se suosii dynaamisia eteenpäin kat-sovia yrityksiä.

Arvonlisäveron korottami-nen on nykytilanteessa paha vir-he, koska se kiihdyttää inflaatiota ja vähentää ostovoimaa ja siten työllisyyttä. Arvonlisävero on siten tasa-vero/epäoikeudenmukaisuus-kes-kustelun ohella kysymys inflaatios-ta ja työllisyydestä. Saksassa tämä taannoin ymmärrettiin. Arvonlisä-veron alarajan rukkaamisesta oli-si hyötyä työllisyydelle. Nyt se on täysimääräinen 22 500 euron liike-vaihdoissa. Rajan nostaminen esim. 50 000 euroon, olisi pienten työval-taisten yritysten kannalta hyvä ja edistäisi työllistämistä. Se edistäi-si työllistämistä erityisesti niillä tu-loalueilla, joihin työttömät olisivat työllistymässä.

Kokonaisuus vaatisi myös palkkatukien käyttöä pitkäai-kaistyöttömyyden katkaisemi-

seen nykyistä enemmän ja yhteis-kunnan työllistämistä. On tarpeen ottaa huomioon hyödyt yhteiskun-nalle. Esimerkiksi 10 euroa tunnil-le vastaa 1700 euroa kuukaudes-sa. Palkkauskustannuksina vuodes-sa se vastaa runsaat 24 000 euroa. Työnantajamaksut ja palkansaajan verot ja maksut maksetaan. Lisäksi palkansaaja maksaa kuluttaessaan arvolisäveron ja muut välilliset ve-rot. Kun verokiila kokonaisuutee-naa vähennetään, jää vajaa puo-let eli verokiila kaikkimensa on run-saat 50 %. Työttömällä keskiarvoti-lanteessa (ansiopäivärahat ja työ-markkinatuet sekä toimeentulotu-ki ja asumistuki huomioonottaen) verokiila on vastaavaan tapaan las-kien runsaat 30 %.

Kun työtön työllistyy, työttö-myysturva säästyy, kun tilalle tuellee palkka. Sen lisäksi palkansaaja maksaa enemmän veroa kuin työ-tön. Näistä kahdesta summasta ker-tyy hyötyä yhteiskunnalle noin 17 000 euroa 24 000 euron palkkaus-menosta. Erotus on 7 500 euroa. Se mittaa todellista hyötyä työllistyväl-le työttömälle, kun verovaikutukset poistetaan ja sosiaaliturva korvau-tuu palkalla. Se samalla mittaa työl-listämisen nettokustannusta yhteis-kunnalle kun yhteiskunta työllistää. Jos yritys tai kolmas sektori tai ko-titalous palkkaa ja työllistää työttö-män, yhteiskunta saa roiman hyö-dyn (17 000 euroa) kun työpaikka on uusi jota muuten ei olisi. Jos yh-teiskunta maksaa kohdistetun palk-katuen työttömien erityisryhmien työllistämiseksi (nuoret, pitkäai-kaistyöttömät), yhteiskunta hyötyy, vaikka olisi vuotoa niin, että kaik-ki työpaikat eivät ole uusia. Lisäk-si vähenee syrjäytymisen kustan-nuksia ja turvataan työvoiman saa-tavuutta. Kilpailua tämä ei vääris-tä, kun työttömiä nostetaan samal-la viivalle ja kuka tahansa voi työl-listää. Tarvitaan kohdennettuja toi-mia. Tätä voidaan tehdä nykymal-leilla ja malleja voidaan lisäksi kehit-tää. Siihen on monia hyvä mahdol-lisuuksia mutta tässä ei siitä. Koulu-tus on tietenkin tärkeää vaihtoeh-tohan työttömyydelle eli nämä ovat rinnakkaisia asioita toteutettaviksi.

Pääomaveron progressiolla saadaan rahoitusta tähän ja nuor-ten työllistämiseen (myös mestari-kisälli-tyyppisiin järjestelmiin ja op-pisopimuksiin, joilla haetaan samaa ajatusta) ja hyötyjä yhteiskunnalle.

Tuloverotuksen yleiselle ke-ventämiselle ei ole aika nyt eikä siihen, että arvonlisäveron ko-rotuksella rahoitettaisiin tuloveron kevennystä. Eli Hetemäen verotyö-ryhmän perusrakenne ei ole toimi-va. Inflaatiotarkistukset ovat pai-kallaan. Suhdanteiden elpyessä tu-loverokevennykset ajoittuvat mah-dollisimman huonosti. Lisäksi on-gelma on tällaisessa tilanteessa et-tä työllisyyden toipuminen kestää pidempään ja ALV:n korotus olisi työllisyyden kannalta aivan erityi-sen huono ajoitukseltaan.

Varallisuusvero suurimpiin varallisuuksiin tuottaisi vuoden 2005 perusteiden mukaisena ny-kyisellään 150 milj. euroa vuodessa ja 1970-luvun mukaisena 350 milj. euroa (se vaihteli silloin). Pankkive-roaiheesta erikseen.

Kestävyysvajeeseen sen ver-ran, että laskin artikkeliin syksyl-lä 2010 tavoitteellisen kehityksen siten, että työllisyysaste olisi 75 %

vuonna 2020 15-64-vuotiailla. Sil-loin se olisi 79,5 % 20-64-vuotiail-la. Tämä kehitys merkitsisi 170 000 työllisen lisäystä tällä vuosikymme-nellä ja siitä runsasta 100 000 vuo-teen 2015. Jos pitkäaikaistyöttö-myys saataisiin pois ja työttömyys alas, tämä merkitsisi täystyöllisyyt-tä.

Tämä johtaisi siihen, että Suo-men julkisen velan BKT-osuus pysyisi selvästi alle 55 %:n vuonna 2020 eli kestävyysvaje sulaisi pois. Silloin Suomi pysyisi tämän ja vas-taavalla kehityksellä koko 2020-lu-vun alle 60 %:n velkarajan. Tämä on tärkeä viesti maailmalle, koska tällöin saamme edullisemmin kor-koehdoin ja lainaehdoin rahoitusta maailmalta. Tässä on eräitä muita seikkoja, mutta veisi liikaa tilaa käy-dä ne kaikki läpi tässä.

Julkisten menojen käyttöä tulee parantaa ja kohdentaa pa-remmin ja veroastetta voidaan jon-kin verran nostaa muttei ALV:lla. Näillä toimin julkisen talouden ti-la edelleen paranisi ilman sellaisia leikkauksia ja veronkorotuksia, jot-ka vaarantaisivat kasvun ja työllisyyden. Koron nousu tulee viemään ostovoimaa ja tässä sanomani viesti on tästäkin syystä erityisen tärkeää.

Muiden maiden velkojen ta-kauskoukkuun meidän ei pi-dä sortua. Jos taataan, pitää tul-

la vastikkeeksi yhtiöiden osakkei-ta tai muita papereita, joiden arvo voi nousta, kun tilanne korjaantuu. Näin teki Norja 1990-luvulla kun pankkien rahoituksen vastikkeeksi otti pankkien osakkeita. Kun pan-kit nousivat jaloilleen, niiden osak-keet nousivat ja valtio sai enem-män takaisin kuin käytti pankkitu-kiin. Ottakoon EKP Saksan ja Rans-kan pankkien osakkeita vastik-keeksi takaamisesta (mm. näiden pankkien ongelma tämä on) ja ja-kakoot siitä Suomellekin siivun ta-kaustemme/rahoituksemme vas-tikkeeksi. Ei ole syytä panna nimeä avoimiin valtakirjoihin. Olemme pieni maa ja meidän on suojelta-va etuamme silloinkin, kun yritäm-me edesauttaa tilanteen ratkaisua.

Joseph Stiglitz esitti (Financial Times 1.4.2011) Keynesin maa-ilman raha-esitykseen (Bancor) viitaten, että IMF laskee liikkeelle SDR:iä 390 miljardia vuodessa kol-men vuoden ajan (yhteensä 1170 miljardia dollaria) ja tämä ohjataan velkamaiden rahoittamiseen edulli-sin lainehdoin.

Talouspolitiikka tulee raken-taa nyt siten, että työllisyyttä suojellaan kuin silmäterää. Siitä pitää huolehtia kuin rakkaim-masta läheisestä maailmassa.

RAHOITUSKARTELLI

Katainen tarttui ”niskalenkil-lä” kapitalismiin joulun alla lu-paillessaan ensimmäisiä takui-ta EU:n velkaantuneille mail-le, talouksille. Jos rahamarkki-nat toimisivat edes vähänkään normaalisti, olisi taattujen mai-den korkojen tullut lähteä las-kuun. Näin ei ole käynyt Krei-kassa eikä Irlannissa, vaikka ta-kaaja (EU) saattaa ensi kuule-malta tuntua uskottavalta. Ka-pitalistisella rahoitus (ilmeises-ti) kartellilla on voimaa nousta ”niskalenkistä”. Selkeästi näyt-tää siltä, että suurimmat ”vel-kavankeuden” rahoittajat ovat sopineet korkotason säilyttä-misestä, lehmähän lypsää hy-vin, taattuna turvallisesti.

Periaatteessa ja myös käytännössä on turvallisinta, että rahoitusjärjestelmä pidetään pystyssä hinnalla millä hyvänsä. Toinen kysymys on kuiten-kin se, että onko tämä oikeuden-mukainen ratkaisu eurooppalai-sen tai suomalaisen veronmaks-a-jan kannalta, että rahan omistajat keräävät hyödyn, kun järjestelmä on niskalenkiletty.

Naomi Klein arvostelee tuorehkoissa teoksessaan ”Tuhokapitalismin nousu” (2007) Maailmanpankkia (WB) ja Kansainvälisten valuuttarahaston (IMF) hyödyntämää ja analyytikojen tuomaa tarkoitushakuista, virheellistä informaatiota yksit-täisten valtioiden taloudellisesta tilasta. Virheellisen informaation tulokset johtavat ”shokkihoitoon” (NK), jonka seurauksena ko. maan sosiaaliset rakenteet ajetaan alas ja korvataan yksityisillä järjes-telmillä. Meillä Suomessa on tästä varhempaa kokemusta, jota edel-leen syötetään SITRAN ja Esko

Ahon Harvardin ajatusten myötä suomalaiseseen yhteiskuntaan.

Kuten olemme saaneet Ka-taisen suusta kuulla Portuga-lin ”lääkkeet” ovat samansuun-taiset, sosiaalisten rakenteiden purku ja kasvava työttömyys, yk-sityistäminen, joidenkin voitto, useimpien tappio.

Kansalaisten ja kansan-talouden suojaaminen on it-senäisten valtioiden tärkein tehtävä. Tämä edellyttää päätös-valtaa omiin asioihin, ettei kan-sakunta joudu ulkoa ohjatuk-si, niinkuin kehitysmaat ”raken-nemalliohjaukseen” IBM:n alai-suudessa ja nyttemmin ns. ke-hittyneet maat EU:n ja IBM:n hol-houksessa. Apua tulee kun hy-vinvointivaltiorakenteet puretaan, portit tuhokapitalismille avataan. Portteja aukovat ne jotka haluavat hyvinvointiyhteiskunnan romut-taa, sen kilpailuttaa ja ulkoistaa. Kysymys ei ole menneiden aiko-jen Marshall-avusta, joka oli tar-koitettu tuotannon ja sosiaalisten rakenteiden suojaamiseen.

USA on valtavine vel-koineen ja – eurooppalaisittain - selvitystiloineen ajautunut ti-lanteeseen, että tullimuureja on alettu rakentamaan oman tuo-tannon turvaamiseksi. Tämä en-teilee vastuksia vapaakaupalle ja tervettä kansallisvaltioiden uudel-leensyntyä kotoisine sosiaalisine rakenteineen vaikka islamilaista maailmaa ollaan tälläkin hetkellä käännättämässä mallillemme tai mieluumminkin Chicagon koulu-kunnan mallille.

Hannu Ikonen
Porvoo

Ruuantuotanto siirtymässä suurpääoman ohjaukseen

Ruuan maailmanmarkkinahinnat ovat nousseet ennätyslukuihin luonnonmullistusten ja kysynnän kasvun myötä. Maailmankaupan vapautuminen on pakottanut valtiot avaamaan rajansa vapaalle kilpailulle ja kilpailun myötä pienviljelijät ajetaan suurempien syliin. Samalla maailman elintarviketuotanto keskittyy amerikkalaisten suur yritysten hallintaan.

Elintarvikkeiden maailmanmarkkinahinnat ovat ennätyskorkealla. Vastaavia lukuja on nähty viimeksi vuosina 2007 – 2008, jolloin koettiin edellinen ruokakriisi. Ruuan hinnannousu johtuu yleensä tarjonnan vähenemisestä, mihin puolestaan on useita syitä.

Keskeisimpänä syynä ovat tällä hetkellä luonnonkatastrofit tärkeillä viljantuotantoalueilla. Australiassa on kärsitty tulvista, jotka ovat tuhonneet viljasatoja merkittäväillä viljantuotantoalueilla. Viimeisimmät uutiset kertovat ennätysellisestä kuivuudesta Kiinan tärkeimmällä viljantuotantoalueella Koillis-Kiinassa.

Pidempiaikaisia syitä ruuantuotantopinta-alan vähentymiseen ovat globaalissa tuotanto- ja kulutusrakenteessa tapahtuneet muutokset. Ruokailutottumukset ovat muuttuneet erityisesti Kiinassa ja muualla Aasiassa elintason nousun myötä. Ihmiset ovat siirtyneet yhä enemmän eläinproteiinin käyttöön aiemman kasvissyönnin sijaan. Tämä tarkoittaa sitä, että ruuan tuotantoon tarvitaan paljon enemmän pinta-alaa aiempaan verrattuna. Leipäviljan tuotantoon käytäviä alueita käytetään enemmän eläinten rehujen kasvattamiseen, mikä vähentää ruuan tuotantoa hehtaaria kohden.

Biopolttoaineiden tuotanto vähentää myös ruuan tuotantopinta-alaa. Erityisesti maissivarrastot ovat huvenneet etanolin tuotannon vuoksi. Maailman suurin bioetanolin viejä Brasilia vei bioetanolia viime vuonna 2 miljardia litraa ja USA 1,4 miljardia litraa. Brasilia onkin rajoittanut etanolin vientiä turvataksaan edes jonkinlaisen omavaraisuutensa kansalaistensa ruokahuollon varmistamiseksi.

Neljäntenä syynä kannattaa mainita erilaisten nautinto- ja huumausainekasvien viljely länsimaiden ihmisten tarpeisiin. Nämä

kaikki kuluttavat viljelysmaata, joka on pois ruuantuotannosta. Lisäksi näiden kasvien viljely on yleensä länsimaisten suuryritysten kontrollissa, jolloin viljelijän asema on usein heikko.

Ruuan hinnannousu tuntuu köyhien kukkarossa ja vatsassa

Ruuan hinnannousu tuntuu erityisesti köyhissä maissa. Köyhyysrajalla kamppailevissa perheissä ruokaan saattaa kulu 60 - 80 % tuloista. Viljan hinnan kaksinkertaistuminen tuntuu heti ja aliravitsemus uhkaa nopeasti. Ruuan hinnan kallistuminen on ollut myös laukaisuvana tekijänä Pohjois-Afrikan kannannousuissa Tunisiassa, Egyptissä ja Bahrainissa. Toki taustalla on ollut laajempaakin tyytymättömyyttä hallitsevan luokan USA:n ja Euroopan unionin etuja myötäilevään politiikkaan.

Hintojen kohoamisella on suuri vaikutus myös YK:n ruokaohjelman (WFP) toimintaan, sillä järjestön on vähennettävä ruokaostoja varojen puutteen vuoksi ja siten myös ruuan jakelua pahimmilla kriisialueilla.

Vaikka ruuantuotanto onkin vähentynyt, ei kyse ole kuitenkaan siitä, etteikö ruokaa riittäisi kaikille. Kyse on siitä, että köyhillä ihmisillä ei ole varaa ostaa riittävästi ruokaa. Jos maailmassa tällä hetkellä tuotettu ruoka jakaantuisi tasaisemmin, ei nälänhätää olisi. Vastaavasti ruuantuotannon lisääminen ei paranna maailmanlaajuisia elintarviketilannetta, jos tuotannon lisäämistä ei tehdä parantaen omavaraisuutta ja viljelijöiden riippumattomuutta.

Elintarviketuotanto keskittyy harvojen käsiin

Elintarviketuotannossa on tapah-

tunut suuria muutoksia viimeisen 20 vuoden aikana. Keskeisessä asemassa on ollut maailman kauppajärjestön (WTO) politiikka maailmankaupan vapauttamiseksi. Kehitymaat on pakotettu luopumaan omaa tuotantoa suojaavasta tullisuojusta, mikä on johtanut maailmanlaajusten elintarvikemarkkinoiden joutumiseen amerikkalaisten suuryritysten haltuun. Oma tuotanto ei ole pystynyt kilpailemaan USA:ssa tai Euroopassa tuotettujen, yleensä kansan varoilla tuettujen maataloustuotteiden kanssa.

Tshernobyl näkyy yhä luonnossamme

Tshernobyl räjähti 1986, mutta sen jäljet näkyvät yhä Suomenkin luonnossa. Merkittävin radioaktiivisista aineista on cesium-137, jonka puoliintumisaika on 30 vuotta.

Paikallisesti luonnontuotteista löydetään edelleen suosituksen ylittäviä pitoisuuksia, joten riistan- ja poronliha, marjat, sienet sekä kalat voivat sisältää huomattavasti cesium-137:ää.

Elintarviketurvallisuusvirasto Evira on tehostanut elintarvikkeiden radioaktiivisuusvalvontaa hankkeella, jossa kerätään tietoja radioaktiivisten aineiden esiintyvyydestä muun muassa metsämarjoissa, sienissä, kalassa ja riistassa.

Alueilta, joilla laskeuma Tshernobylin onnettomuuden jälkeen oli suuri, löytyy edelleen korkeita radioaktiivisuuspitoisuuksia esimerkiksi sienistä. Ajatuksena olikin muistuttaa näiden alueiden marjan- ja sienenpoimijoita. "Sienien radioaktiivisuudesta saa 90 prosenttia pois liottamalla ja keittämällä. Keitinvesikin on heitettävä pois"

Väestön kasvu ja kaupan vapautuminen ovat lisänneet suurpääoman kiinnostusta maatalous- ja elintarviketuotantoon. Yritykset näkevät siinä mahdollisuuden tuottoisaan liiketoimintaan. Ruokaa tarvitsee jokainen ja valtioiden mahdollisuudet säädellä elintarvikkeiden tuotantoa ja markkinoita on ajettu alas maailmankaupan vapautumisen myötä. Suuryritykset kehittävät koko ajan myös konsepteja, joilla maanviljelijä sidotaan tiiviisti suuryritysten talutusnuoraan ja pahimmillaan maaorjan asemaan.

Amerikkalainen yhteiskuntakriitikko Noam Chomsky on osuvasti todennut, että USAn tarkoituksena on levittää amerikkalaisia arvoja WTO:n välityksellä kaikkialle maailmaan. Tämän kehityksen myötä (1) USA:lla on uusi väline, joilla puuttua muiden maiden sisäisiin asioihin, (2) yhdysvaltalaiset yhtiöt tulevat hallitsemaan keskeistä osaa muiden maiden talouksista, (3) liike-elämä ja rikkaat hyötyvät, (4) kustannukset maksetaan tavallisella kansalla ja (5) käytössä on uusia ja tehokkaita aseita demokratiaa vastaan.

Näin sanoi siis Chomsky 11 vuotta sitten. Tänä päivänä on helppo nähdä, että kehitys on vienyt juuri tähän suuntaan.

Kohti riippumattomuutta ja omavaraisuutta

Globalisaation myötä saamme varautua siihen, että ruuan hinta vaihtelee aikaisempaa enemmän ja että eriarvoisuuden lisääntymisen myötä nälänhädät ja kurjuus lisääntyvät. Länsimaisen demokratiakäsityksen pakkosyöttö kaikkialle maailmaan ei tunnetusti lisää hyvinvointia kehityssaissaakaan. YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) pääsihteeri onkin todennut, että maiden on tultava elintarviketuotannon suhteen omavaraisemmiksi. Nykyinen kehitys, jossa maailmanlaajuisen elintarviketuotanto uhkaa valua kokonaan amerikkalaisten suuryritysten käsiin, ei lupaa hyvää maapallon tulevaisuudelle. Ruuan avulla voidaan jatkossa painostaa myös poliittisesti niitä maita, jotka eivät edusta USA:n ajamaa suurpääoman etuja painottavaa linjaa. Demokraattisen yhteiskunnan kehittäminen käy yhä vaikeammaksi.

KÄ/Juha Kieksi

Ei olisi hauskaa, jos tämäkin sienisato täytyisi jättää metsään

Sienissä on lajikohtaisia eroja. Esimerkiksi rouskuissa, orakkaisa, kangastateissa, kehänsienissä ja mustavahakkaissa on runsaasti cesiumia jo lievänkin laskeuman alueella. Vähiten radioaktiivisuutta keräävät kantarellit, herkkutatit, punikkitatit, lampaankäävät, voitit, mesisienet, huhtasienet, korvasienet ja tuoksuvalmuskat.

Tilanne on kohtuullisen hyvä verrattuna Ruotsiin ja Norjaan.

"Siellä on ympäristössä sen verran radioaktiivista materiaalia, että poroja joudutaan edelleen ruokki- maan." Säteilyturvakeskuksen laatimasta Tshernobylin onnettomuuden jälkeisestä laskeumakartasta voi nähdä, että pahimmat laskeumat tulivat Pirkanmaalle, Päijät-Hämeeseen ja Kymenlaaksoon.

Lähde: Suomen Luonto 3/2011 -Alice Karlsson (Lyhentänyt AN)

Paljastuksia Ahtisaaren kriisinhallinnasta

The Elders – järjestö, johon kuuluvat mm. Yhdysvaltain entinen presidentti Jimmy Carter ja YK:n entinen pääsihteeri Kofi Annan ja joka on perustettu tarkoituksenaan käyttää hyväkseen Nobel-rauhanpalkittujen henkilöiden ja entisten maailman johtajien vaikutusvaltaa maailman konfliktien vähentämisessä, suunnittelee matkaa Pohjois-Koreaan. The Elders -ryhmän mahdollisen valtuuskunnan jäseneksi on mainittu myös presidentti Martti Ahtisaari. Vierailu toteutuisi 26.–28. huhtikuuta. Matkan syynä on muun muassa huoli Korean niemimaan kireästä tilanteesta.

Ahtisaaren CMI (Kansainvälinen kriisinhallinta-organisaatio) -toimiston johtaja Riikka Marjamäki vahvistaa, että matkasta on järjestössä keskusteltu ja että presidentti Ahtisaarella on valmius lähteä matkaan,

jos se toteutuu ennakkokeskustelujen mukaisesti.

Presidentti Martti Ahtisaaren/ Sorosin perustama ja Bilderberg-ryhmän merkittävimpiin vaikuttajiin kuuluvan sekä sotateollisuus-alalla aktiivisesti toimivan liikemies David Rockefellerin rahoittama järjestö Crisis Management Initiative juhlistaa kymmenvuotista taivaltaan 19.4. Helsingissä järjestettävällä seminaarilla, johon on kutsuttu rauhanvälityksen asiantuntijoita kuten Stephen Heintz (Toimitusjohtaja, Rockefeller Brothers Fund), Emmanuel Jal ja YK:n entinen pääsihteeri Kofi Annan. Muut puhujat ovat: presidentti Tarja Halonen ja presidentti Martti Ahtisaari, Tuija Talvitie (Toiminnanjohtaja, CMI) ja ulkoministeri Alexander Stubb.

Seminaari on osa Ahtisaari-päiviä. Ulkoministeri Stubb ja presidentti Ahtisaari julkistivat Ahtisaari-päivien sisällä 4.4.2011 Helsingissä

gissä järjestetyssä tiedotustilaisuudessa. Päivien ensimmäinen osuus on 19.4. järjestettävä CMI-järjestön 10-vuotisjuhlaseminaari.

Merkillistä, kuinka tiivistä Nato-myönteisyydestä tunnetut atlantistit Ahtisaari ja Stubb toimivat yhteistyössä järjestämällä erilaisia seminaareja ja foorumeja. Atlantismin aate nousee muiden arvojen ylitse: helmikuussa 2011 sosiaalidemokraattiselta puolueelta aikoinaan Suomen presidentiksi valittu Ahtisaari osallistui Stubbin järjestämään vaaliseminaariin tukemalla kokoomuslaisen eduskuntavaaliehdokkaan vaalikampanjaa. Eduskuntavaaleissa Ahtisaaren SDP jäi toiseksi, kun kokoomus nousi suurimmaksi puolueeksi. Voi vain arvella, mitä mieltä puoluetoverit ovat Ahtisaaren vaalituesta kokoomuslaiselle Stubбилle.

Martti Ahtisaari on ollut ahkerasti markkinoimassa Natoa ja

tukemassa Yhdysvaltojen projektia, joissa Natolla on ollut ratkaiseva rooli. Vuonna 1999 Nato aloitti Jugoslavian pommitukset ilman YK:n valtuutusta. Operaation seurauksena Jugoslavia hajosi eri osiin ja pilkkominen jatkui edelleen, kun Naton tukema Kosovo yksipuolisesti julistautui itsenäiseksi. Balkanin kriisissä välittäjänä toiminut Martti Ahtisaari ajoi voimakasti Kosovon itsenäistymistä, mikä oli USA:n tavoitteena.

Kosovon yksipuolisen itsenäistymisjulistuksen jälkeen pääministeriksi nousi länsimaiden tukema Hashim Thaci, joka on nyt monien muiden Kosovon johtajien kanssa epäiltynä useista rikoksista, kuten murhista, huume- ja elinkaupasta. Asiasta nousi kohu, kun Sveitsiläinen senaattori Dick Marty julkisti raporttinsa aiheesta joulukuussa. Aiemmin YK:n sotarikostuomioistuimen entinen pääsyyttäjä Carla Del Ponte kirjassaan "Metsästys" (La Caccia) syytti Kosovon al

baanijohtajia elinkaupasta. "Del Ponte kuvailee vastajulkaistussa kirjassaan, kuinka noin 300 Kosovon serbiä kuljetettiin Albaniaan, missä heidät tapettiin ja heidän elimensä myytiin eteenpäin ulkomaisille yksityisklinikoille. Del Ponten mukaan albaanijohtoisien Kosovon vapautusarmeijan KLA:n johtajat tiesivät elinkaupasta ja myös osallistuivat siihen. Muun muassa Kosovon nykyinen pääministeri Hashim Thaci kuului 1990-luvulla KLA:n johtoon." (Ilta-sanomata 14.4.2008)

Eli em. perusteella oikeutusti voi kysyä: olivatko USA, Nato ja Ahtisaari tukemassa rikollisia Kosovossa ja mikä on ns. kriisinhallintaoperaatioiden tavoite sekä onko Ahtisaari ylipäättään sopiva henkilö välittäjäksi, mm. Korean niemimaalla?

Rudolf Rabinovitsh

Uusoikeistolainen politiikka kurittaa junaliikennettä

Viime talvena tuhannet matkalaiset joutuivat puremaan hammasta, kun lukuisat junavuorot myöhästyivät tai peruuntuivat. VR ja liikennevirasto selittivät junakaaosta runsaslumisella talvella ja kovilla pakkasilla. Kesän korvalla ongelmat ovat helpottuneet, mutta eivät kadonneet. Syy junaliikenteen alennustilalle löytyy tietoisesti harjoitetusta uusoikeistolaisesta politiikasta.

Suomessa on ollut säännöllistä junaliikennettä jo 1860-luvun alusta lähtien. Rataverkko on kattava ja se on rakennettu silmällä pitäen ilmasto-olosuhteita ja etenkin maan routimista keväisin. Viime vuosina toistuvasti esiin tulleet ongelmat rataliikenteessä ovat uusi ilmiö junaliikenteen 150-vuotisessa historiassa. Menneen talven kaltainen kaaos on koettu viimeksi 1970-luvulla. Yleisön silmissä ongelmat liitetään usein esimerkiksi VR:n 1990-luvulla käyttöön ottamiin pendolinoihin, joiden erheellisesti oletetaan soveltuvan vain etelä-Euroopan ilmastoon.

Ongelmat johtuvat heikosta rahoituksesta

VR:n junahenkilöstö ja useat asian tuntijat osoittavat syyttävän sormen viime hallitusten harjoittamaan talouspolitiikkaan ja alati pienenevään rahoitukseen, jonka seurauksena VR:n hallinnoimaa junakalustoa ja liikenneviraston kontrolloimaa rautatieverkkoa ei voida kattavasti huoltaa, kunnostaa ja uusia. Puutteellisen rahoituksen vuoksi VR on turvautunut muun muassa kaluston huollossa ostopalveluihin. Samoin on toiminut liikennevirasto

Ei ole kaukaa haettu arvio, että viranomaiset tietoisesti päästävät rataverkon huonoon kuntoon voidakseen jossain vaiheessa perustella rataverkon huonolla kunnolla VR:n yksityistämistä. Höyryveturiaikana ei myöhästeltä

ja viime talvena useat myöhästymiset johtuivat nimenomaan siitä, että ratavaurioita ei päästy asiantuntevan huoltohenkilöstön vähyyden ja yksityisten palveluiden käytön vuoksi ajallaan ja tehokkaasti kunnostamaan.

Rautatiejärjestöt huolissaan

Rataverkon on annettu rappeutua samaan aikaan, kun liikennöinti on voimakkaasti lisääntynyt. Rautatiejärjestöt ovat tyrmistyneitä valtion epämääräisestä ja poukkoilevasta politiikasta. Rahoitus on ollut vuosikausia riittämätön sekä perusväylänpidossa että uusinvestoinneissa. Tästä uusin ja surullisin esimerkki on Kakkola-Ylivieska kaksoisraiteen elinkaariprojektin keskeyttäminen.

Rautatiejärjestöt ovat pitkään varoittaneet toimijoita ratarahoituksen ongelmista sekä riittävyydestä. Nyt ratarahoitus on vedetty alimmilleen vuosiin ja työt ovat keskeytyneet uusinvestoinneissa. Routavaurioiden korjaukset uhkaavat siirtyä pitkälle syksyyn. Järjestöjen mukaan hallituksen poukkoilevat linjaukset ratarahoituksesta ovat vastuuttomia.

Alasajo palvelee yksityistämispyrkimyksiä

Hallitus on asettanut rautatieliikenteelle äärimmäisen ankaria tulostavoitteita, joihin VR on vastannut vähentämällä rajusti henkilöstöä ja lopettamalla asemia. Tämä on lisännyt junahenkilöstön paineita, sillä esimerkiksi ratavaurioiden hoidossa junaliikennettä työnteki-

jät joutuvat käytännössä huolehtimaan tuhansista asiakkaista, joiden kiukku kohdistuu usein juuri lähimpänä olevaan henkilöstöön.

VR on osakeyhtiö, jonka valtio vielä toistaiseksi omistaa kokonaan. Erityisesti kokoomuksen ja vihreiden piiristä on kuulunut vaatimuksia rataliikenteen ja viime kädessä koko VR:n yksityistämiseksi. Sitä on perusteltu nimenomaan sillä, että se muka toisi alalle ”tervettä kilpailua” ja näin rataverkkoa ja kalustoa voitaisiin kehittää. Tosiasiasa kaikki vastaavat kokeilut muualla Euroopassa ovat nimenomaan johtaneet päinvastaiseen eli rataverkkojen laiminlyöntiin, lippujen hintojen kallistumisiin ja viime kädessä jopa alueellisen eriarvoistumisen

kasvamiseen. **Into rataverkon yksityistämiseen** erityisesti pääkaupunkiseudun lähiliikenteen osalta on selkeästi sidoksissa viime hallitusten päätöksiin säännöllisesti heikentää junaliikenteen rahoitusta: kun valtion rautatiet saadaan tietoisella toiminnalla rapautettua, madaltuu myös kynnys kaikkien toimintojen yksityistämiseksi. Samaa hidasta, mutta määrätietoista linjaa on viimeistään 1990-luvun alusta eteenpäin harjoitettu muidenkin valtiolisten palveluiden kuten terveydenhuollon kohdalla.

Junaliikenne on pelastettava!

VR:n ja laadukkaan raideliikenteen tulevaisuudesta päättää viime kädessä eduskunta. Sillä on mahdollisuus estää junaliikenteen alasajo ja turvata kansalaisille hyvät liikennepalvelut ja rataverkon perusteellinen kunnostaminen. VR:n toiminnan pelastamiseksi tarvitaan ensi alkuun ainakin 100 miljoonaa euroa, jonka muun muassa veturi miesten liitto on esittänyt olevan välttämätöntä nykyisen tilanteen korjaamiseksi. Rahoituksen turvaamisen ohella VR:n on myös lopetettava henkilöstöleikkaukset ja palkkavaa uutta väkeä pitämään kunnossa muun muassa junakalustoa. **Valtio-omisteinen junaliikenne ja hyväkuntoinen ja tehokas rataverkosto** ovat ehdottomia edellytyksiä erityisesti pienituloisten liikkumisen kannalta samoin kuin niiden avulla pidetään huoli pitkien etäisyyksien Suomen alueellisesta tasa-arvosta ja syrjäseutujen elinvoimaisuudesta .

KÄ/AS

EK eli Ennen Kuolemaa

EK eli Ennen Kuolemaa, osa 1

Olemme muutaman vuoden ajan saaneet lukea, arkistojen avauduttua, konkreettisista tapahtumista vanhan Etsivän Keskuspoliisimme ja sen seuraajan, VALPON eli Valtiollisen Poliisimme kuulumis- ja vangitsemismenetelmistä. Vuosien ajan, vuoden 1918 tapahtumien uhrien haavojen ei annettu parantua, vaan olivat seuraavanlaiset tapahtumat yleisiä jo ennen pahamaineista, maanviljelijöiden, ylioppilaiden ja armeijan kenraalien, jopa tavallisten työläisten ihailemaa, Vihtori Kosolan johtamaa Lapuan Liikettäkin ja sen suorittamia murhia ja väkivaltaisia muillutuksia: ”Työmiehen leski Alma K. kuoli eilen sydänhalvaukseen Etsivän Keskuspoliisin tiloissa. Alma K. oli otettu kuulusteluihin miesvainajansa matkalaukusta löytyneen hämähäpäisen kirjeen johdosta.” Uutinen vuodelta 1925.

”Vanhuuseläkeläinen, kunnan- elätti Jooseppi S. menehtyi ihon- alaiseen verenvuotoon juostuaan pidätystilanteessa päin EK:n etsivää K-maata.” Uutinen vuodelta 1939

Myöhemmin, vuosikymmenten jälkeen salaisten ja polttamiselta säästyneiden arkistojen avauduttua on kuitenkin selvinnyt, että ”hämähäpäinen kirje” koski Alma K:n miesvainajan päivää ennen menehtymistään aivoverenvuotoon kuulusteluissa Hakaniemen hallista hankkimansa kalan käärepaperia. Eläkeläinen Jooseppi S. puolestaan hakattiin kuoliaaksi, sillä hänen naapurinsa oli tehnyt hä-

nestä ilmiannon väittäen Jooseppi S:n piilottelevan poikaansa, sotilas- karkuriksi julistettua Eino S:aa asunossaan.

”13.8.1919 Valtioneuvosto perusti uuden valtiopoliisiorganisaation, joka sai nimekseen Etsivä Keskuspoliisi, lyhennettynä EK. EK:n tehtävänä oli valtioneuvoston ohjesäännön mukaan valvoa voimassa olevaa valtiotähtöjärjestelmää ja maan itsenäisyyttä vastaan suunnattua toimintaa sekä ehkäistä kaikkien valtio- ja maanpetollisten suunnitelmien toteuttaminen. EK:n henkilöstö koostui entisistä vapaus- ja heimosotureista, poliiseista, suojeluskuntalaisista ja jääkäreistä, ja organisaatio oli muodostunut osaksi aktivistien sisärengasta.”

Tämä lainaus Wikipediasta kertoo oleellisen siitä, kuinka ”puolueeton” tuo pahamaineinen vanha - EK todellisuudessa oli tavallisia työtekeviä ja pienviljelijöitä tai maatomia kohtaan. Suomen poliittinen eliitti oli peloissaan, se pelkäsi yhtenevää ja itsensä ja oikeuksiensa puolustamiseen valmista työväenliikettä..

Valtioneuvosto ei ottanut, lähinnä ei halunnut ottaa huomioon sitä, että ei suinkaan työväenliike aiheuttanut eikä ollut aiheuttava valtio – ja maanpetoksellista toimintaa, vaan sen toteuttamisesta vastasivat täysin rinnoin saksalaissuuntauksen innoittamat liikemies- upseeri- poliitikko- ja muut seikkailu-

ja alistamispolitiikkaan taipuvaiset piirimme. Samat piirit, jotka olivat edustettuina Etsivässä Keskuspoliisissa. Saksalais-suomalaisia sukel- lusveneitä rakennettiin innokkaasti ja heimoaateeksi kutsuttu meille kuulumattomien alueiden anastus- ja valloituspolitiikka oli Suur – Suomen rakentajien suosiossa aina joh-

tavia pappeja myöten.

Kuinka mahtoikaan käydä laillisesti valitun kunnallismiehen, sosiaalidemokraatti Onni Haposen? Hänen teloitettu ruumiinsa löydettiin ajallaan, mutta murhaajia ei saatu kiinni koskaan. Kuinka kävi suutari Mätön? Hänet muilitettiin ja löydettiin murhattuna. Ampujana oli Vihtori Kosolan poika Pentti. Mitä teki Etsivä Keskuspoliisi vai tekikö mitään?

Oikeudenkäynneissä EK:lla oli poikkeuksellinen, diktatorinen asema: jos EK tuomioistuimessa ilmoitti, että sillä on salaista tiedustelutietoa, riitti EK:n sana ilman asiaa tukevia muita todisteita. Tuttua Hitlerin Saksasta, vai?

Tarvittiin presidentillinen jyrähdys, ennenkuin laittomuuksia alettiin tehdä edes hieman sivumalla, ennen sodan päättymistä niistä ei kuitenkaan luovuttu. Tunnettua on, että useita vastarintamiehiä ja – naisia kidutettiin paitisi henkisesti, niin myös fyysisesti. Jotkut, kuten Arnold Salminen, hakattiin kuoliaaksi. Hän kuoli 23.7.1942 ”ihonalaiseen verenvuotoon.” Hänet kuulusteli kuoliaaksi Ratakadun tiloissa Gun- nar S., mutta Salmista toki lyötiin ja hakattiin jo autossa matkalla selliinsä. Näin saksalaishenkisen EK, josta sodan alla, vuonna 1938, tuli saksalaishenkinen VALPO. Sen jälkeen alkoi Toinen Maailmansota tunnetuin seurauksin.

EK eli Ennen Kuolemaa, osa 2

Elämme vuonna 1991 alkaneen laman aikaa, pahamaineinen kirjainpari EK kepittää ja ruuskii edelleen työkansaa, tällä kerralla vain hienostuneemmin menetelmin, EK:n takana olevien piirien muodostuessa vanha-ek-laisten lapsista tai lastenlapsista. Oikeisto pursuaa keinottelijoiden ja pääomapiirien suomaa rahavoimaa ja aivan kuten ennen vuotta 1939, on oikeistoeliitillämme yhä pelikenttänä koko Eurooppa, Euroopan Unioni ja siihen alistetut valtiot. Kuten vanhan EK:n aikaan, laskun maksavat tavalliset kansalaiset, jotka harrastavat itsemanipulaatiota, uskoen valtio-

varainministeriemme sanoihin kuin ennen vuotta 1939 uskottiin Mannerheimiin ja hänen sanoihinsa. Työvoiman halpituonti, palkkojen alennukset, veroparatiisit, harmaa talous, taloudelliset ahdinkotilat, kiitos kuuluu uudelle EK:illemme ja sen taustavoimille, porvaristolle ja häikäilemättömille keinottelijoille. Seuraako Kolmas Maailmansota, toistaako historia itseään?

Nykyinen EK rajoittaisi huomattavasti työläisten ja toimihenkilöiden lakko-oikeutta, kun sen edustaja Kokoomus voittaa vaalit. Mikä on tämä uusi työväen vankankiskainen kurittaja? Entinen EK ja nykyinen ovat lopultakin kuin kaksi variksenmarjaa, joiden voimalla haaskalinnut, finanssipääomapiirit syövät kansalaisten lihoja. Ammattiyhdistysliikkeemme on saatu laitettua lihoiksi jopa niin, että raadot vain haisevat ennen niin mahtavissa ammattiliittopalatseissa.

Mitä tehdä? Kuka pelkää työväenliikettämme? Ei kukaan. Jos työväenliike yhtyisi, hautaisi menneet kiistat ja lähtisi tekemään perustehtävänsä siihen kuuluvan vahvan ja itseensä luottavan kansan voimalla, mitä tapahtuisi? Tapahtuisi juuri se, mitä vanha - EK pelkäsi 1920-luvulla. Tapahtuisi oikeus ja kohtuus, tapahtuisi kansan äänen kuuluminen. Pelkäisikö joku meitä? Pelkäisipä hyvin, siksi äänikynnys otetaan käyttöön ensi eduskuntavaaleissa. Pelosta, pelosta nousevaa työväenliikettä kohtaan.

Juhani Valo

Suomen Työväenpuolue STP rp. kiittää kaikkia ehdokkaita ja vaalityöhön osallistuneita hyvästä vaalityöstä

Suomen Työväenpuolueen arvio v. 2011 eduskuntavaaleista: Vuoden 2011 eduskuntavaalit olivat hätähuuto ja protesti, kun kansaa ei kuunnella – Suomen Työväenpuolueen kautta protesti voi käantyä tuloksiksi demokraattisten tavoitteiden ja muutoksen puolesta

Eduskuntavaalien tulos katkaisi kolmen niin sanotun suuren vallan vuorot- telun

Vuoden 2011 eduskuntavaaleissa Perussuomalaisten osuus koko maan annetuista äänistä oli 19 % (+14,9). Vastaavasti muiden äänimäärältään suurimpien puolueiden osuudet olivat: Keskusta 15,8 (-7,3), Kokoomus 20,4 (-1,9), Demarit 19,1 (-2,3), Vasemmistoliitto 8,1 (-0,7) ja Vihreät 7,2 (-1,3) ja näiden yhteensä liki 90 %. Äänestämättömiä oli edelleen liki 30 %. Kansan protesti kannavoitui Perussuomalaisten kautta, koska ihmiset halusivat muutosta, ja tässä nähtiin mahdollisuus vai- kuttaa.

Tilanne asettaa Perussuomala- isille suuren haasteen. Integroitu- tuuko puolue tukemaan noudatet- tua linjaa, jolloin osa Perussuoma- laisista suljetaan vallankäytön ul- kopuolelle vai tehdäänkö politiik- kaan muutoksia, joilla on merki- tystä.. Ratkaiseva kysymys on, vie- däänkö politiikkaa tärkeissä kysy- myksissä vielä lisää kansaa vastaan jos kansan edun mukaisia muutok- sia ei tehdä, vai onko tämä käänne- piste, joka avaa suunnan työväen ja demokraattisen liikkeen nousulle.

Tärkeintä on kampanjoida työväen ja demokraattisen ta- voitteiden puolesta, jotka on kir- jattu hyväksi kokonaisuudeksi Suo- men Työväenpuolueen ohjelmaan etsimällä niille tukea ja rakentamal- la kansanliikettä niiden puolesta ja samaan aikaan arvostella, jos teh- dään huonoja päätöksiä.

Suomen vaalien tulossa heijastuu nykyinen kapita- lismin kriisi

Suomen vaaleja 17.4.2011 pitää ar- vioida kapitalismin kriisin järjesty- misen uutena vaiheena, joka muuti Suomen ja - tiettyssä määrin - ko- ko Euroopan poliittista asetelmaa. Siihen reagoi myös kansainvälinen rahajärjestelmä. Poliitiikka ja talous Euroopan alueella ovat kietoutu- neet niin yhteen, että niitä ei voi pi- tää entiseen tapaan irrallisina ilmiö- alueina.

Kansainvälisen talouden uu- sin ilmiö on valtioiden välitön riip- puvuus nimettömistä sijoittajaryh- mistä, eli liika-kasautuneesta pää- omasta. Rahamarkkinat sijoittavat vapaita ja reaalityaloudelle tarpeet- tomia pääomia valtioiden budjetti- vajauksiin ja sitovat valtiot sen avu- la välittömästi itseensä. Tälle pros- sessille ei ole loppua näkyvissä niin kauan kuin kansanjoukot eivät nou- se sitä vastustamaan. Suomen vaal- it olivat selvästi ensimmäinen osoi- tus, että kansat todella nousevat ka- pinaan. Se tuli ilmi Perussuomalaisten vaalivoittona. Siihen purkau- tui EU-kriittisyys ja huoli takauksis- ta Portugalille ja muille velkamaille, kun tosiasiaa Saksan ja Ranskan ja muiden maiden pankit ovat pelas- tamisen kohteena ja näiden mai- den tulisi hoitaa pankkinsa ja ottaa niistä osakeomistusta rahoituksen

vastineeksi.

Eduskuntavaali Suomen Työväenpuolueen kannal- ta

Suomen Työväenpuolue kuului har- voin vaalien voittajiin. Äänimää- rä oli 1874 ja kasvoi jonkin verran (+110). Äänimäärä ei ole suuri, mut- ta osoittaa, että Stp on saanut jalan sijan ja pystyy etenemään, kun lä- hes kaikki muut menettävät ja kaik- ki vasemmistopuolueet menettivät ääniä.

Tuloksen merkitystä koros- taa se, että eduskuntapuolueet ja- koivat kaiken puoluetuen itselleen ja ne ja niiden kannattajat hoitivat, että eduskuntapuolueilla oli erityis- asema TV:ssä ja kaikissa mahdolli- sissa paneeleissa. Ne saivat myös- kin suuret summat vaalirahaa muil- la tavoin. Stp:llä ei ollut juuri lain-

läpi yhdessä, mitkä ovat tavoitteita, joita voidaan yhteisin voimin ajaa.

Tämä Stp:n yhteistyön ra- kentamisen tapa on ainoalaatui- nen ja edustaa tulevaisuutta. Ni- mi Suomen Työväenpuolue merkit- see samalla kuitenkin sitä, että ta- voitteiden peruslähtökohta on työ- väen ja demokraattinen liike, joka on Suomen kansan puolesta. Kan- sainvälisyys rakentuu kansojen oi- keuksien kunnioittamiselle ja siksi myös ihmiset, jotka eduskuntavaa- leissa kyllä kannattivat, mutta eivät vielä äänestäneet, koska arvioivat ettei ole läpimenomahdollisuuksia.

Stp on näistä lähtökohdista raivannut tilansa ja on menossa eteenpäin. Vuoden 2012 kunnallis- vaaleissa edetään lisää ja merkittä- västi. Silloin Stp:tä, voivat äänestää myös ihmiset, jotka eduskuntavaa- leissa kyllä kannattivat, mutta eivät vielä äänestäneet, koska arvioivat ettei ole läpimenomahdollisuuksia.

nyt suuntaansa. Suomen Työväen- puolueella on tässä tilanteessa kes- tävä linja ja yhteistyön rakentami- sen periaate, joka mahdollistaa yhe- istyön kaikkien kanssa, jotka ha- luavat olla mukana työväen ja de- mokraattisten tavoitteiden edistä- misessä. SKDL on tässä taustana, mutta yhteistyö halutaan rakentaa parannetaan yhteistyön tekemisen tapaa ottaen huomioon SKDL:n ko- kemus hyvine puolueineen ja heik- kouksineen. Stp on äänimäärältään vielä pieni puolue, mutta linjansa ja yhteistyöperiaatteensa perusteella merkittävä tekijä, jossa orastaa tu- leva muutos.

Pienpuolueiden kannatus

Vaaleissa muutosta hakevista pie- nimmistä puolueista ääniä saivat SKP 9375 (-49 %), KTP 1678 (-16 %) ja IPU 3389 (-39 %). Kaikilla näil-

kästään suomalainen ilmiö, vaan on koskenut koko Eurooppaa. Mer- killepantavaa edellisten EU-vaalien osalta oli, että missä "vasemmisto" oli vallassa (Unkari, Espanja, Portu- gali), rankaisivat äänestäjät vasem- mistoa talouden alamäen johdosta, mutta vastaavassa tilanteessa kyke- nivät hallitusvastuussa olleet oikeis- topuolueet petraamaan kannatus- taan. Toistuu 20 vuotta sitten alkan- ut kehitystrendi; markkinatalou- den kriisit ja ongelmat koetaan ai- na enemmän hallitusvastuussa ole- vien sosialistien ja maltillisten oi- keiston aiheuttamiksi. Markkina- louden kriisi ruokkii tällä hetkellä uusoikeistolaista politiikkaa. Tämä ilmiö nähdään myös USA:ssa Oba- man talouspolitiikan kohtaamis- sa vaikeuksissa. Samoin Saksassa kris- tillisdemokraattisten konservatiiv- ien Angela Merkelin hallituskau- den loppu Saksan syksyn 2011 vaa- leissa on nykytilanteen valossa erit- täin todennäköinen.

"Oikeassa oleminenkaan" ei tässä vaiheessa pelas- ta "perinteistä" vasem- mistoa

Harjoitetulle politiikalle on EU:n puitteissa asetettu selvät raamit, joiden yli ei ole menty. Näiden ra- mien puitteissa "vasemmistopuolue- et" (SDP ja vasemmistoliitto) ovat mukautuneet ja tämä on johtanut pettymykseen, joka ilmenee pro- testiaänestämisenä tai äänestämät- tömytenä.

EU-suuntaukseen kiteytyvän politiikan tuloksena talouspoli- tiikkaa on kiristetty ja palkkatulo- jen osuutta kansantulosta on tun- tuvasti madallettu. Esimerkein il- maistuna: budjetin osuus kansan- tulosta, josta perusturva makse- taan, on pienentynyt rankasti eli perusturvaa on heikennetty, työ- paikkojen on annettu luisua ulko- maille, suurtyöttömyydestä on tul- lut pysyvä ilmiö ja julkisia palvelu- ja yksityistetään ja heikennetään. Äänestäjät ovat viime vuosina pyr- kineet vastaamaan tähän perusta- malla yhden asian liikkeitä tai ran- kaisemalla hallituspuolueita äänes- tämällä ne vuoron perään hallituk- seen ja jälleen "oppositioon", mutta tuloksetta. Suurten eduskuntapuolueiden välillä on vallinnut käytän- tö, jossa kukin suurista puolueista on vuorollaan hallitusvastuussa EU- politiikan vetojuhtana toisten olles- sa "levossa" eli "oppositiossa". "Op- positiossa" valtionhoitajapuolueet ovat vain keränneet voimia palatak- seen uuteen jatkamaan entiseen ta- paan. Nyt paniikin perinteisille halli- tuspuolueille on aiheuttanut Perus- suomalaisten kannatuksen kasvu.

Vuoden 2007 eduskuntavaa- leissa PerSujen äänimäärä kasvoi 4,1 %:iin ja kaksinkertaistui tästä v. 2009 EU:n parlamentin vaaleissa. Gallup kyselyt ovat kuluneen vuo- den aikana osoittaneet koko ajan

Tässä kolme STP:n ehdokasta vaalityössä la. 16.4. Helsingissä Sörnäisten metroasemalla. Kuvassa vaali- taulun takana Liisa Paakkolanvaara, hänestä oikealla Rosa-Maria Keskiävaara sekä punahuivisen tytön ta- kana Minna Helin. He haluavat kiittää kaikkia STP:lle äänensä antaneita ja tietenkin omia äänestäjiään.

kaan varoja.

Miten jalansijan saaminen ja etenemin kuitenkin on ollut mahdollista?

Tärkeä asia on tehty työ ja siitä kii- tos kaikille, jotka sen eteen ovat ta- valla tai toisella työskennelleet. Tä- keä merkitys on hyvällä ohjelmalla ja lehdellä.

Erityinen ja tärkein merkitys on sillä idealla, jolle Stp on yhteis- työjärjestönä rakennettu. Ovat yhe- teiset tavoitteet, jotka on yhdes- sä rakennettu. Yhteistyössä muka- naolevilla järjestöillä ja ihmisillä on omia näkemyksiään ja tavoittei- taan. Stp:n rakentaman yhteistyön voima ei perustu yhdenmukais- tamiseen ja vallan keskittämiseen vaan erilaisuuteen ja yhteisten ta- voitteiden nostamiseen pitämällä samalla erilaisuutta arvokkaana. Ei ole sitä, mikä on tavallista, että toi- ten on hyväksyttävä omat tavoit- teet ja lähtökohdat, vaan käydään

Kunnallisvaaleissa on.

Erityisen tärkeää on kunnioit- taa kaikkien näkemyksiä ja luoda eteenpäin tulevaisuuteen suun- tautuva yhteistyön ilmapiiri avoi- min ovin. Yhteistyö onnistuu, kun mikä tahansa ei ota oikeudekseen päättää, vaan tasavertainen yhteis- työ turvataan eikä kenelläkään ole myöskään pelkoa tulemisesta syrji- tyksi.

Tällä tavalla laajennetaan yhe- teistyötä. Se tuo mukaan lisää eri- laisuutta, mutta Stp:n tavalla ra- kentaa yhteistyötä, se tulee vah- vuudeksi.

Nämä asiat on tarpeen tuoda esiin vaalien tuloksen arvioinnis- sa, sillä vaalit ovat murroskohta ja käännepiste. Tuloksessa purkau- tui pitkät ajat kasaantunut tyyty- mättömyys kansan huonoa kohte- lua vastaan ja nyt Perussuomalaisten kautta, koska tässä ihmiset nä- kivät keinon saada aikaan kunnon vaikutus. Perussuomalaiset hakevat

lä puolueilla on paljon yhteisiä ta- voitteita Stp:n kanssa. Stp on ra- kennettu niin, että yhteistyötä teh- dään kaikkien kanssa, mutta haeta- taan kansan laajaa tukea samal- la ketään syrjimättä. Samoin peri- aatteisiin kuuluu yhteistyön raken- taminen muiden demokraattisten ryhmien ja vasemmistolaisien ta- voitteiden puolesta työskentelevi- en kanssa.

Yhteiskuntamme ongel- mat ja ilmiö perussuoma- laiset

Euroopassa on ollut havaittavissa vasemmistopuolueiden kannatuk- sen voimakas lasku ja vastaavasti oikeistopuolueiden kannatuksen nousu pitkän aikaa. Meillä parin vuoden takaisissa EU:n parlamen- tin vaalissa vasemmiston osuus oli vain 24,1 %, kun se v. 2007 edus- kuntavaalissa oli vielä 31,6 % ja v. 2008 kunnallisvaalissa 30,6 %. Oi- keistolaistuminen ei ole ollut pel-

Työväenpolitiikkaa työkansan ja..

Vapputervehdykset 2011

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
STP:n Helsinki-ryhmä
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismin Vastainen Työ ry
Kommunistien Hermann-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistys- ja Kulttuurityö ry
Kominform

Helsinki

Sodan ja Fasismin vastainen Työ ry hallitus

Timo Kangasmaa
Reijo Katajaranta
Juho Haavisto
Esko Auervuolle

Helsinki

Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Janne Rahikainen
Miina Vuorinen
Pekka Tiainen
Juho Haavisto
Liisa Paakkolanvaara
Esko Auervuolle
Riitta Auervuolle
Reijo Katajaranta
Raili Naskali
Martti Salomaa
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuismin
Arja Kuismin
Veikko Väisänen
Senja Väisänen
Riitta Väisänen
Ari Kukkonen
Irja Kukkonen
Tapio Mäenpää
Taina Mäenpää
Harri Jalo
Simo Heikkinen
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
Eino Lindroos
Marja Lahdenperä
Rosa-Maria Keskivaara
Juhani Jussinpoika
Raivaaja
Leevi ja Kalle Valo
Larmo Lehtola
Veikko Huuskonen

Sirpa Mittilä
Tauno Wallendahr
Mämmiveikko
Timo Koivistoinen
Antero Nummiranta
Larmo Lehtola
Kirsti Kangas
Hannele Salava

Espoo

Hannu Kautto
Tommi Lievemaa

Espoo, Otaniemi

Katja Sissi
Jaakko Muilu
Hilkka Kääriäinen
Haagan flikka
Pertti Leino
Nelli & Mishka
Elina Kämppi
Heikki Männikkö
Katariina Nurminen
Paavo ja Elvis
Punapaita

Vantaa

Marja-Liisa Juvonen
Heikki Uusimäki
Eira Kärki
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen
Heikki Typpö
Jouko Nevalainen
Anita Nevalainen
Jorma
Joona
Beda Lampila
Mikko
Mari Bach
Vili Bach
Anna Nevalainen
Teemu
Mari Vainikka

Tuusula

Markku Nieminen
Allu Koivisto
Esa Koivisto

J. Koivisto
Iida Koivisto
Tuija
Esko Koivisto
Veikko Heikkinen
H. Koivisto

Karkkila

Timo Nieminen

Kerava

Abdullah Tammi

Mäntsälä

Peter Björklöf
Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Olavi Tirronen
Reino Intovuori
Erkki Intovuori
M-T Artiola

Matti Linna
Ville Mäkinen

Nokia

Erno O. Laitinen

Vaasa

Lauri Rintala

Hämeenkyrö

Marja Kangasniemi
Jorma Kangasniemi

Jämsänkoski

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Hannu Kukkonen
Mary Andersson
Anita Salven
Edit Pöntynen
Maire Wilkman
Mikko Anttila
Pentti Katainen
Rainer Andersson
Mats Nordlund
Riitta Vainionpää
Eija Tolonen
Eero Saareinen
Merja Andersson
Esa Salomaa
Sigrid Blumerus
Eila Pitkänen
Pentti Pitkänen
Helmi Bygden
Heikki Rajamäki
Seppo Nieminen
Anna-Liisa Nieminen
Torbjörn Björkman
Ewert Wikholm
Veikko Kalila
Aune Jakola
Helvi Vekkeli

Juhani
Merja
Katariina
Eveliina

Porvoo

Kaija Siippainen
Teresia Wahrman
Pertti Pitkänen
Tuukka Wahrman
Aune Manelius
Matti Wahrman
Pirkko Nokkala
Tommi Wahrman
Kalevi Wahrman
Yrjö Nieminen
Pekka Kokkinen
Hannu Henttonen
Vera Wahrman
Hannu Ikonen
Hannu Hämäläinen
Heikki Leinonen

Kotka

Jari Rantanen
Tessi Engström
Niko Rantanen
Jyri Rantanen

Raasepori

Helena Tuomaala
Seppo Sipilä
Ines Mäkilä
Galina Rintala
Mauri Rintala
Risto Lajunen
Veera Eloranta
Herlevi Martomaa
Teuvo Turunen
Timo Turunen

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Nadja Järvinen
Olga Grigoryeva
Esa Haaristo
Dima Budnik
Raimo Lehtimäki
Kalevi Sillanpää

Loimaa

Juha Kieksi

Tampere

Martti Satri
Antti Siika-aho
Olli Nordling

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko
Anja R
Leena

Kuopio

Juhani Tanski

Sonkajärvi

Asko Julkunen

Joensuu

Raimo Ruttonen

Haapajärvi

Heikki ja Elvi Siika-aho
Pentti ja Helli Siika-aho

Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

Julkiset palvelut turvattava
Hannele Salava

Pääomapiireille lujaa vastavoimaa, rientäkäämme rakentamaan, toveria kannustamme, emme soimaa, yhdessä rakennamme Sumenmaan
Pipsa ja Juhani Valo

Marxin mukaan riistoa lisätään mm. alentamalla palkkaa t. pidentämällä työaikaa. Harmaa työvoima on näiden sovellutus
Aatos Jurkka

EU:n Vastainen kansanrintama toivottaa kaikille EU-politiikan vastustajille hyvää ja riemukasta työväen vappua. Yhdistäkäämme voimamme EU-politiikkaa ja uusliberalismia vastaan

ympäristömme ehdoilla-STP

Suomen Työväenpuolueen arvio v. 2011 eduskuntavaaleista....

Jatkoa sivulta 9

heille nousevia kannatuslujuja, jotka eduskuntavaalien alia liikkuvat 16 % molemmiin puolin ja äänimäärä oli sitten vielä suurempi. Vastaavasti Kokoomuksen, SDP:n ja Kepu:n kannatusluvut ovat laskeneet. Kansalaiset kannavoivat tyytymättömyyttään nyt PerSujen kautta. Tätä ovat heijastaneet mm. SDP:stä ja KEPU:sta tapahtuneet loikkaukset PerSujen riveihin.

STP:illä ja PerSuilla yhte-neviä tavoitteita

Tähän liittyy asioita, joita tulee miettiä tarkasti. STP:illä (kuten mm. SKP:illä, IPU:lla ja KTP:illä) on monia yhteeneviä tavoitteita PerSujen kanssa. Välittömästi nousevat mieleen vaikkapa seuraavat asiat: 1) Kannatamme verotuksen progressiivisuutta, eli mitä suuremmat tulot, sitä suurempi veroprosentti. 2) Omaishoidon tukea on korotettava ja säädettävä se samansuuruiseksi paikkakunnasta riippumatta. 3) Kannatamme yleensäkin kuntien palvelujen kehittämistä ja säilyttämistä 4) Työmarkkinatukeen tulee saada tasokorotus ja sen tarveharkintaisuus tulee poistaa. 5) Emme kannata Kreikan, Irlannin t. muidenkaan maiden pankkien rahoittamista jne. Tarkastellessamme PerSun ja STP:n vaalitavoitteita, löydämme runsaasti em. kaltaisia yhtäläisyyksiä.

STP:n kannalta keskeistä on seurat, miten ohjelmaan kirjatuiissa tavoitteissa päästään eteen-

päin ja rakentaa mahdollisimman laajaa tukea työpai-koilla, asuma-alueille ja kansanliikkeis-sä kuten myös puo-luekentässä näiden tavoitteiden puo-lesta. Tässä hae-taan ilman muuta yhteistyötä perus-suomalaisia äänes-täneiden ja edusta-jiksi valittujen kans-sa kuten kaikkien muidenkin kanssa, kun löytyy yhteis-tä demokraattisten tavoitteiden ajami-ssa. Huonoa po-litiikkaa ja huonoja ratkaisuja vastaavasti arvostellaan.

Samalla on tarpeen arvostel-la sellaisia PerSujen ohjelmassa tai joidenkin edustajien puheis-sa olevia kohtia, jotka sisältävät muun muassa ihmisten leimaamis-ta ulkomaalaisuuden tai ihon vä-rin perusteella huonommaksi. Työ-väenliikkeen lähtökohtiin ei min-käänlainen rasismi tai syrjintä kuu-lu eikä se ole hyväksyttävää. Maa-hanmuuttopolitiikkaan voidaan suhtautua kriittisesti silloin, jos se on vain tapa väistää toimenpiteet Suomen kansan työn ja toimeen-tulon puolesta, mutta samalla kun puolustamme työtekevien ja pie-nituloisten oikeuksia, siihen ei sisäl-ly mitään ulkomaalaisvastaisuut-ta suhtautumisessa ulkomaalaisiin ihmisiinä. Eivätkä tavalliset suoma-laiset näin suhtaudukaan, vaan ra-

Turussa tehtiin hyvä vaalityö. Vaalimökillä Esko Luukkonen (vas), Anne Luukkonen ja Olavi Tirronen. Jaettiin mm. 3500 Kansan ääntä

sistisia asenteita edustavat yksittäisen henkilöt yrittävät kääntää poliitiikan arvostelun rasismiksi. Tämän emme anna onnistua samalla, kun rakennamme yhteistyötä kaikkien kanssa, jotka haluavat edistää demokraattisia tavoitteita. Suomen Työväenpuolue on kansaa laajasti kokoamaan perustettu yhteistyö-järjestö demokraattisten tavoitteiden puolesta.

Entä sitten PerSujen to-dellinen linja?

Suomen Työväenpuolue suun-taa arvostelun pääomaa vastaan ja osoittaa nykypoliitiikan palvelevan vain suuryritysten ja kansain-välisen suurpääoman etuja. Per-Sut kohdistaa kritiikkiään suoraan päättäjiin ohittamalla suuromista-jat ja markkinavoimat. Työväenliik-

keen pitkäjänteisellä työllä saavu-timme menneinä vuosikymmeni-nä hyvinvointiyh-teiskunnan, joka mm. tulonjaon ja sosiaalipoliitiikan osalta oli nykyistä paljon oikeuden-mukaisempaa. Se koettiin hyvänä asiana. PerSujen kannatus tänään perustuu osak-si siihen, että tä-mä parempi aika halutaan takaisin. Haetaan tässä vai-heessa muutos-ta muistuttamal-la nykyisille päättäjille heidän huo-nosta politiikastaan. On tarve poh-tia vallitsevaa yhteiskuntapolitiik-kaa ja sen muuttamisen välttämätömyyttä. Ei riitä, että ”kelvottomat päättäjät vaihdetaan”, jos politiikan sisältöä ei kyetä muuttamaan. Tär-kein asia on politiikan suunnan muutos työväen ja kansan oikeuksi-en puolustamiseen ja talous- ja yh-teiskuntapolitiikan rakentamiseen tavalla, joka avaa tien parempaan tulevaisuuteen.

Olennaisin asia liittyykin sii-hen, että niin Stp:n kuin PerSujen-kin em. tavoitteiden toteuttami-nen edellyttää viime kädessä nykyi-sen politiikan suunnan muuttamisa-ta. Stp:ssä ymmärretään politiikan suunnan muuttamisella mm. pal-kansajaväestön kansantulo-osuu-den nostamista esimerkiksi paran-

tamalla työllisyyttä ja nostamalla sitä kautta palkkojen osuutta kan-santulosta, palauttamalla perustur-van tasoa entiselleen sekä kehittä-mällä ja lisäämällä julkisia palvelui-ta. Tämä edellyttää pääomapiirien toiminnan ja voittojen säätelyä, de-mokratian palauttamista ja vallan siirtämistä takaisin kansalliselle par-lamentille. Voisimme nimittää tätä politiikkaa tässä vaiheessa vaikka ”demokraattisen kontrollin alaisek-si säädellyksi markkinataloudeksi”. Tämän saavuttaminen vaatii pitkä-jänteistä työtä ja merkitsee laadul-lista siirtymistä uuteen yhteiskunta-politiikkaan.

Kysymys on siitä, että palkan-saajaväestö hyväksyy vaatimukset esimerkiksi täystyöllisyydestä, pe-rusterveydenhuollon kehittämi-sestä, työmarkkinatuen tasokoro-tuksesta, palkkatulojen kansantu-lo-osuuden nostamisesta jne. Mut-ta nykyoloissa tässä jäädään puo-litiehen kunnes riittävällä voimalla kannatetaan siihen liittyvää välttä-mätöntä poliittista muutosta, johon liittyy vastuuta.

Tärkeä askel eteenpäin ovat syksyn 2012 kunnallisvaalit. Nii-hin pohjustetaan Stp:lle etenemi-nen yhteistyön pohjaa kehittämäl-lä ja tukea tulee lisää, kun uskotta-vuus koko ajan vahvistuu. Välissä ovat presidentinvaalit tammikuus-sa 2012. Niissä on tärkeintä, että presidentti on sellainen henkilö, jo-ka pitää Suomen erossa Natosta ja vetää Suomen sotimasta Afganista-nista eikä sotke Suomea mihinkään muihinkaan sotiin.

STP:n hallitus19.4.2011

Juri Gagarin ensimmäisenä avaruudessa 50 vuotta sitten

Meille nykyihmisille tekokuut ja avaruusalukset ovat arkipäivää. Milloin tahansa saatamme ilta-taivaalla havaita samanaikaises-ti useita maan keinotekoisia kier-tolaisia. Luotaimilla tutkitaan au-rinkokunnan ulko-osia ja miehi-tetty matka Mars- planeetalle on lähitulevaisuutta. Näin ei ollut vielä 50 vuotta sitten.

Olikin suuri sensaatio, kun Neu-vostoliitto 4.10.1957 laukaisi maa-ta kiertävälle radalle ensimmäisen tekokuun, Sputnik 1:n. Aivan yhtä suuri sensaatio oli, kun Neuvosto-liitto 50 vuotta sitten (12.4.1961) ilmoitti ensimmäisestä ihmisen suorittamasta avaruuslennosta, jossa matkustajana oli Juri Gagarin

Tekokuun rakentamiseen johtanut tutkimus

Heti sodan jälkeen Neuvostoliitos aloitettiin raketteja koskeva tutkimustyö, mikä perustui Leningra-dissa suoritettuihin kaasudynaami-sen laboratorion tutkimuksiin, se-kä jo 30- luvulla suoritettuun suih-kumootoreita tutkineen tutkimus-ryhmän (GIRD) työhön. Silloin ra-kennettiin ensimmäiset sistemäis-sellä polttoaineella toimivat raketit.

Vähän ennen tekokuuta

Liittoutuneiden yhteistyö päättyi ”kylmään sotaan” ja amerikkalai-set aloittivat kilpavarustelun. Huh-tikuussa 1949 USAn ja keskeiset Länsi-Euroopan maat perustivat NATO:n. Silloin myös Neuvostoliit-to oli pakotettu kehittämään aseis-tustaan. Alkuvuonna 1957 Neu-vostoliittolaiset suorittivat tynnellä merellä ohjus/rakettikoikeita, jot-ka 16000 km lentomatkan jälkeen osuivat tarkasti ennakoidulle maa-lialueelle. Silloin maailmalla käyty keskustelu liittyi pelkästään sotilas-

Suomi-Venäjä-Seuralla oli Gagarinin lennon merkeissä avointen ovi-en päivä. Venäläisellä kaukoputkella tiirailtiin mm. auringonpilkkuja

politiikkaan eikä osattu ennakoida sitä, että edessä olisi tekokuun lau-kaisu.

Suomut putosivat silmiltä

Länsimaille oli todellinen järkytys se, kun Neuvostoliitto 5.10.1957 ilmoitti lähettäneensä avaruuteen raketin, joka saavutti 8000 m sekun-tinopeuden, mikä on välttämätöntä tekokuun viemiseksi maata kier-tävälle radalle. Satelliitti ”Sputnik 1” painoi 83 kg ja siihen oli sijoitettu kaksi radiolähetintä, jotka lähetti-vät keskeytyksettä 20,005 ja 40,002 mgh:n jaksoluvulla radiomerkke-jä. Radiosingnaalien tutkiminen loi pohjan yhteydenpidolle seuraavien avaruusluotainten kanssa ja tieteel-lisen tiedon lähettämiseksi niiltä maahan. Sputnik 1: n sisältä saatiin tietoa vallitsevasta lämpötilasta. Se auttoi ratkaisemaan avaruuslentoihin liittyviä lämmön säätelyn ongel-mia. Tämä mahdollisti sen, että seu-

raavan Sputnik 2:n mukana olikin jo matkustaja, ”Laika” koira.

Juri Gagarin, ensimmäi-nen avaruuslentäjä

Silloin tiedettiin, että ihmiskunta on astumassa avaruusaikaan. Tutki-mus-satelliitteja ja -luotaimia lähe-tettiin maapalloa kiertävälle radalle tuhkatihänsä sekä Neuvostoliiton, että USA:n toimesta. Näinä ensim-mäisinä vuosina Sputnik 1:n jälkeen tutkittiin luotaimilla myös maapal-lon ulkopuolisia alueita mm. Kuuta, Marsia ja Venusia. Ensimmäistä avaruuslentoa osattiin odottaa ja 12.4.1961 Neuvostoliitto ilmoittikin ensimmäisestä onnistuneesta avaruuslennosta (Vostok 1), jossa mat-kustajana oli Juri Gagarin.

Lento oli ensimmäinen ja siksi myös vaarallinen

Lennon vaiheista luonnollisesti-kaan ei silloin raportoitu paljoa-

kaan, mutta tänään tiedämme niis-tä aika yksityiskohtaisesti. Ennen lentoa viimeisen lääkirintarkastuk-sen jälkeen teknikot sulkiivat Gaga-rinin avaruuskapselin klo. 06.06. Gagarin tuns, miten raketti tähtiä tu-kitornin liikkueissa pois moottorien käynnistyessä. Noustessaan raketti tärisi ja G-voiman noustessa puhu-minen lennonjohdon kanssa oli vai-keaa. Gagarin tuns myös ykkösvai-heen sammumisen ja irtoamisen. Siinä vaiheessa aluksen suojakuori irrotettiin ja kuusi minuuttia lennon alkamisen jälkeen Gagarin ilmoitti kaiken toimivan normaalisti ja nä-kevänsä selkeästi taivaan ja maan. Toisen vaiheen sammumisen jäl-keen (10 minuuttia lennon alkami-sesta) Vostok 1 irtosi kantoraketis-ta ja Gagarin oli kiertoradalla ja näki maan horisontin sekä kirkkaan tähti-taivaan. Rungas 20 minuuttia lennon alkamisen jälkeen alus siirtyi yhteysaseman kantamasta toisel-le, jolloin yhteys alukseen katkesi useiksi sekunneiksi. Raketti laukaistiin Baikonurista (Kazakstan) koilli-seen ja Siperian yltä lento kääntyi kaakkoon Tyynen valtameren ylle. Siellä Gagarin ilmoittaa kaiken ole-van kunnossa. Gagarin tuns pai-nottomuuden outona, mutta hä-nellä ei ollut fyysisiä yms. ongel-mia ja hän alkoi tehdä muistiinpa-noja. Rungas puoli tuntia lennon alkamisesta Vostok siirtyi maapal-lon pimeälle puolelle. 50 minuuttia lennon alkamisesta Gagarin kuit-tasi viestin, että tietokone on saa-nut laskeutumisohjelman päivitetyt tiedot. Vähän myöhemmin Gagarin kuittasi viestin, että laskettu kierto-rata oli suunnitelmien mukainen. Tämän jälkeen seurasi n. 20 minuut-tin vaihe, jolloin yhteys alukseen ei toiminut(?). Tänä aikana alus siirtyi eteläisen Atlantin ylle maan päivän-puolelle ja jarruraketit käynnistyivät

automaattisesti 42 sekunniksi Afri-kan länsirannikon yläpuolella ja he-ti tämän jälkeen laskeutumiskapseli irtosi huoltomoduulista. Vajerikyt-kentä moduuliin ei kuitenkaan ir-ronnut suunnitelmien mukaan ja kapseli alkoi pyöriä hallitsematto-masti, kunnes kuumuus poltti vai-jerin poikki ja aluksen liike oikeni. Jarrutuksen aikana Vostok kulki Vä-limeren, Kyproksen Turkin ja Mus-tanmeren kautta Neuvostoliiton alueelle. Seitsemän kilometrin kor-keudessa automaattinen heittois-tuin aktivoitui ja Gagarin laskeutui laskuvarjolla klo 08.05. (Lähde Wiki-pedia-Vostok1-Juri gagarin)

”Olen venäläinen ja tulen avaruudesta”

Laskeutumispaikka oli hyvin tark-kaan alueella, jossa laskeutumista oli harjoiteltu. Laskeutuminen tapahtui pellolle, jossa olivat nainen ja pikkutyttö. Heille Gagarin kertoi olevansa venäläinen ja tulleensa juuri avaruudesta.

Gagarinin lento oli ensimmäi-nen ja siksi myös vaarallinen. Sen aikana kerättiin tietoa ja kokemus-ta myöhempää avaruustutkimusta varten. Tänä avaruuslennot ovat arkipäivää ja kansainvälisellä ava-ruusasemalla oleskelee jatkuvasti useita Venäläisiä ja amerikkalaisia tutkijoita.

YK:n yleiskokous on säätänyt Venäjän aloitteesta huhtikuun 12. päivän ihmisen avaruuslennon kan-sainväliseksi päiväksi. Venäjän jättä-mä aloite sai puolelleen yli 60 val-tion kannatuksen.

Toimitti: Heikki Männikkö

Stalinin kuvia vaikka muille jakaa

Teksti ja kuvat:
Leena Hietanen

Kokoelmat häkellyttävät

”Stalinin auringon alla 1945-1956”-näyttelyyn on kerätty runsas kokoelma aikakauden julisteita, valokuvia ja esineistöä. Taidokkaat käsityöt, seinäreliefit, maljakot ja lasiesineet ovat täynnä Leninin ja Stalinin päitä. Virossa oli korkeatasoinen lasiteollisuus ja virolaisten lasikaivertajien käsiin uskottiin Stalinin ikuistaminen. Heidän veroisiaan mestareita ei löytynyt koko Neuvostoliitosta!

Julisteet ovat kuin parasta sosialistista realismia. Viron taidemu- seossa Kumussa käyneet kenties muistavat, miten taidemuseon so- sialistisen realismin osuus oli var- sin vaikuttava suurine tauluineen pelto- ja tehdastyöläisistä. Nyt nuo taulut ovat poissa. Ne kiertävät maailmaa. Virossa lienevät maail- man parhaat sosialistisen realismin taideteokset. Moskovan Tretjakovin gallerian kokoelmatkin kalpenevat virolaisten töiden rinnalla.

(Virallisen version mukaan vi- rolaiset taiteilijat maalasivat tau- luja konepistooli ohimolla, kun sa- man aikaisesti venäläinen ”miehit- täjä” raikasi heitä. Tämä tarina ei löydä vahvistusta tässä näyttelyssä.)

Älymystöä vierastettiin

Näyttelyn helmiin kuuluu Stali- nin kuvalla varustettu käsinkudot- tu matto. Se on lahja Viron sosialis- tiselle tasavallalle Tadzikistanin vel- jeskansalta.

Neuvostoaikeista arkea kuvaa kirja työn sankareista. Arvokkaan tittelin on saanut höylääjä, pakkaa- ja ja tupakan rullaaja. Tuo aika ei ar- vostanut intellektuelleja. Tärkeäm- pää oli olla aito proletariaatti.

Näyttelyssä on tietenkin muis- tettu myös Siperiaan karkotettuja. Virosta lähetettiin vuonna 1949 Si- periaan 7488 perhettä eli yhteen- sä 20 535 henkeä. Syynä oli useim- miten porvarillinen nationalismi, kansanvihollisuus. Joukossa oli ku-

Viron historia on vaikea. Aikalaisdokumentit kertovat aivan eri tarinaa kuin tämän päivän viralliset totuudet. Tallinnan kaupunginmuseos- sa on parhaillaan näyttely ”pahasta” Stalinista. Seinillä on niin paljon Stalinin ja Viron neuvostokansan erinomaisuutta ylistäviä kuvia, että pahuus jää sivuseikaksi. Dokumentaatio vetää hiljaiseksi. Ensimmäi- nen ajatus näyttelystä on, että virolaiset olivat kaikkein uskollisimpia ja vilpittöimpiä kommunisteja koko Neuvostoliitossa.

Julisteen teksti: ”Työläinen, olet oman tehtaasi isäntä”

lakkeja eli itsenäisiä talonpoikia ja metsäveljiä eli neuvostovastaisia terroristeja. Karkotusten toteutta- jat, virolaiset ministerit Aleksan- der Resev ja Boris Kumm ylenneti- tiin operaation jälkeen kenraaleik- si. Valtaosa näistä karkotetuista pa- lasi takaisin Viroon Stalinin kuoltua.

Karkotuksista suoma- laisittain

Stalinin auringon alla-näytte-

ly haluaisi niin kovasti kertoa Stali- nin terrorista, mutta jostain syys- tä se epäonnistuu siinä täydellises- ti. Kauhujen dokumentaatio puut- tuu.

Stalinin terrorista on saatavil- la tietoa suomeksi meidän omien kommunistiemme kokemuksina. Eräs sellainen on Otto-Ville Kuu- sisen vaimon, Aino Kuusisen kirja ”Jumala syöksee enkelinsä” (Otava, 1972). Muistelmat käsittelevät vuosia 1919-1965. On mielenkiin- toista lukea hänen kuvauksensa Vörkutan vankileirien saaristos- ta. Hän vietti hiilikaivosalueella karkotuksessa kahdeksan pitkää vuotta, 1939-1947. Aino Kuusi- nen toimi vakoilijana Neuvostoliit- tossa ja joutui vankileirille syytet- tynä vastavallankumouksellisesta toiminnasta.

Katkeran naisen muistel- mat

Hänellä ei ollut mitään syy- tä olla kiltti Stalinille eikä entisel- le aviomiehelleen eikä heidän us- komalle järjestelmälle. Tämän päi- vän kauhutarinoiden rinnalla Ai- no Kuusisen sairaanhoitajavuodet vankileirillä shokeeraavat lä- hinnä kohtuullisen rehellisinä ku- vauksina vankileirin alkeellisestä elämästä. Teksti on täynnä mu- kamas kritiikkiä Stalinin järjestel- mälle. Tämän päivän valossa vain näyttää siltä, että valtaosa leiriläis- tä on siellä aivan aiheesta. Iso osa on oikeita rikollisia. Vankileirille on löytänyt tiensä latvialaiset SS-soti- laat. Ihme, että he ovat saaneet pitäneet henkensä. Lännessä natsit olisi teloitettu. Neuvostoliittoa vastaan taistelleita Vlasovin mie- hiä tuotiin leirille tuhansia. Jotkut sotilaat ovat leirillä, koska he eivät olleet tehneet itsemurhaa joudut- tuaan saksalaisten pidättäviksi. Vankileirillä on vastavallankumo- ksellisia, jotka hekumoivat ajas-

Stalin kudottuna mattoon

ta, kun kommunistinen järjestelmä romahdutetaan. Näitä porvarillisia nationalisteja on paljon. Vastaan tulee myös Karjalaan sosialismia rakentamaan lähteneitä suomalaisia ummikkoja, jotka ovat ymmär- tämättömyyttään allekirjoittaneet tunnustuksen, että he ovat Valpon lähettämiä vakoojia!

On selvää, että osa leirille lähetetyistä on laitettu junaan hätiköiden. Tosin Neuvostoliitto

oli tuona aikana sotaa käyvä maa ja Suomi yk- si sen vihollisista.

Kauhujen määrä

Aino Kuusinen antaa kirjassaan kiinnostavia arvioita. Hänen käsityk- sensä on, että Stalinin vainoissa kuoli satoja- tuhansia ihmisiä ilman oikeudenkäyntiä mie- livaltaisissa teloituksis- sa. Sadattuhannet uh- rit ovat aivan eri asia, kuin tänä päivänä tar- joillut miljoonat kuol- leet. Kuusinen osoit- taa Stalinin mielipuo- lisuutta ottamalla esi- merkin vuosien 1937-38 puhdistuksista. Kes- kuskomitean 139 jä- senestä teloitettiin 98 henkeä eli 70 prosenttia

ja 18. puoluekongressin 1966 val- tuutetusta ammuttiin 1008 eli lä- hes puolet. Onhan siinä kieltämät- tä hurjia lukuja.

Näyttely Stalinin auringon alla jatkuu syksyyn saakka Tallinnan kaupunginmu- seossa, Vene-katu 17. Auki ke-ma 10.30-17.30. Tiistai- sin kiinni.

Virolaisten kokemukset

Olen tavannut Vörkutassa 25 vuotta viettäneen virolaisen miehen, August Kören haasta- tellessani häntä Turun Sanomiin. Köre asettui asumaan Vörkutaan venäläisen naisystävänsä kans- sa. Hänen virolaiset sukulaisen- sa kävivät katsomassa häntä hä- nen arjessaan, sillä he halusivat nähdä arktisen tundran.

Köre oli loistava kuvaaja ja hänellä on paljon kuvia alkuaikoi- kaista, komeista ja nenetseistä. Nyt jo kuollut Köre kertoi ensimmäisten vuosien hiilikaivoksissa olleen ko- via, työn olleen rankkaa, sairauksi- en ja nälän vaivanneen. Hän kertoi tavanneensa paitsi neuvostokans

laisia, myös koko joukon euroop- palaisia sotavankeja. Stalinin hen- kilääkärin oli ollut kaivosmiehe- nä Vörkutassa.

Kören tarinassa minua häm- mästytti se, kun hän kertoi viro- laisten vankien ryhtyneen raken- tamaan kirkkoa Vörkutaan. Ky- syin, että luterilaistako? Luterilais- tapa tietenkin. Virolaiset ovat pro- testantteja. Pidin ihmeellisenä si- tä, että ateistinen, totalitaristinen Neuvostoliitto salli karkotettujen rakentaa kirkon. Köre taas pahek- sui sitä, että paikalliset vetivät kau- kolämpöputken heidän hautaus- maansa läpi. Niin vähän neuvosto- liitto kunnioitti kuolleita.

Leena Hietanen

Viro vääristelee historiaa

SFT:n ja Kansan äänen järjes- töjen ryhmä vieraili pronssi- soturilla viime syksynä

Venäjä syytti Viroa maaliskuussa jälleen kerran historian vääriste- lystä, kun paljastui, että Viron puolustusministeriö oli muut- tanut Tallinnan sotilashautaus- maalla sijaitsevan pronssisoti- laan nimikyltin tekstin.

Fasismista vapauttajan muisto- merkki oli muuttunut ”Viron mie- hittäjien muistomerkiksi”. Pron- sisotilas pystytettiin vuonna 1947 muistuttamaan puna-armeijan roolista vuonna 1944 Viron va- pauttamisessa natsivallasta. Duu-

man ulkoasiainvaliokunnan vara- puheenjohtaja Leonid Slutski to- tesi, että kyseessä on Viron taholta törkeä vandalismi ja loukkaus sekä Venäjää että fasismia vastaan tai- stelleita virolaisia kohtaan. Muutok- seen hautausmaan portilla olevassa nimikyltissä kiinnitettiin huomiota, kun läntiset uutistoimistot kiinnos- tuivat asiasta ja alkoivat tiedustella sen perään. Tällä hetkellä on nimi- kyltti toistaiseksi poistettu hautaus- maan portilta.

KÄ/toim.

Julisteen teksti: ”Eläköön Viron SNT:n 11. vuotispäivä”

Libyassa vaihdetaan eliittiä lännen tuella

Pohjois-Afrikan maissa ja lähi-idässä viime joulukuusta asti esiintynyt kuohunta löi laineensa myös Libyaan, jossa parhaillaan käydään ulkovaltojen tuella sisällissotaa. Muammar Gaddafin hallinto on ilmoittanut valmiutensa tulitaukoon, mutta kapinalliset ja niitä tukevat Naton pommikoneet ovat jatkaneet rai-vokasta taistelua ja kuolettavia ilmapommituksia. Näillä pommituksilla autetaan uutta eliittiä valtaan.

Gaddafin lähipiiri pitää valtaa taloudessa

Levottomuuksien syntyminen ja sodaksi kehittyminen hämmästyttää, sillä Libya eroaa huomattavasti muista muutosten kohteiksi joutuneista Pohjois-Afrikan maista kuten Egyptistä ja Tunisiasta. Viimeksi mainituissa maissa on vuosikymmeniä harjoitettu erittäin taantumuksellista politiikkaa, jonka seurauksena kansa on elänyt kurjuudessa. USA-myönteinen eliitti on korruptoitunut eikä ole ollut valmis parantamaan kansalaisten elinoloja.

Libyassa sen sijaan on vuodesta 1969 eteenpäin eversti Gaddafin johdolla rakennettu alueen historian ensimmäistä hyvinvointivaltiota. Valtion öljytuloja on kohdennettu muun muassa terveydenhuoltoon ja koulutukseen. Kaikille kansalaisille on taattu perustulo, oikeus asuntoon, oikeus ilmaiseen terveydenhoitoon ja koulutukseen sukupuolesta riippumatta. Näiden peruspalveluiden ja öljytulojen tasaisen jakamisen ansiosta maa on Afrikan vaurain, tervein ja koulutetuin maa. Edes USA:n ja sen liittolaisten vuosikymmeniä ylläpitämät pakotteet eivät ole ratkaisevalla tavalla onnistuneet tätä asetelmaa muuttamaan. Libya on myös jakanut vauraitaan muualle, sillä se on tarjonnut ilmaiseksi koulutus- ja terveyspalveluita lähes kaikille Afrikan maanosan valtioille.

Libyan on sanottu harjoittaneen eräänlaista arabisosialismia, joka on tähän asti näkynyt lähinnä taloudessa. Suurimmat yritykset ovat valtion kontrollissa, mutta yksityinen sektorikin on vahva. Gaddafin sukulaiset ja lähipiiri käyttävät valtaa näissä suurissa yrityksissä ja ovat onnistuneet roh-

Gaddafilla on myös kannattajansa Libyassa

muamaan itselleen osia maan suurista öljytuloista. Samaan aikaan yksityisen sektorin pääomapiirit eivät ole kyenneet haalimaan itselleen taloudellisia etuja tai valtaa vaan ovat joutuneet mukautumaan Gaddafin ja hänen lähipiirinsä itseään suosivaan politiikkaan. Tilanne on ollut sama myös Egyptissä ja Tunisiassa, joskin niissä paljon laajemmassa mittakaavassa.

Kapinalliset eivät ole esittäneet uudistuksia

Libyassa alkaneet levottomuudet ja kehitys käytännöllisesti katsoen sisällissodaksi ovat tulosta useista tekijöistä. Kansalaisten tyytymättömyys Gaddafin hallintoa kohtaan on perusteltua, sillä elinolot eivät ole juurikaan parantuneet sen jälkeen, kun länsivallat päästivät Libyan saarrosta 2000-luvun puolivälissä ja öljytuloja alkoi taas virrata valtion kassaan. Peruspalvelut ovat päässeet rapautumaan ja valtionyhtiöiden yksityistämisen prosessin seurauksena työttömyys on korkea. Maassa toimii lisäksi Al-Qaidaa lähellä olevia ääriryhmiä, jotka pyrki-

vät luomaan juopaa kansan ja hallinnon välille.

Suurin ristiriita näyttää kuitenkin olevan Gaddafin lähipiirin ja muiden pääomapiirien välillä. Tässä jakolinjassa on kysymys myös heimoista, sillä Gaddafin lähipiiri koostuu pitkälti hänen oman synnyinseutunsa edustajista. Muihin heimoihin kytköksissä olevat pääomapiirit eivät ole saaneet tarpeeksi katsomaansa valtaa ja taloudellisia etuja, jonka vuoksi heidän tyytymättömyytensä on kiristänyt maan sisäisiä oloja.

Tammikuussa alkaneita levottomuuksia ja niitä seuranneita aseellisia taisteluja käy sekalainen seurakunta; mukana on tyytymättömien kansalaisten lisäksi uskonnollisia ääriaineiksia ja eliittiä, joka on Gaddafin vallassa ollessa saanut haalittua etuja ja valtaa vain määrättyyn pisteeseen asti. Libyan ulko- ja oikeusministerin sekä muiden korkeiden virkamiesten ja sotilasjohtajien loikkaaminen kapinallisten puolelle osoittaa selvästi, että kyseessä ei ole pelkästään kansalaisten suivaantuminen huo-

noihin elinoloihin. Päinvastoin loikkaukset kertovat Gaddafin kaltoin kohtelemien eliittiryhmien tahdosta murtaa niiden tiellä oleva Gaddafin valta.

On syytä huomata, etteivät Libyan kapinalliset ole esittäneet minkäänlaista yhteiskunnallista uudistusohjelmaa. On vain puhuttu yleisesti Gaddafin kaatamisesta ja "vapaiden" vaalien järjestämisestä. Tilanne muistuttaa hyvin paljon Egyptin ja Tunisian tilannetta, sillä näissä maissa ei ole nähty minkäänlaisia konkreettisia muutoksia vanhan vallan kaatumisen jälkeen. Tilalle nousivat uudet piirit, jotka parhaillaan ryöväävät itselleen vanhan hallinnon etuoikeuksia. Uudistuksia kansalaisten elinoloihin ei ole näkyvissä.

Länsi haluaa Libyan öljyä

Länsivallat ja Nato tukevat Libyan kapinallisia rikollisilla ilmapommituksilla vastoin kaikkia YK:n säännöksiä ja rikkeen myös kansojen itsemääräämisoikeuden periaatteita. Pommituksia perustellaan hurskaasti halulla tukea taistelua vapauden puolesta. Gaddafin entiset ministrit ja kapinallisjohtajat käyvät koko ajan neuvotteluja USA:n, Britannian ja Ranskan kanssa Gaddafin jälkeisestä ajasta. Selvää on, että Natolle ja länsivalloille vapauden kaltaiset arvot ovat pelkkä savuverho Libyan öljyvarojen kontrolliin saamiselle. Libyan maaperässä leppä yhdet maailman suurimmista öljyvaroista, joista on hyödynnetty vasta noin 15 prosenttia. Suuri kysymys kuuluukin, mitä kaikkea kapinalliset ja länsivallat ovat jo salaisesti sopineet Libyan öljyvarojen hyödyntämisestä tulevaisuudessa. Selvää ainakin on, että länsivalloille vallanvaihto uuteen eliittiin on öljyn kannalta parempi vaihtoehto kuin kaupankäynti anti-imperialistisen ja ailahtelevaisen Gaddafin kanssa.

Länsivalloille kapinallisten

voitto on mieluisaa myös lähi-idän ja Afrikan poliittisen ilmapiirin kannalta. Gaddafi tunnetaan merkittävänä imperialismin vastustajana ja Afrikan yhtenäisyyden puolestapuhujana, jota kunnioitetaan laajasti. Hänen poistumisensa näyttämöltä poistaisi alueen maiden yhdistävän tekijän ja edistäisi läntisten pääomapiirien jalansijaa Afrikassa.

Eliitin vaihtuminen ei muuta mitään

Libyan tilanne on nyt jumittunut. Kapinalliset pitävät lännen pommitusten avulla hallussaan suurinta osaa maan tärkeimmistä rannikkokaupungeista. Gaddafi ja häntä tukeva lähipiiri ja Afrikan joukot ovat onnistuneet pitämään pääkaupunki Tripolin hallussaan ja estämään kapinallisten etenemisen. Tämänhetkinen tilanne kiihdyttää koko ajan eri ryhmien ja heimojen välistä ristiriitaa ja jouduttaa maan vajoamista vuosia kestävään sisällissodan kierteeseen.

Todennäköistä on, että Gaddafi ja hänen ympärillään oleva eliitti eivät kykene pitämään valtaansa kiinni vaan länsivaltojen sodankäynnin seurauksena se joutuu väistymään syrjään. Libyan tulevaa hallintoa ei voi vielä ennustaa, mutta selkeästikin Gaddafin vallasta kärsineet muut pääomapiirit tulevat olemaan uuden hallinnon keskiössä. Vanhojen pääomapiirien korvautuminen uudella ei tule parantamaan tavallisten libyalaisien elinoloja, vaan tyydyttää toteuttamaan maailman silmissä kansanvaltaisilta näyttäviä kosmeettisia muutoksia.

Libyan kapinallisten johdossa olevat piirit tukevat muutosta kyetäkseen pääsemään itse Gaddaifeiksi paikalle. Taloudellisten etujen haaliminen ja vallan vahvistaminen ovat niiden päämääriä. Tällainen muutos ei palvele tavallisia libyalaisia niin kuin se ei ole palvellut kansalaisia Egyptissä ja Tunisiassakaan. **KÄ/ANTTI SIIKA-AHO**

Heidi Hautalan erikoiset ystävät tuomiolla

Mikael Storsjö, Doku Umarovin ja uusnatsien terroritekoja mainostavan Kavkaz Centerin omistaja, oli 15.4.2011 Vantaan käräjäoikeudessa syytettyinä laittoman maahantulon järjestämisestä. Rikosasian esitutkimateriaali sisältää syviä poliittisia ulottuvuuksia. Paikalla oli pari suomenruotsalaista toimittajaa. Tapahtuma uutisoitiin erittäin mittavasti Venäjän televisiossa ja sanomalehdissä. Rikosasiassa on kyse kansainvälisemmästä ja syvemmästä poliittisesta liitoksesta kuin tähän asti on osattu uutisoida. Juha Molari seurasi oikeudenkäyntiä.

Piirros julkaistu: Russia Today -kanavan luvalla.

Vantaan käräjäoikeudessa 15.4.2011 syytteet Mikael Storsjön toimia vastaan sisälsivät syviä poliittisia ulottuvuuksia. Osallistujat eivät yllättyneet, että Storsjö peruutti Heidi Hautalan ja Jukka Mallisen kutsumiset todistajikseen.

Heidi Hautalan (vihr.) ja Mikael Storsjön (vihr.) perustaman Finrosforumin aktivisti Oksana Che-

lysheva ehdotti 9.3.2007 sähköpostissaan Storsjölle ja PEN-klubin aktivistille lida Simekselle (vihr.), että Finrosforum järjestäisi tsetseeniryhmän laittomasti Suomeen valHEELISEN esiintymiskutsun avulla: "Ollisiko mahdollista toivoa, että joku järjestäisi ulkomaankiertueen, jotta he voisivat yhdessä mennä ulos Tshetsheniasta ja kysyä turvapaik-

kaa toisessa maassa?" Suomen ulkoministeriö rahoittaa Finrosforumin toiminnan. Simes innostui ja kysyi Storsjöltä, että "järjestetäänkö mimmeille konsertti?" Seuraavana päivänä suunnitelma olisi esillä Amnestyn johtajan Frank Johanssonin vaalibileissä Helsingissä ravintolassa. Tämä Johansson osti sittemmin talon pihoiheen Pohjan seurakuntaneuvoston jäseneltä, joka alkoi lausua paikallislehdessä valheita kirkkoherra Juha Molarin asumisesta Venäjällä! Esitutkinta-aineisto kertoo, että myös Mikael ja Agneta Storsjö ovat Raaseporista, Mikael Fiskarista ja Agneta Tammissaaresta. Mikaelin isä oli pitkäaikainen seurakuntaneuvoston jäsen Pohjassa, jopa seurakuntaneuvoston eräiden jäsenten naapuri ja pomo. Papereiden mukaan tiimillä oli tapauksia Karjaalla ja Pohjassa.

Storsjö oivalsi 14.3.2007 varoittaa aiotun rahankeräyksen julkisuusongelmasta: järjestäjät eivät halunneet keskusteluihin tohtori Johan Bäckmania eikä Hautalakaan saisi julkisesti ryvetyä asiassa. Poliisi kuuli 23.11.2007 Hautalaa, joka esiintyi tietämättömänä hankkeesta.

Kansainvälisesti etsityn terroristijohtajan, Beslanin koulutragedian suunnittelijan Shamil Basajevin serkkupoika Abdulhamid Mechiev (Deni Berkat) järjesti maahantuloja Storsjön kanssa. Basajev

kasvatti nuoren Denis-pojan ja rahoitti Al-Qaidan terrori-iskuihin tukea antaneen IHH:n välityksellä Deni-miehen elämän Turkissa. Deni lensi Suomeen Islam Matsievin kanssa, joka esiintyy Finrosforumissa nimellä "Islam Tumsoev". Hän oli Kavkaz Centerin kääntäjä, toimittaja ja sivuston ylläpitäjä jo asuessaan Turkissa. Myös hän eli IHH:n rahoituksen turvin. Nykyään hän työskentelee Helsingissä Storsjön toimistossa.

Storsjö kertoi kuulusteluissa Visami Tutuyevista, joka on Kavkaz Centerin ex-päätoimittaja, kunnes Beslanin tragedian jälkeen tuli serverijupakka. Mies asuu Bakussa ja toimii pseudo-nimellä. Ex-päätoimittajan Zaur-poika asuu Suomessa perheensä kanssa. Zaur tuntee hyvin myös Storsjön ex-vaimon. Doku Umarovin "puolustusministerin" veli, itekin terrorismista parin vuoden vankeuden kärsinyt ja sen jälkeen Umarovin rahoitusjärjestelyjä hoitanut mies saapui Storsjön avustuksella pakolaiseksi. Miehen mukaan 50 000 dollaria saattoi olla jollekin pieni raha, kun rahaa tuli Englannista, Ranskasta, Dubaista, Turkista ja Yhdysvalloista Kaukasian taistelijoille. Sitä vastoin liikemies Storsjön ilmoittamat omat vuosiansiot olivat vain 2665 euroa, jopa huomattavasti vähemmän kuin pakolaisten matkakulut. Vuoden 2008 verottajatietojen mukaan

liikemies Storsjö oli jäänyt ilman ansio- ja pääomatuloja!

Storsjö siirsi Venäjällä kielletyn organisaation Venäjä-Tšetšenian ystävyyseuran Suomeen. Hautala on myös seuran jäsen. Storsjön mukaan seuran toimintaa tarvittiin lähinnä raha-asoiden kierrättämistä varten. Päärahoittajana toimii NED, jota ohjaa Yhdysvaltain kongressi. Oksana Chelysheva Venäjä-Tshetsheniasta – seurasta oli Finrosforumin edustajien, Heidi Hautalan, Mikael Storsjön sekä Doku Umarovin "ensimmäisen varatiedotusministerin" Isa Dzhabrailovin (Kavkaz Centerin rekisterihenkilö Ruotsissa) kanssa tapauksessa presidentti Martti Ahtasaarta Etelärannassa 5. kesäkuuta 2007.

Kirkkoherra Juha Molari on kertonut tästä kaikesta suorasanaisesti jo parin vuoden ajan. Tämän suorasanaisuuden on väitetty syyllistävän pakolaisia ja laillista Kavkaz Center –organisaatiota pappisviralle sopimattomalla tavalla. Tuomiokapituli potki 14.4. papin palkattomalle lomalle. Venäjän valtiollinen televisio kertoi pappisvirasta erottamisen pääuutislähettyksessä: Venäjällä koettiin loukaantuneisuutta sen oikeudellisen ja propagandistisen tuen tähden, jota Kavkaz Center saa Suomessa. YK:n turvallisuusneuvoston pakotevaatimus on koetuksella Suomessa. **KÄ toim./Juha Molari**

Stakesin valkoinen terrori

Lauantaina 9.4.2011 järjestettiin Suomen antifasistisen komitean ja Huostaanotetut lapset ry:n kutsumana II kansainvälinen venäläis-suomalainen konferenssi ”Lapsen oikeudet Suomessa”. Siellä asiantuntijat, aktivistit, vanhemmat ja viranomaiset keskustelivat lapsen oikeuksien tilasta Suomessa, erityisesti venäläis-suomalaisten lasten tilanteesta. Tilaisuudessa mm. dosentti Johan Bäckman puhui aiheesta ”Suomalais-venäläiset lapsikiistat” ja lakimies Jyrki Leivonen aiheesta ”Lakimiehen kokemuksia ulkomaalaistaustaisten erityisongelmista”. Julkaisemme tässä Johan Bäckmanin puheenvuoron. Osanottajat toivat puheenvuoroissaan esiin aiheeseen liittyviä omakohtaisia kokemuksia. Johtopäätöksenä todettiin, että toimintaa pitää jatkaa ja yhdistää voimia sortotoimien vastaiseen työhön.

Venäjän tiedotusvälineet ovat parin viime vuoden ajan kuuluttaneet koko maailmaan suomalaisen sosiaalitoimen terrorinomaista suhtautumista venäläisiin äiteihin. Jopa imeväisikäisiä venäläisiä sylilapsia on riistetty venäläisiltä äideiltä ja määrätty lastenkotiin sillä verukkeella, että äiti ehkä voisi matkustaa Venäjälle.

Kaikki tietävät Anton Salosen tapauksen: suomalais-venäläinen kuuden miehen joukkio sieppasi Anton-pojan Venäjällä venäläiseltä äidiltä, tietäen lapsen Venäjän kansalaiseksi ja salakuljetti suomalaisen diplomaattiauton takakontissa Suomeen. Tapaus johti Suomen ja Venäjän historian suurimpaan ulkopoliittiseen selkkaukseen, joka yhä jatkuu.

Miksi venäläisiä naisia sitten sorretaan? Juuret ovat Suomen luokkasodassa ja valkoisessa terrorissa. Suomalaisen yhteiskunnan fasistisoitumiseen on olennaisena osana kuulunut poliittisesti epämieluisan osan hävittäminen. Tämä tarkoittaa erityisesti työväenliikettä sekä sitä osaa kansasta, joka vielä uskaltaa sanoa Venäjän olevan olemassa.

Ymmärrettävästi tähtäimessä ovat venäläiset naiset, joiden peletään kasvattavan lapsiaan venäläisiksi. Suomessa yleensä mitätömin perustein huostaanotettuihin venäläislapsiin sovelletaan erityistä poliittista väkivaltaa, ns. de-russifikaatiota: venäläisiltä lapsilta kielletään äidinkielen venäjän puhuminen, heidät eristetään Venäjältä ja venäläisistä vanhemmistaan, ortodoksinen uskonto kielletään ja lapsi tietysti opetetaan suomalaisessa koulussa muiden lasten tavoin vihaamaan Venäjää.

Miksi Suomi vihaa ja sortaa venäläisiä äitejä? Seuraavassa pari sitaattia. Vuoden 1918 syksyllä Köyhäinohitolehti kirjoitti seuraavaa: ”Vielä on suuri vaara punaisten naisissa. He ovat osoittautuneet useimmissa tapauksissa kauhistuttaviksi hirviöiksi ja pedoiksi. He ovat olleet kamaloita ilmiäntäjiä ja murhiin yllyttäjiä. He ovat riehuneet ase kädessä ja tehneet kammottavia murhia. Suurelta osin noiden naisten kodit ja niissä annettu kasvatus on synnän hivistävän kauheaan sisällissotamme. Punaisten raakuuksissa ennen kaikkea paljastui punaisten kotien ja näitten naisten raakuus, mikä hir-

Konferenssin osanottajia: Jari raita ja Jelena Ruuskanen. He molemmat käyttivät tilaisuudessa valmistellun keskustelupuheenvuoron

vittävässä julmuudessa hakee ver- taansa. Yhteiskunnan ehdoton velvollisuus tästä lähtien on oleva, etteivät tällaiset hirviöt saa enää lapsia kasvattaa ja niihin istuttaa julkeaa raakuuttaan sekä kalvavaa vihaansa, joka saastuttaa lapsen sielunelämän. Tästä täytyy tulla luja kontrolli ja sen aikaansaaminen on ennen kaikkea köyhäinohitoviranomaisten tehtävä. Kaikissa vähänkin arveluttavissa tapauksissa on lapset erotettava tällaisista hirviöistä. Yhteiskunnan etu ja säilytysvaisto sitä vaatii.” (Sitaatti julkaistu Mervi Kaarnisen kirjassa Punaorvot 1918, Minerva 2008, s. 62-63).

Otetaan vielä toinen yhtä havainnollinen sitaatti. Sen kirjoitti Ilmari Kianto huhtikuussa 1918 Keskisuomalaiseen (lainaus on julkaistu Leena Landerin Käsky-romaanin mottona): ”Eikö olisi oikeaa tuomio-taktiikkaa ottaa joku prosentti vihollisen toisestakin sukupuolesta – siten siveellisesti varoittaakseen niiden kurjien ammattisaria. Suden-jahdissa kelpaa maalitauluksi juuri naarassusi ehkä enemmän kuin uros, sillä metsästäjä tietää, että naaras synnyttää yhtä pahoja penikoita, joista on oleva ikuinen vastus. Todistettu on, että Suomen kansa-

laissodassa punakaartilaiset olivat petoja, monet heidän naisistaan – susinarttuja, vieläpä naarastiikereitä. Eikö ole hulluutta olla ampumatta petoja, jotka meitä ahdistavat?”

Siirrytään 2000-luvulle. Nykyoloissa sosiaaliviranomaiset käyttävät heille ja valtiolle poliittisesti epämieluisasta perhetaustasta nimitystä ”sosiaalinen perimä”. Juuri tästä ”sosiaalisesta perimästä” on tarkoitus päästä eroon keinolla millä hyvällä, kuten riistämällä lapset perheistään juuri huostaanottojen kautta. Se on taloudellisesti edullista, sillä huostaanotot ovat suomalaisille kunnille ja yrityksille valtava bisnes.

Julman lehdistöpropagandan seurauksena ”venäläisyys” ymmärretään Suomessa vakavaksi sosiaalisesti ongelmaksi, liitetäänhän siihen kaikki negatiivinen kuten prostituutio, varastaminen, rahanpesu, taudit, lika ja väkivalta. On selvää, että venäläiset perheet ja eritoten venäläiset äidit ovat suurennuslasiin alla.

Venäläisen lapsen voi ja saa erottaa vanhemmistaan käytännössä koska tahansa sillä perusteella, että äiti voi mennä sukulaisiin Venäjälle, missä lapsen voidaan siirtää suomalaiselle yhteiskunnalle vaarallinen ”sosiaalinen perimä” eli venäläisyys. Venäläiset äidit ovat saaneet rikostuomioita sekä koti-maahansa Venäjälle menemisestä että myös turvakotiin pakenemisesta. Venäläinen äiti tietää, että Suomessa hänen lapsensa elää vankilassa. Valittaminen on vaikeaa, koska venäläiset äidit tuhoaan psyykkisesti ennen asian menemistä varsinaiseen oikeuteen. Hallinto-oikeudet ovat sosiaaliviranomaisten terrorin kumileimasimia.

Suomen Mielenterveysseura julkaisi vuonna 2007 propagandajulkaisun otsikolla Sosiaalinen perimä. Materiaali löytyy helposti netistä. Ohessa havainnollinen sitaatti: ”Huonon sosiaalisen perimän katkaisemiseen tarvitaan nyt uusia keinoja. Ylisukupolvisten on-

gelmien peritymisen estäminen on inhimillisesti ratkaisevan tärkeää, mutta myös taloudellisesti kannattavaa. Niiden ihmisten auttamiseksi, jotka jo lapsuudessaan ovat saaneet huonot elämän eväät, tarvitaan positiivista diskriminaatiota, tehostettua tukea.”

2000-luvun valkoinen terrori tulee selvästi esiin eritoten Stakesin julkaisuissa. Otetaan esimerkiksi Yhteiskuntapolitiikka-lehden nrosta 73 (2008) artikkeli ”sosiaalisesta perimästä”. Siinä sanotaan: ”Termillä sosiaalinen perimä tarkoitetaan ongelmien siirtymistä vanhemmilta lapsille.”

Tämä sitaatti on havainnollinen, sillä siinä annetaan ymmärtää, että sosiaalinen perimä on siis aina lähtökohtaisesti vain huono asia. Niinpä aina parempi vaihtoehto on lapsen erottaminen perheestään ja lapsen antaminen firmoille ja yksityisille lastenkodeille, jotka tekevät elävällä raaka-aineella suurta binestä.

”Tutkijat ovat painottaneet sukupolvien ketjun katkaisemisen tärkeyttä”, Stakesin julkaisussa edelleen kirjoitetaan. Tämäkin sitaatti todistaa asenteesta, jossa lasten erottaminen vanhemmistaan on lähtökohtaisesti aina pa-

rempi asia.

Stakesin artikkelissa kirjoitetaan edelleen, että lasten sijoittamisella estetään ”sosiaalisten ongelmien” eteenpäin siirtyminen ja että yhteiskunnan tehtävänä on turvata lapsille ”psykologiset vanhemmat”, sillä biologisten vanhempien tapaaminen ”häiritsee psykologisen vanhempi-suhteen syntymistä” – ”siksi tapaamisia tulee rajoittaa”.

On täysin selvää, että suomalainen lastensuojelu 2000-luvulla on poliittista terroria. Se on fasismia, jonka tavoitteena on perheiden tuhoaminen. Suhtautuminen perheinstituutioon ja äidinrakkautteen on vihamielistä. Hyvää ja tasapainoista perhe-elämää ja sen oikeutusta ei propagoida missään.

Huostaan otettujen lasten, niin venäläisten kuin suomalaistenkin, pitäisi ymmärtää, että he ovat poliittisia vankeja ja fasistisen poliittisen terrorin uhreja.

JOHAN BÄCKMAN

Kirjoittaja on oikeussosiologian dosentti Helsingin yliopistossa. Kirjoitus perustuu alustukseen II venäläis-suomalaisessa lapsen oikeuksien konferenssissa Helsingissä 9.4.2011.

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä

Kesällä (22.6.1941) tulee 60 vuotta siitä, kun Saksa liittolaisineen hyökkäsi Neuvostoliittoon. On rikollista unohtaa, millaista kohtaloa hyökkääjät kaavailivat maailman kansoille. Toisen maailmansodan syiden ja tapahtumien unohtamiselle on tänään kuitenkin poliittinen tilaus. Ettei tämä ”tilaus” toteutu, tulee Kansan ääni osaltaan muistuttamaan lähivuosina näistä asioista. Valmiiksi kannattaa penkoa esiin valikkapa kuvan teokset: ”Marsalkka Zukovin muistelmat”, Neuvostoliiton marsalkka Vasilevskin ”Elämäni työ”, APN:n ”Toisen maailmansodan aattona”, Albert Axelinin ”Stalin sodanjohtajana” sekä Grigori Deborinin ”30 vuotta suuresta voitosta”. Ja tästä luettelosta puuttuu vielä monta tärkeää teosta.

Välttömästi ensimmäisen maailmansodan rauhansopimuksen jälkeen v. 1917 Saksa aloitti uuden sodan valmistelut. Fasistien vallankaappaus tapahtui 30.1.1933 ja välittömästi aloitettiin talouden militarisointi. Kun v. 1932 Saksan maavoimissa oli 10 divisioonaa, niin v. 1935 maavoimien vahvuus oli jo 31 divisioonaa. Militarisointi oli Hitlerin keino lunastaa lupauksensa töttömyyden poistamisesta. 30-luvun laman saattelemana muodostui tilanne, jossa kaikki kapitalistipiirit pyrkivät Neuvostoliiton murskaamiseen ja liittämään sen alueet omaan valtapiiriinsä.

Hitleriläiset pitivät suurimpana vihollisenaan kommunisteja ja järjestivät valtaannousunsa jälkeen

valtiopäivätalon tuhopolton, josta syytettiin kommunisteja. Näin fasistit saivat aiheen suunnata terrorin kommunisteja kohtaan. Syyskuun 25.11.1936 solmivat Saksa ja Japani ns. antikomintern-sopimuksen vahvistaen maiden liiton taistelussa maailman herruudesta. Britannia ja Ranska solmivat Saksan ja Italian kanssa 15.7.1933 ns. neljän vallan sopimuksen, joka julisti hurskaasti tavoitteekseen ”rauhan säilymisen”. Tosiasiassa sovittiin yhteistyöstä kaikissa Eurooppaa koskevilla kysymyksissä syrjäyttämällä Neuvostoliitto ja Euroopan pienet valtiot.

Neuvostoliitto pyrki 30-luvulla luomaan Eurooppaan fasisminvastaisen liittoutuman.

Jatkuu sivulla 15

Anton Salosen tapaus johti Suomen ja Venäjän historian suurimpaan ulkopoliittiseen selkkaukseen, joka jatkuu yhä. Venäjän suurlähetystön 1. sihteeri Andrey y. Silchenko ja Rimma Salonen Keskustelevat Satakunnan käräjäoikeuden istunnon tauolla.

Myytit murtuu!

Kaukopartiointia ja sotilastiedustelua Neuvostoliittoon oli harrastettu vuodesta 1918. Mutta se aktivoitui niin, että mm. -38 kesällä Rovaniemeltä tehtiin kaikkiaan 18 tiedustelumatkaa rajan taakse. Tämä määrä vain yhdeltä vastuualueelta, kun tärkeimmät alueet olivat kummin-kin etelässä, niin voi kuvitella niistä tehtyjen sabotaasi- ja vakoilutoiminnan määrää.

Hävityn niin kutsutun ”talvisodan” jälkeen alkoivat välittömästi valmistelut sotaan Neuvostoliittoa vastaan. Jo maaliskuussa -40 aloitettiin värväystoiminta miehistä, jotka olivat valmiit rauhanajan vakoilu- ja partiotoimintaan Neuvostoliiton alueella. Ensimmäinen partiomiesten radisti kurssi aloitettiin jo 14.3.1940, kun sotatoimet lakkasivat 13.3. Sekä: ”Maavoimien puolustuksellinen perussuunnitelma laadittiin keväällä 1940. Sen mukaan... ,että ainoana vihollisena olisi Neuvostoliitto”.

Erityisesti Kannaksen tiedustelusta, jota pidettiin erittäin tärkeänä selviää mm. että kesällä 1940 ”Tiedustelun tulokset olivat rauhoittavia... Hyökkäykseen viit- taavia joukkojen keskitystä ei havaittu”. ” Viipurin alatoimiston salaisen tiedustelun partioita väli- rauhan ajalta ei ole tilastoitu” eli ne ovat niiden hävitettyjen paperei- den joukossa, koska ovat ilmeisen kiusallisia.

Rovaniemen toimistolta löytyy raportit maaliskuun -40, maaliskuun -41 välisenä aikana ja sieltä tehtiin yhteensä 24 kaukopartio operaatiota Neuvostoliittoon. Rovaniemen osaston toinen komennuskunta alistettiin myöhemmin saksalaiselle ”Kompanie Tromsdorffille”.

Niin kutsutun kauttakulkusopimuksen mukaan Saksa sai vastualueekseen rintaman, suunnit- leen Kostamuksen korkeudelta jää- merelle. Lisäksi saksalaisia joukkoja oli huomattavat määrät Etelä-Suo- messa ja merellä yhteistyö oli tiivistä mm. Suomenlahden miinoitta- minen hoidettiin yhteistyönä saksal-aisen laivaston kanssa ennen var- sinaisen sodan puhkeamista. Kirjan mukaan noin 220 000 saksalaista oli Pohjois-Suomen rintamalla sodan päätyttyä -44 syyskuussa.

Saksalaisyhteistyöstä esi- merkkinä seuraava: ”Lentokoneen apua käytettiin ensi kerran välirau- han aikana. Suomen ja Saksan so- tilasyhteistyöhön liittyen lähti 22.6 1941 Oulujärven Paltniemestä kak- si sinne Pohjanmereltä komennet- tua Luftwaffen meripelastuslentue

Luin Lassi Saresojan toimittaman kirjan, ”Päämajan kaukopartiot jat- kosodassa”, WSOY 2010 Kolmas painos. Kirjan tiedot perustuvat: Erilli- sen pataljoona 4:n perinnetoimikunnan sekä arkistojen tietoihin. Pää- osa tiedustelun arkistoista tuhottiin tai siirrettiin Ruotsiin operaatio ”Stellapolariksen” yhteydessä. Kirja tuntuu totuudenmukaiselta ja valottaa poliittis-sotilaallista tilannetta sodan edeltäneeltä ja sodan ajalta. Kirja paljastaa muutamia seikkoja, jotka eivät sovi hävityn so- dan myytteihin ja murentavat niin kutsutun ajopuuteorian sekä ”voit- tamattoman armeijan” torjuntavoiton.

Neuvostoliiton hyökkäys Karjalan kannaksella alkoi 9.6.-44. Suomalaiset joukot Syvärillä ja Aunuksen kannaksella tiesivät, että nyt on lähdettävä. Puna-armeija valmisteli kenraaliluutnantti Krutikovin johdolla Syvärin yli- tystä, joka alkoi 21.6.-44. 23.6.-44 neuvostojoukot nousivat maihin Tuulos- joen suulle (tarkoituksenaan suomalaisjoukkojen saartaminen) Laatokan rannalle, saaden sinne pysyvän sillanpää-aseman. Kuvassa Tuuloksen mai- hinnousun muistomerkki. Lähde wikipedia. Kuva Seppo Aaltonen

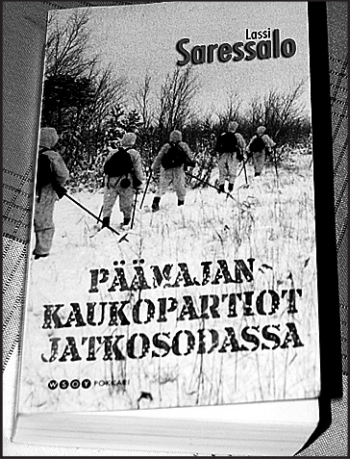
4:n Heinkel He 59:ää (johtokoneen tunnus DS+KA) vieden 16 .. .partiomiestä Konkajärvelle Vienen ka- navasta itään (partio 5/3). Partion tehtävänä oli Vienen eli Stalinin ka- navan sulkujen räjäyttäminen”. Sa- mana päivänä Saksa hyökkäsi Neu- vostoliittoon. Suomihan ”viralliseti” aloitti hyökkäyksen vasta 25.6 -41.

Kirjoittaja kritisoi tällä koh- taan sotavalmisteluja: ”On kuiten- kin outoa, ettei hyökkäyssodan käy- dessä ilmeiseksi toukokuussa 1941 yritetty varautua kaukopartiokulje- tuksiin esimerkiksi hankkimalla mo- dernia kuljetuskalustoa”.

Sotaa edeltänyt vakoilutoi-

menta paljastaa koruttomasti, kuinka Suomen sotilaallinen val- tionjohto valmisteli määrätietoi- sesti sotaa Neuvostoliittoa vastaan Saksan rinnalla.

Petsamosta alas Kiestinkiin operatiivinen johto oli saksalaisilla. Saksalainen vuoristoarmeijakun- ta Norwegen hyökkäsi Petsamon suunnalta ja eteni Listajoelle, jon- hon Neuvostoarmeija sen pysäyt- ti. Sallan alueelta hyökkäsi saksalai- nen 34 armeijakunta suomalaisen 6.D:n kanssa vanhan rajan yli Voi- tajoelle, johon jäivät puolustusase- miin. Etelämpänä suomalais-saksa- laiset joukot 3 armeijakunta eteni

Kirja tulee vahingossa paljasta- neeksi asioita, jotka eivät sovi te- kijöidenkään kuvioihin.

Kiestingin kylän liepeille.

Myytti ajopuusta muuttuu uppotukiksi

Myytti on murtunut ja toinen myyt- ti murtuu Kannaksella. Sodan muo- dostuttua asemasodaksi ja rintami- en vakiintuessa partiotoiminta jat- kui vakoilu- ja tuholais toimintana Neuvostorintaman selustassa.

Neuvostoliitto aloitti suur- hyökkäyksen voimakkaalla tuli- valmistelulla 9.6 1944 ja varsinai- nen hyökkäys alkoi 10.6 Kannaksel- la. Perääntyvien suomalais joukko- jen jälkeen jätettiin partioita tuho- lais- ja vakoilutoimiin. Heille oli pii- loitettu tarvikkeita, jotta partioi- den huolto ei rintaman yli tarvin- nut hoitaa.

Neuvostojoukkojen etene- minen oli nopeaa ja jo 21.6 oli Vii- puri vallattu. Rintamalinja seurasi Viipuri Taipale linjaa, eli Vuoksi oli käytännössä rajana. Vuosalmella, Äyräpäässä oli suomalaisilla kapea sillanpääasema , jonka varsinaisen tuhoamisen Neuvostojoukot aloit- tivat 4.7 ja 9.7 ryhtyivät Vuoksen yli- tykseen ja valtasivat pysyvän sillan- pään noin 7 kilometriä leveydeltään ja 3 kilometriä syvyydeltään. Suo- malaisten vastahyökkäykset painoi- vat joitakin satojametrejä Neuvo- stovoimia takaisin, mutta onnistu- matta murtamaan niitä. Pysyvä sil- lanpää oli vallattu.

Sotatoimien jatkuessa jo 13.7 oli partio tehnyt havainnon junasta, joka matkasi etelään lastinaan mm, 17 umpivaunua sotilaita, 1 Punai- sen Ristin merkeillä varustettu um- pivauunu, 29 avovaunua, joissa 15 kuorma-autoa, 2 tykkiä, ja 13 kap- paletta 15 – 20 metrisiä sillan osia”. Sanoma siis kertoo, että Neuvosto- joukot aloittivat vetäytymisen Itä- Kannakselta jo 13.7.

Tähän ilmoitukseen suhtau- duttiin varauksella Suomen so- danjohdon taholta, mutta toinen partio, mikä toimi Valkeasaari – Vii- puri pääradan tuntumassa havait- si, että 14.7 junat kuljettavat rintamalle tyhjiä vaunuja. ”Ja jo 17.7. al- koi joukkoja ja kalustoa virrata rin- tamalta pois” ”17 – 19 heinäkuuta.. .meni etelään 14 junaa, joissa oli mm. 4 matkustajavaunua, 340 um- pivaanua sotilaita, 51 tavaravaunua haavottuneita, 55 T-34 pansarivau- nua miehistöineen, 19 keskiraskas- ta panssarivaunua miehistöineen, 47 vaunua kuormastoa, 30 vaunua henkilö- ja kuorma-autoa, sekä tiel- lä 130 kuorma- ja henkilöautoa. Sa- ma tahti jatkui vielä 20 – 23.7. tä- män jälkeen liikenne hiljeni” .

Tässä kirjoittaja vakoilutie- toihin perustuen tulee kumon- neeksi väitteen niin kutsutusta tor- juntavoitosta, jota yritetään pitää hävityn sodan kunniakkaana saa- vutuksena. Neuvostoarmeija oli saavuttanut tavoitteensa Kannak- sella ja siirsi joukkoja tärkeimpiin tehtäviin.

Neuvostoliiton sodanjohdol- la ei ollut Suomen kohdalta suu- rempia aluevaatimuksia. Suurin- piirtein ”talvisodan” rajajojen yli ei Neuvostoarmeija hyökännyt. Sodan varsinaiset ratkaisut tehtiin Berlii- nissä ei Helsingissä.

Sota jatkui vielä aina 4 syys- kuuta klo 7.00 aamuun silloin suo- men hallitus oli valmis lopettamaan vihollisuudet Neuvostoliittoa vas- taan. Varsinaisen rauhansopimuk- sen ehdot saneli Neuvostohallitus.

Rauhanehtoihin kuului Saksa- laisten internoiminen. Kirjasta sel- viää kuinka vastahakoisesti entis- tä aseveljeä vastaan lähdettiin. Ei- vätkä suomalaiset yrittäneetkään tosisiaan riisua saksalaisia aseista, vaan seurasivat perässä, kuinka La- pin siviiliasutuksia tuhottiin. Kauko- partiotoimintaa saksalaisten selus- tassa ei juuri tapahtunut ja kirjoitta- ja antaa ymmärtää, että saksalaiset perääntyivät niin nopeasti, ettei vät partiot päässet heidän selustaan- sa ja saksalaiset tuhosivat itse sillat ja tiet, mitkä partioiden olisi pitänyt tuhota. Näkökanta tämäkin.

Kuvaavaa Lapin partioista on, että eräskin partio menetti yhden miehen kaatuneena ja loput kato- sivat. Kadonneiden sukunimet viit- taavat Inkeriin tai Viroon, että taisi porukka kadota Saksalaisten aate- veljien joukkoon. Samanlaista hen- keä oli myös jo suomalaisten kes- kuudessa, kun viimeiset partiot Itä- Karjalassa saivat tiedon rauhasta.

Seppo Aaltonen

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä...

Jatkoa sivulta 14

Nämä tavoitteet Englanti ja Rans- ka kuitenkin torjuivat. Fasistien si- rtyminen 30-luvun puolivälissä aseelliseen toimintaan ei vaikut- tanut eurooppalaisten päättäjien asenteisiin. Hitleriläiset miehiti- vät 12.3.1938 Itävallan. Ainoastaan Neuvostoliitto tuomitsi Itävallan valloituksen ja esitti samalla kolle-ktiivisen vastarinnan järjestämistä Saksaa vastaan.

Itävallan valloituksen jäl- keen Hitler määräsi valmiste- lut Tsekkoslovakian valtaamiseksi (Grün). Neuvostoliiton esitystä sen estämiseksi ei Ranskan ja Eng- lannin hallituspiireissä edes viralli- sesti käsitelty. Saksan, Italian, Rans- kan ja Englannin toimesta järjestet-

tiin Münchenissä 29-30.9.1938 kon- ferenssi, jossa sovittiin häikäilemät- tömästi Tsekkoslovakian jaosta. Englannin ja Ranskan tavoite- na oli suojata oma maansa ja suunnata fasistien hyökkäys Neu- vostoliittoon. Sopimuksista välit- tämättä valtasi Saksa 15.3.1938 koko Tsekkoslovakian ilman, että Ranska ja Englanti laittoivat Tsek- koslovakian puolesta ”tikkua ris- tiin” Münchenissä antamiensa tur- vatakuiden lunastamiseksi.

Saksalla oli nyt tie auki ko- ko itäiseen Eurooppaan. Neu- vostoliitto teki vielä yhden aloit- teen Ranskan ja Englannin hallituk- sille Saksan vastaisesta rintamasta. Neuvostoliiton huolellisesti valm- isteltu esitys Saksan vastaisen kol- miliiton muodostamisesta jätettiin 17.4.1939. Neuvotteluista huolimat-

ta 21.8.1939 kävi lopullisesti selväk- si, että minkäänlaiseen Saksan vas- taiseen liittoon Englannin ja Rans- kan hallitukset eivät aikoneet suos- tua. Tietäessään Saksan päätavoit- teen olevan Neuvostoliitto, he halu- sivat edesauttaa tätä suunnitelmaa.

Neuvostoliiton ja Saksan sopimus

Saksa oli tehnyt päätöksen aloit- taan maailmansota hyökkäämällä Puolaan. Natsit näkivät, että hyök- käys Neuvostoliittoon tulee valmis- tella paremmin. Tehtiin päätös hoi- taa sotatoimet muualla Euroopas- sa ennen hyökkäystä Neuvostoliit- toon. Kokemuksesta tiedettiin, et- tä vastarinta Länsi-Euroopassa tu- lee olemaan puolinaista. Tässä mie- lessä Ranskan ja Englannin taktiik- ka koki täydellisen haaksirikon. Sa- masta syystä Saksa tunnusteli maa-

perää toukokuussa 1939 hyökkää- mättömyyssopimuksen solmimi- seksi Neuvostoliiton kanssa ja teki tästä virallisen eistyksen 3.8.1939. Elokuussa 1939 Neuvostoliitto jou- tui tekemään valinnan. Jatkaako Ranskan ja Englannin kanssa ka- riutuneita toivottomia neuvottelu- ja vai suostuako Saksan esittämään hyökkäämättömyyssopimukseen. Neuvostoliitto ei yksinään kyennyt ehkäisemään sotaa ja tarvitsi aikaa varustautua paremmin Saksan tule- vaa hyökkäystä vastaan. Hyökkää- mättömyyssopimus Neuvostoliiton ja Saksan välillä solmittiin 23.8.1939.

Neuvostoliiton ja Saksan sopimuksen seuraukset

Sopimuksen ansiosta Münchenin rintama hajosi. Neuvostoliitto on- nistui pysäyttämään väliaikaisesti fasistien etenemisen itään. Se ky-

keni myös siirtämään puolustus- linjansa lännemmäksi, millä oli rat- kaiseva merkitys tulevassa suurso- dassa. Kaikki ne, jotka toivoivat voi- vensa suunnata Saksan hyökkäyk- sen ensinnä Neuvostoliittoa vas- taan, pettyivät katkerasti. Heidän suuttumuksensa on koko sodanjäl- keisen ajan ollut suunnaton. Huo- limatta siitä, että länsimaat olivat itse syypäitä sotaan kieltäytymäl- lä Saksan vastaisesta rintamasta, ei taistelu neuvostoliittolais-saksalai- sen hyökkäämättömyyssopimuk- sen ympärillä ole hälvennyt, vaan on ideologisen taistelun keskiössä tänäänkin. Kaikki tahtovat unohtaa sen tosiasian, että sota kypsyi kapi- talistisen maailman sisällä.

Toimitti : Heikki Männikkö

ALBA (Meidän Amerikkamme kansojen Bolivaarinen liitto)

Uuskolonialismi synnytti oman vastavoimansa. ALBA syntyi vastapainoksi USA:n poliittisille alistamiskyrmyksille ja uusliberalistiselle talouspolitiikalle Latinalaisessa Amerikassa. Se edustaa bolivaarisen vallankumouksen kansainvälistä puolta. USA kokee talousyhteisön itselleen vaaralliseksi. Sen tukema Hondurasin sotilasvallankaappaus v. 2009 oli hyökkäys ennen kaikkea ALBAa vastaan.

ALBAn SYNTY JA MERKITYS

Joulukuussa 2004 solmitun ALBA-sopimuksen pitkäntähtäimen päämääränä on luoda 15 vuodessa Latinalaisen Amerikan ja Karibian kansojen yhteisö, jolla on yhteinen valuutta ja parlamentti sekä yhteiset kaupan, politiikan ja talouden instituutiot. ALBAan kuuluu tällä hetkellä kahdeksan jäsenmaata Venezuela, Kuuba, Bolivia, Nicaragua, Dominica, Ecuador, pienet saarivaltiot Saint Vincent ja Grenadiinit sekä Antigua ja Barbuda ja Hondurasin laillinen hallitus. ALBA-yhteisöllä on jäsenmaittensa lisäksi edustus mm. Argentiinassa, Brasiliassa, Chilessä, Dominikaanisessa Tasavallassa, Guatemalassa, Kolumbiassa, Meksikossa, Panamassa, Paraguayssa, Perussa ja Uruguayssa.

ALBAn toiminnan keskiössä ovat yhteiskunnan kurjimmassa asemassa olevien hyvinvointi ja läntisen pallonpuoliskon kehitysmättömiin maihin kohdistuvan solidaarisuuden vahvistaminen, jota nämä voivat neuvotella kaupan

käynnin ehdoista paremmista asemista kuin kehittyneiden maiden alaisuudessa.

ALBA EI OLE PERUSTUSLAILLINEN VALTIOLIITTO

ALBA eroaa olennaisesti Euroopan unionista. Sillä ei ole yhteistä perustuslakia, valuuttaa eikä ulko- ja sisäpolitiikkaa. Se ei ole myöskään valtioiden yläpuolella oleva elin, jolla on oikeus puuttua jäsenvaltioiden asioihin. Se on kahden- ja monenkeskiseen yhteistyöhön ja keskinäisapuun perustuva talousyhteisö, jonka toiminta ulottuu kaupankäyntiin, tuotantotoimintaan ja tieteellistekniseen yhteistyöhön. Taavoitteena on saavuttaa yhteisöllinen omavaraisuus keskeisillä tuotantoaloilla. ALBAn toiminta käsittää käytännössä useimmiten jäsenvaltioiden valtionyritysten kahdenkeskisiä sopimuksia, jossa sopimuskumppanille toimitetaan tavaroita, teknillistä ja rahoituksellista tukea maan teollisuuden ydinsektorin, energiavarojen ja sosiaalitoimen investointeihin. Keskinäinen kauppa käydään kirjanpidollisen clearing-raham – suuren – avulla. Jäsenmaat ovat talletaneet sovittun määrän kansallista valuuttaansa erityiseen Sucre-rastoon. Nämä varat on muunnettu virtuaalisiksi kirjanpidollisiksi yksiköiksi – sucreiksi. Yksi sucre vastaa

Latinalaisen Amerikan maille on ollut ja osalle niistä on edelleen ominaista niille tietoisesti luotu historiallinen riippuvuus ulkomaan tuonnista. Tämä juontuu niiden teollisuuden yksipuolisuudesta ja alikehittyneisyydestä sekä myös joissakin maissa maataloussektorin rakenneongelmista. Tuonnista ovat huolehtineet ylikansalliset yhtiöt. USA:n takapihan maat ovat toimineet halvan raaka-aineen ja työvoiman lähteinä.

1,25 U\$ ja sitä käytetään maksuvälineenä erityistavaroiden kaupassa. Suureen siirtyminen poistaa esim. tarpeen käyttää dollaria maksuvälineenä öljykaupassa.

ALBA-PANKKI (BALBA)

ALBAn yhteisenä rahoituslai-

toksena toimii v. 2008 perustettu ALBA-pankki. Pankin toiminta tähtää uudenaikaisiin alueellisiin, ylikansallisiin järjestelmistä riippumattomiin rahoitusmarkkinoihin, joiden puitteissa pyritään tasapainoiseen kehitykseen. Sen toimenkuvana on ottaa haltuunsa myös Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston tehtävät Latinalaisessa Amerikassa.

Erityisiä investointikohteita ovat köyhyyden poistaminen ja ALBA-maiden omat kansalliset kehityshankkeet, terveydenhuolto, opetus sekä televiestintäjärjestelmien kehittäminen, ruokaturvallisuus, ympäristönsuojelu, matkailu ja energiantuotanto.

ALBA-TIIVISTELMÄ

Vaihtoehto Latinalaisen Amerikan kansoihin ja niiden luonnonvaroihin kohdistuvalle riistolle.

Kahden- ja monenkeskiseen yhteistyöhön ja keskinäisapuun perustuva talousyhteisö.

Jäsenmaiden omaehtoinen ja yhteistyössä tapahtuva kehittäminen ja rakentaminen.

Eliminoida jäsenmaiden kaupan käynnin ja verotuksen esteitä.

Lisätä pankkisuhteita ja yhteistyötä

matkailualalla. Jäsenmaiden ruokaomavaraisuuden luominen. Perustettu yhteinen elintarviketuotantoyhtiö ja Ruokaturvallisuuksäätiö.

Tasavertaisuuteen perustuvan oikeudenmukaisuuden ja sopimuskumppanien tasa-arvoisuuden edistäminen. Yhteisen geopolitiittisen turvallisuuden edistäminen.

Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston tehtävien korvaaminen ALBA-pankillä.

ALBAn puitteissa on perustettu OPECin kaltainen öljyalan yhteistyöorganisaatio Petroamerica.

Tieteellinen yhteistyö (Caracasissa yhteinen tiedekeskus).

Suurkansalliset yhtiöt ja –projektit. Usean jäsenmaan yhdessä omistamat valtionyhtiöt.

ALBA-yhteisöstä on jalostunut kuudessa vuodessa Latinalaisen Amerikan uuden poliittisen kulttuurin ja vapautuksen valtiollinen yhteisrintama.

Matti Laitinen

Lähteet: Venezuelanalysis.com; Kominform; sekä ML:n omat artikkelit Tiedonantajassa ja Kansan ääni –lehdessä V. 2008–2010.

Vastavirta-seminaarin Venezuelala-opettaa –tilaisuuden aineistoa.

KUUBAN KOMMUNISTISEN PUOLUEEN 6. EDUSTAJAKOKOUS

Presidentti Raúl Castron mukaan ”puoluekokous tekee perusteellisia päätöksiä modernisoidakseen Kuuban talousmallia sekä hyväksyy uusia suuntia puolueen ja vallankumouksen yhteiskunta- ja talouspolitiikalle.” Hän totesi avajaispuheessaan, että ”Kuubassa ryhdytään hajuttamaan valtaa kaikilla tasoilla.” Poliitikkojen toimikausi rajataan 10 vuoteen. Puoluekokouksen hyväksymät aloitteet vahvistetaan Kuuban kansalliskokouksessa ja saatetaan voimaan v. 2012.

Kuluva vuosi on merkittävä vuosi Kuuballe. Maa juhlii parhailaan Sikojenlahden maihinnoususta saavutetun voiton 50-vuotispäivä.

AITOA DEMOKRATIAA

Puoluekokoukselle tehdyt lähes 300 aloitetta hyväksyttiin. Ne koskivat mm. ulkomaisen pääoman käyttöä Kuubassa, ALBA-yhteistyötä, pankkilainoja, maan vähemmistöjen suojelua, maataloustyöntekijöiden asemaa, valtion työntekijöiden määrän supistamista, kansalaisten osallistumista maan hallintoon ja talouden yksityissektorin laajentamista. Keskusteluissa puututtiin myös työllisyyteen ja palkkaukseen.

Aloitteista käytiin maankattava kansalaiskeskustelu tuhansissa joukkokokouksissa. Tällainen menettely edustaa aitoa osallistuvaa demokratiaa. Uudistusten ytimessä on maan talous, jonka kehitys halutaan saada kestäväille perustalle tehostamalla sitä.

VEROTUS

Suuri osa kokouksessa käytyä väitelyä keskittyi verotuspolitiikkaan

Kuuban kommunistisen puolueen (PCC) 6. edustajakokous pidettiin 16.–19.4.2011 Havannassa. Kokoukseen osallistui 1 000 valtuutettua. PCC:n poliittinen asema Kuubassa on edelleen vahva. Se nauttii kansan valtaenemmistön tukea ja luottamusta. Puolueen johdolla saavutetut yhteiskunnalliset saavutukset ovat tunnustettuja koko Latinalaisessa Amerikassa.

koskien mm. maan eri provinsseja ja yksityisyrittäjien kuukausittaista verotusta. Lukuisat kokousedustajat olivat yhtä mieltä siitä, että kunnallisten viranomaisneuvostojen pitäisi ponnistella tehokkaampien ja nopeampien mekanismien luomiseksi sekä vaatia finanssi- ja hintaministeriötä toteuttamaan verovähennyksiä alueilla, joiden taloudellinen aktiivisuus on alhainen.

TERVEYS JA KULTTUURI

Terveysministeri Roberto Moralesin mukaan terveyspalvelujen tavoitteena on kaikilla tasoilla elvyttää yhteisöjen oma lääkäri ja sairaanhoitaja –periaate. Yhteisöjen terveydenhuoltoon yhdistetään myös valistus paremmista elämäntavoista.

Kansallisen identiteetin kehittämisestä kulttuuriperinnön

henkistä ja materiaalista puolta edistetään jatkuvasti. Historioitsija Eusebio Levelin mukaan kulttuuri rakentuu muistoista. Fidelille kulttuurin pelastaminen on etusijalla. Kulttuurin roolina on toimia kansakunnan suojakilpenä. Edustaja Tubal Pérezin mukaan kulttuuri ei ole kohde vaan toimija.

MAATALOUS

Maatalouden keskeisin ongelma Kuubassa on ruokaomavaraisuus. Maan pitäisi kyetä tuottamaan itse tarvitsemansa elintarvikkeet. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi maataloustuotantoa pitäisi tehostaa. Puoluekokous ehdotti nuorison työllistämistä maatalouteen ja elintarviketeollisuuteen. Elintarvikkeiden tuotantoketjun kohentamiseksi tarvitaan enemmän maatalouskoneita ja –laitteita, parempia kuljetusvälineitä ja säilytysjärjestelmiä.

Saaren rautatieverkkoa aiotaan laajentaa. Kullekin 15 maan hallintoalueelle suunnitellaan omaa paikallista ruokatuotantoa. Tulevaisuuden maatalouselinkeino jakautuu kolmeen pääsektoriin pieneen, keskikokoiseen ja kansalliseen elintarviketeollisuuteen.

Guantanamo maataloustuottajien mukaan valtion on huomioitava tuontia korvaavien ja vientiä synnyttävien elintarvikkeiden hintojen muodostuksessa kansainväliset markkinat.

YKSITYISYRITTÄJÄT

Puoluekokouksessa ehdotettiin pienyrittäjien ja vapaiden ammattien harjoittajien aseman parantamista. Käytännössä tämä koskee maataloussektoria, yksityisiä majoitus- ja matkailupalveluita, ravintoloita, kahviloita, partureita, takseja sekä hautausurakoitsijoita. Valtio lopettaa myös maatalouden ohjailun. Kuubalaiset pankit tulevat myöntämään luottoja yksityisyrittäjille ja viljelysmaan vuokraajille sekä oman kodin rakentamiseen ja remontoimiseen. Oman asunnon myyminen on tulevaisuudessa myös mahdollista.

SOSIALISMIIN EI KAJOTA

Taloussuudistuksella ei kuitenkaan kyseenalaisteta kuubalaisen yhteiskunnan sosialistista luonnetta. Yhteiskunta organisoidaan edelleen suunnitelmatalouden pohjalta, vaikka tässä ei käännetäkään täysin selkää makro- ja mikrotalouden markkinaelementeille.

Mikrotaloustiede tarkastelee eri toimijoiden päätösten vaikutusta hyödykkeiden kysyntään ja tarjontaan. Makrotaloustiede tutkii,

miten toteutetaan hallituksen politiikan tavoitteita talouskasvun, hintavakauden, työllisyyden sekä vaihtotaseen suhteen. (Wikipedia).

Valtio ja PCC vastaavat edelleen yhteiskunnan ydinsektoreista kuten teollisuustuotannosta, perusturvasta, koulutuksesta ja terveydenhuollosta, kulttuurista ja urheilusta. Vallankumouksen saavutuksista koulutuksen ja terveydenhoidon alalla ei olla luopumassa. Kuuba ei ole siirtymässä monipuoluejärjestelmään. Valtion yhtiöt säilyvät edelleen valtion kontrollissa ja ohjauksessa eikä niiden hallinnan anneta karata Neuvostoliiton perestroikan mukaisesti yhteiskunnan käsistä yritysjohtajille. Myöskään pääomien keskittymisiä ei tulla hyväksymään, koska se tie vie kapitalismiin.

Tulossa olevien uudistusten arvioidaan eroavan Neuvostoliiton perestroikan tuulista siinä, etteivät ne ole hallitsemattomia puhureita ja että niiden suhteen on tiedusteltu myös kansan omaa mielipidettä. Kokouksen viimeisenä päivänä Fidel Castro ilmoitti luopuvansa PCC:n johtotehtävistä. Kuuban kommunistisen puolueen keskuskomitea valitsi puolueen ensimmäiseksi sihteeriksi maan presidentti Raúl Castron. Puolueen toiseksi sihteeriksi valittiin Kuuban ensimmäinen varapresidentti Jose Ramon Machado Ventura.

Matti Laitinen

Lähteet: NYT, Reuters, SKS, Granma, YLE, Wikipedia, Kominform ja www.cubadiplomatica.cu

V.I. Leninin uudelleenhautauksesta ja destalinisoinnista

Sergei Skvortsov

Muutamaa tuntia myöhemmin asiaan katosi presidentin kanslia, jonka edustajan lausunnon mukaan ”Leninin hautaaminen ”ei ole nykyisen sukupolven asia eikä sitä ole käsitelty”. Heti kohta tämän jälkeen kanslian edustajaa korjattiin jo välittömästi Kremlistä – presidentin administraation anonyymi lähde ilmoitti, että ”Leninin mausoleumin kohtalosta päättää maan poliittinen johto eikä millään taloussubjekteilla ole asian kanssa mitään tekemistä”. Myös ”Yhtenäiselle Venäjälle” osoitettiin sille kuuluva paikka – sen parlamenttiryhmän kokous Valtionduumassa Medinskin aloitteen käsittelemiseksi evättiin ja itse kansanedustaja matkusti kaiken varalta ulkomaille. Asian käsittelyn lopetti ”Yhtenäisen Venäjän” Valtionduuman ensimmäisen varapuheenjohtajan Oleg Morozovin lausunto siitä, että hänen puolueensa ”ei käsittele asianomaista kysymystä millään tasolla” ja että maassa on paljon muita tärkeitä kysymyksiä ja ongelmia, jotka ansaitsevat todellista käsitelyä. Jäljelle jäi vain eräänlainen parodia äänestyskестä Leninin hautaamisesta Internetin sivulla www.goodbye-lenin.ru. Kaikesta päätellen se on ilmeistä huijausta, koska sivulla voi vain katsoa äänestyksen tuloksia, mutta ei voi äänestää, koska asianomaiset painikkeet eivät toimi.

Mutta mitä se sitten oli? Tietenkin käytännöllisesti katsoen kaikki ihmiset, heidän joukossaan myös Medinskii (joka ei turhaan sanonut, että pitää joka vuosi asettaa kysymys Leninin poistamisesta Mausoleumista) alusta lähtien ymmärsivät mainiosti sen, että mitään todellisia seuraamuksia heidän aloitteensa ei tule lähiaikoina aiheuttamaan. Leninin poistaminen Mausoleumista syrjäyttäisi valtiovallasta jopa osan ”Yhtenäisen Venäjän” kannattajia ja kuten äskettäiset tapahtumat Maneesiauki-

Neuvostovaltion perustajan V.I. Leninin kuoleman uudemman vuosipäivän yhteydessä Valtionduuman ”Yhtenäisen Venäjän” puolueen kansanedustaja Vladimir Medinskii (se sama, joka ennemmin eräässä TV-ohjelmassa asetui ehdottomasti vastustamaan virkamiesten tuloveroilmoituksia ja esitti ajatuksen, että sellainen toimenpide muka horjuttaa demokratian perusteita) nyt asetti uudelleen kysymyksen ”Leninin jäänteiden poistamisesta Kremlistä”. Lausuntoa esitettiin laajasti tiedotusvälineissä ”Yhtenäisen Venäjän” asenteena, mutta jo seuraavana päivänä valta puolueen hierarkian korkeamman virkamiehen lausunnosta odottamatta selvisi, että Medinskii olisikin esittänyt itse asiassa vain oman mielipiteensä asiasta. Samalla selvisi myös se, että sellaisessakin järjestössä eräiden mielestä ”siinä ei ole mitään pahaa, että kommunistisen johtajan ruumis on Mausoleumissa”.

Moskovan Punainen tori ja Leninin mausoleumi

olla osoittivat, yhteiskunnan tavanomaiset valvontamenetelmät eivät enää toimi ja valtiovallalle vaarallisia kansan liikehtimisiä saattavat aiheuttaa jopa poliittisesti pienimuotoisetkin tapahtumat. Kyseessä oli selvästi propagandatapahtuma, josta ei oltu sovittu loppuun asti ”Yhtenäisen Venäjän” johdon kanssa. Useat kommentaattorit panivat oikein merkkeille, että sen tavoitteena oli johdatella kansan huomiota pois nykyajan ongelmista, kuten hintojen noususta, virkamiesten korruptiosta jne. Ja tietenkin kiinnittää huomiota itse herra Medinskiin, joka tunnetaan omalaatuisista mielipiteistään useista kysymyksistä. Muuten kaikista poliittisista voimista ”Yhtenäisen Venäjän” aloitteelle antoi tukensa vain Jabloko-puolue, joka jatkaa ilmeisesti periaatteellista linjaansa vapautumiseen kaikista mahdollisista liittolaisistaan...

Propagandahyökkäykset Mausoleumia vastaan jatkuvat koko ajan, vaikka tietenkin vuosipäivien yhteydessä ne kiihtyivät erityisesti. Vallassaolijoita on helppo ymmärtää – aivan Venäjän sydämessä sijaitseva Mausoleumi pysyy mahtavan Neuvostovaltion symbolina ja Lenin olennoi kuolematonta taistelua sosiaalisen oikeudenmukaisuuden puolesta. Mausoleumi pysyy edelleenkin pyhättönä mo-

nille miljoonille ihmisille. Jopa virallisten sosiologisten tutkimusten mukaan Leninin hautaamista kannattaa hieman yli 40 % Venäjän kansalaisista eli selvästi alle puolet (tosiasiasa vieläkin vähemmän – kaikki tietävät sen, miten Venäjän sosiologiset tutkimuskeskukset osaavat manipuloida tutkimusten tuloksia). Niinpä nytkin nykyiset johtajat joutuvat järjestelemään kansalaisilleen aivopesua.

Tunnustettakoon, että viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana anti-leniniläinen propaganda on saavuttanut tässä mielessä eräänlaista menestystä iskotamalla yhteiskunnalliseen tajuntaan muutamia olettamuksia. Ja ensimmäisenä niistä on Leninin ”testamentti”, jossa Lenin muka esitti toivomuksensa hänen hautaamisesta äitinsä viereen. Tähän uskovat aika monet ihmiset. Tosiasiasa mitään testamentteja Lenin ei ole koskaan kirjoittanut ja hänen toivomuksensa tulla haudatuksi äitinsä viereen on vain tunnetun historioitsijan Volkogonovin fantasioita. Missään muistelmassa Leninistä ei myönteisissä eikä kielteisissä ole mainittu mitään tästä toivomuksesta. Viime vuosisadan 90-luvulla Jeltsynin administraatio, päätettyään tarkistaa ”suuren historioitsijan” lausuntoja, lähetti arkistoon ky-

selyn siitä, missä ja miten Lenin olisi tahtonut tulla haudatuksi. Ja sai vastauksen, että sellaisia asiakirjoja ei ole olemassa.

Toinen vielä enemmän levinnyt myytti on se, että Lenin pysyy muka edelleenkin hautaamattomana. Viranomaisten lausunnoissa puhutaan sitkeästi välttämättömyydestä tai ennenaikaisuudesta ei uudelleenhaudata, vaan nimenomaisesti haudata Leninin ruumis. Aivan samoja sanamutoja käytetään myös sosiologisissa kyselyissä jne. Tämän kaksikymmentävuotisen kampanjan tulokset ovat valitettavasti havaittavissa – olen joutunut kuulemaan jopa vasemmistopuolueiden edustajilta useasti valituksia siitä, että Leniniä ei ole haudattu maahan, ei ole haudattu kristillisesti jne.

Tietysti tosiasiasa tämä ei ole ollenkaan näin. Tietenkin kirjaimellisessa mielessä ateisti Leniniä ei ole haudattu ortodoksisten tapojen mukaan (vaikka ”Elävän kirkon” punaiset papit ovatkin jo pitäneet hänelle poissaolevana sielunmessun), mutta hautausolosuhteet eivät ole ristiriidassa mainittujen tapojen kanssa. Yleensä hautaamiset hautakammioissa, jolloin ruumis on lattian yläpuolella, eivät ole Venäjällä yleisiä, mutta eivät myöskään harvinaisia (Mausoleumia nimitettiin alussa nimenomaan hautakammioiksi ja sellainen se itse asiassa myös on). Hyvin vanhoilla hautausmailla voi vieläkin löytää Leninin Mausoleumia muistuttavia hautauksia. Toisaalta niissä ei ruumis ole asetettu yleisesti nähtäväksi, mutta sellaisiakin esimerkkejä löytyy, esimerkiksi Kiovan-Petšoran lavrasta eli luostarista.

Mutta täydellisen vastikkeen muodostaa melkein puolivuosisataa ennen Leninin Mausoleumia rakennettu Pirogovin mausoleumi, joka sijaitsee paikallisen kirkon altarin alla Vinnitsan kaupungissa Ukrainassa. Samoin kuin Leninin Mausoleumissa suuren kirurgin balsamoitu ruumis sijaitsee hermeettisessä lasiarkussa, joka seisoo hautakammiossa maan alla (muuten samoin kuin Leninin tapauksessa tämä ruumis ei ole muumio. Muumioilla tarkoitetaan sitä, että ruumis ei ole lainkaan vettä). Myös Pirogovin ruumiin voivat nähdä kaikki halukkaat – kyseisen mausoleumin olemassaolon aikana siellä on käynyt yli 7 miljoonaa kävijää. Ainoa oleellinen erona Leninin hautakammioon verrattuna on se, että Pirogovin mausoleumi rakennettiin silloisen kirkollisen johdon en-

nakkosuostumuksesta ja Pietarista tulevan vastauksen odotuksessa ruumiin balsamoimistöitä jopa lykättiin muutamalla päivällä. Näin ollen jos joku on todella huolestunut siitä, onko ateisti Lenin haudattu kristillisesti vai eikö ole, niin hän voi olla rauhassa – kaikkia tapoja on noudatettu.

Jos kuitenkin poistetaan virallisen propagandan kaikki myytit tai jos asioita nimitetään niille kuuluvilla sanoilla ja poissuljetaan kansan suoranainen pettäminen, niin silloin tilanne muuttuu heti toisenlaiseksi. Eikä kyse ole haluttomuudesta koskea kuolleisiin – yksinkertaisesti Leniniin ja Suuren Lokakuun muihin sankareihin Venäjän kansan enemmistö suhtautuu tähän asti myönteisesti. Havainnollisena esimerkinä tästä on äänestys kysymyksestä ”Ovatko bolševikit Venäjän pelastajia vaiko hävittäjiä?” tv-ohjelmassa ”Ajan tuomioistuin”, jonka vetäjänä (”tuomarina”) esiintyi piintynyt antikommunisti Svanidze. Mielipidetä siitä, että bolševikit pelastivat Venäjän, kannatti 72 % puhelinäänestykseen osallistuneista ja 88 % Internetäänestykseen osallistuneista tv-katsojista. Jopa virallisten sosiologisten tutkimuskeskuskien – esimerkiksi Levada-keskuksen tietojen mukaan Lokakuun vallankumoukseen suhtautuvat kielteisesti hieman yli 20 % kyselyyn osallistuneista ja viimeisten viiden vuoden aikana tämä luku on supistunut puolelta. Eikä tämä ole ihmeellistä, koska samaiset sosiologit toteavat Lokakuun vallankumouksen suosion kasvun nuorison keskuudessa.

Yli kaksikymmentä vuotta jatkunut tehokas aivopesu ei ole pystynyt poistamaan kansamme tajunnasta sen historiallista muistia. Ja bolševikkien parhaana puolestapuhujana on itse Venäjän viranomaisten harjoittama politiikka, joka suuntautuu Neuvostovalian luomien sosiaalivakuuksien viimeisten rippeiden hävittämiseen. Viime kädessä todellisuutta on mahdotonta paeta. Ja kuten eräät kommentaattorit väittävät, jos Kremli julistaa virallisesti huomenna linjan destalinisoinniseen eli radikaaliseen pesäeroon neuvostomenneisyydestä, niin tämä linja ei tuota viranomaisille mitään hyvää, vaan heidän vie-raantumisensa kansasta vain voimistuu. Kaikkia voi pettää lyhyen aikaa, muutamia voi pettää aina, mutta kaikkia ei voi pettää ikuisesti.

Sergei Skvortsov, NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

Presidentti Kim Il Sungia muisteltiin Helsingissä

Korean kansan edesmenneen presidentin Kim Il Sungin syntymästä tuli 15. huhtikuuta kulu-neeksi 99 vuotta. Korean demokraattisessa kansantasavallassa, ulkokorealaiden ja Korean ystävien keskuudessa päivä on merkittävä juhlapäivä ja se tunnetaan yleisesti nimellä ”Auringon päivä”.

Suomessa Korean ystävien yhteistyöjärjestö Mangyongdae toimikunta järjesti 14.huhtikuuta Helsingissä Kirjan talolla juhlatilaisuuden presidentin syntymäpäivän kunniaksi. Tilaisuudessa olivat edustettuna toimikunnan jäsenjärjestöt Suomi-Korea-seura, Juche-aatteen opintoyhdistys, Kommunistien Liitto, Kommunistinen Työväenpuolue ja uutistoimisto Kominform.

Juhlatilaisuudessa kuultiin pu-

Kim Il Sungin syntymäkotina on suosittu matkailukohde Koreassa

heenvuorot kaikkien järjestöjen puheenjohtajilta ja edustajilta. Alustuksessaan Korea-seuran puheenjohtaja Antti Siika-aho teki katsauksen suomalaisten suhteesta Presidentti Kim Il Sungiin. Hänen mukaansa ensimmäiset yhteydet Kim Il Sungin partisaaneihin oli jo 1930-luvulla Kominternin suomalaisella johtajalla Otto Wille Kuusisella. Sen jälkeen viimeistään 1960

– 1970 –luvulla Kim Il Sungin aatteet ja Korean kansan kamppailu tulivat tunnetuksi Suomessa; hänen teoksiaankin on meillä painettu kymmeniätuhansia kappaleita.

Juche-aatteen opintoyhdistyksen puheenvuoron pitänyt kunniapuheenjohtaja Pekka Rantala kuvasi Kim Il Sungin Koreaa inhimillisyyden yhteiskunnaksi, jossa kaikki sen jäsenet ottavat toisensa huomioon

ja jossa kansalaisten peruspalvelut on turvattu hyvin.

KTP:n puheenjohtaja Hannu Harju korosti Kim Il Sungin elämäntyön olevan maailman edistykselisten ja rauhaarakastavien ihmisten historiaa. Harjun mukaan hänen työnsä Korean riippumattoman ja rauhanomaisen jälleenyhdistämisen ja menestyksekkään sosialistisen rakennustyön puolesta tullaan muistamaan.

Kommunistien Liiton puheenjohtaja Kalevi Wahrman puolestaan korosti Kim Il Sungin olleen merkit-

tävä valtiomies ja teoreetikko, jonka työ on keskeisellä tavalla vaikuttanut kansainvälisen kommunistisen- ja työväenliikkeen toimintaan.

Tilaisuudessa käytiin keskustelua Korean ajankohtaisista asioista ja hyväksyttiin lähetettäväksi tervehdyskirje Korean työväenpuolueen pääsihteerille Kim Jong Ilille. Tilaisuuden päätteeksi osanottajat katsoivat korealaisen dokumenttielokuvan Kim Il Sungin ja Kim Jong Ilin työstä vahvan Korean kansanarmeijan rakentamiseksi.

KÄ/Toimitus

Taidekilpailu Presidentti Kim Il Sungin 100:n syntymäpäivän kunniaksi

Korean demokraattinen kansantasavalta järjestää kansainvälisen taidekilpailun Korean kansan ikuisen presidentin Kim Il Sungin 100:n syntymäpäivän kunniaksi vuodeksi 2012. Suomessa kilpailua koordinoi Suomi-Korea-seura ja kilpailuun voivat osallistua kaikki suomalaiset Korean ystävät. Lisätietoja taidekilpailusta: <http://www.suomikorea.net/74?onsitemessage=saved> ja Suomi-Korea-seuralta koreaseura@gmail.com

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Mistä suurin osa nykyisistä juutalaisista polveutuu?

Tuoreimmassa päiväkirjateokseensa ”Jupisteeri” 2009-2010 historian prosessori Matti Klinge kertoo seuraavan teorian:

Suurin osa nykyisistä juutalaisista polveutuu Volgan alajuoksun kasaareista. Suuri osa heistä omak-sui juutalaisuuden uskontona 700-800- luvuilla, toiset osin kristinus-kon ja monet islamin, josta sitten lopulta tuli tärkein uskonto. Kasaa-rijuutalaisuus jäi elämään sillä laa-jalla itäjuutalaisuuden perusalueel-la, joka oli Puolan, Ukrainan, Valko-Venäjän, Liettuan ja Latviankin myöhempien valtioiden piirissä ja josta juutalaisuus on laajan emi-graation ja sitten tuhoamisen takia lähes täysin hävinnyt. Tältä alueel-ta emigroituvat enimmältään Yh-dysvaltojen juutalaiset ja sieltä ovat peräisin myös Suomen juutalaiset .Eri puolilta Palestiinaan ja nykyi-seen Israeliin 1900- luvun aikana muuttaneet juutalaiset ovat lähin-nä samaa juurta, johon immigraa-tio Neuvostoliitosta ja Venäjältä toi olennaisen lisän 1900-luvun lopul-la. Nyt myös Tel-Avivin yliopiston

historian prosessori Shomo Sand on uudessa juutalaisuuden histo-riassaan kasaariteorian kannalla.

Se on tietysti Israelin valtio-ideologian kannalta erittäin ongel-mallista. Israelin uskonnollisvaltio-llinen ideologia perustuu ajatuk-seen juutalaisten ”palaamisesta isiensä maille” ja siis käsitykseen, että nykyajan juutalaiset polveu-tuvat biologisesti ei vain hengel-lisesti antiikin ajan juutalaisista ja että Israelin valtio on Vanhan Tes-tamentin juutalaisvaltioiden uusi ja legitiimi tuleminen. Koko Palesti-nan immigroituneiden juutalaisten ja heidän sinne perustamansa Israe-lin oikeutus maahan ja alueeseen lepää tämän uskomuksen varas-sa. Kasaarinäkemys asettaa israeli-laisten ja palestiinalaisten suhteen oikeutuksen maan hallussapitämi-seen toiselle pohjalle.

.....Tältä kannalta koko ”Pyhän maan arkeologia”, jonka henkisenä ja taloudellisena taustana on tarve todistaa, että ”Raamattu on oikeas-sa”, yrittää osoittaa nykyisten juuta-

laisten ja kaksi vuosituhatta sitten tai sitä ennen alueella asuneiden juutalaisten yhteyttä. Lähtökohta-na on roomalaisten valloitus ja Je-rusalem in temppelin hävittämin-en vuonna 70 jKr. sekä viimeisen, vuosien 132-135 jKr. Bar Kochba -kapinan kukistaminen. Niistä oli-si alkanut juutalaisten diaspora, hajaantuminen kaikkialle. Todel-lisuudessa juutalaiset olivat levit-täytyneet moniaalle, kuten Alek-sandriaan, jo ainakin kolme vuo-sisataa aikaisemmin. Näitä juuta-laisia olivat sitten sefardit, Espan-ja ja Konstantinopolin ja yleensä Välimeren alueen juutalaiset..... Mutta sefardeja on paljon vähem-män kuin ashkenaseja, joita siis pidetään kasaareina. Kun Israelissa nyt tehdään geneettisiä tutkimuk-sia, niihin täytyy suhtautua perin varauksellisesti.

Matti Klinge, Jupisteeri Päiväkir-jastani 2009-2010, Kustannus-osakeyhtiö Siltala, Painopaikka Jel-gava Printing House, Latvia 2010

Otteet valitsi ja toimitti: City-kani

Kuka välittäisi muslimeista, eli miten islam parantaa suomalaista yhteiskuntaa

Yksikään vaalikone ei ole kysy-nyt minulta sitä, miten muslimien asemaa Suomessa pitäisi parantaa.

Tämä on osoitus suomalaisen yhteiskunnan islamvastaisuudesta ja muukalaisvihamielisyydestä.

Muistan vain yhden vaaliko-neen kysyneen sitä, pitäisikö mus-liminaisille järjestää oma uimahal-livuoro. Totta kai pitäisi järjestää. Se on naisten vuoro. Onhan Jrjön-kadun uimahallissakin miesten ja naisten vuorot samaten kuten suo-malaisessa saunomisessa perintei-sesti.

Sharia-laki pitäisi integroida suomalaiseen oikeusjärjestelmään. Muistan puhuneeni tästä melkein 1,5 tuntia Aamulehden toimitta-jalle vastaten hänen haastattelu-kysymyksiinsä, mutta toimittaja ei uskaltanut kirjoittaa vastauksista-ni mitään. Sen sijaan Aamulehti ot-ti opportunistiprofessorilta lausun-non, joka heijasteli suomalaisen yhe-teiskunnan patologista rasistista vi-han ilmapiiriä.

Sharia-laki saadaan mukaan tie-tysti tapaoikeutena, joka täydentää nyt jo käytössä olevaa sovitteluins-tituutiota. Tai miksei nytkin kärjä-oikeuden käsittelyyn kuka tahan-sa muslimi voi tuoda imaaminsa kirjallisen lausunnon, jossa arvioi-daan asiaa Sharian kannalta. Suo-malainen tuomari voi katsoa asiaa miten parhaaksi näkee.

Monissa arabivaltioissa Sharia on hyvässä käytössä maallisen oi-keusjärjestelmän rinnalla. Isossa

Britanniassa on jo käytössä Sharia-tuomioistuimia.

Teesini on tämä: islam paran-taa ja kehittää suomalaista yhteis-kuntaa. Islamin perinteissä on pal-jon hyvää. Islam esimerkiksi suoje-lee naisia toisin kuin länsimainen kapitalismi, joka alistaa naista por-nografialla ja prostituutiolla. Myös Sharia-laissa on monia tärkeitä, naisten taloudellista asemaa suoje-levia piirteitä.

Sanotaan mitä sanotaan, mut-ta uskallan väittää, että musliminai-nen voi henkisesti ja fyysisesti pa-remmin kuin länsimainen nainen, joka ei oikeastaan tiedä, kuka hän loppujen lopuksi on.

Suomessa ja länsimaissa nais-ten asema on lähtökohtaisesti pal-jon huonompi kuin islamilaista oi-keusjärjestystä tukevilla valtioissa, erityisesti naisten taloudellisen ase-man kannalta. Niin sanotut sosio-logit, vaikkakin yleensä valehtelevatkin, muistuttavat usein siitä, et-tä naisen euro on vähemmän kuin miehen euro (siis tyypillinen länsi-mainen tapa mitata ihmisen arvo rahassa).

Sharia laki on vanhaa tapaoi-keutta, joka herättää luottamusta. Tietenkin Sharian rankimisssa muodoissa on piirteitä, joita ei voi-da tuoda suomalaiseen oikeusjär-jestelmään. Tämä koskee juuri ri-kosoikeudellisia säännöksiä. Sen si-jaan perhe- ja perintöoikeudelliset säännöt voidaan tuoda sovittelu-järjestelmään mukaan. Sharia-so-

vittelu perustuisi aina vapaaehtoi-suuteen.

Suomeen on rakennettava lisää moskeijoita. Jos melkein jokaises-sa suomalaisessa kaupungissa on soma ortodoksinen kirkko, miksei myös moskeija. Se kaunistaisi kau-punkikuvaa. Jo tuolla siintävät Kuopion minareetit, yli Kallaveen kiirii rukoushuuto.

Islam voisi sivistää suomalaisia ja nostaa kulttuuriamme korkeam-malle tasolle. Kuten mikä tahansa kulttuuri, myös suomalainen kult-tuuri imee itseensä vieraista kult-tuureista ja uskonnoista parhaita aineksia, huonot ainekset se hylkää.

Musliminaisten huivit kaunis-tavat kaupunkikuvaa ja sitä paitsi muuttavat ilmapiiriä turvallisem-maksi. On luonnollista, että ihmi-nen ei välttämättä halua paljastaa kasvojaan julkisuudessa. Sekin on ihmisoikeus.

Suomen Yleisradion pitäisi kus-tantaa viikoittain islaminuskoa ja suomalaisia muslimeja käsitteleviä televisio-ohjelmia. Lisäksi alan kir-jallisuutta pitää lisätä.

Teesini on tämä: Sharia on lop-pupeleissä oikeudenmukaisempi oikeusjärjestelmä kuin suomalai-nen oikeusjärjestelmä. Suomalai-nen oikeusjärjestelmä on loppupe-leissä julmempi ja epäoikeudenmu-kaisempi kuin Sharia.

Niin ja entäs ne Islamin vastus-tajat. Antaa niiden vaahdota.

Monday, April 11, 2011
Johan Bäckman

Riistäjät raiskaavat ihmisoikeudet

Ihmisten työstä syrjäyttämises-sä raha vaihtuu vain aina suu-rempaan rahaan. Kapitalistit kapitalismin mediassa julistavat köyhille maksimaalisen rivosti: Ei rahaa. Ei rahaa. Palveluita ei jär-jestetä. Kansanterveyslaki lähtee kuitenkin terveyden turvaami-sesta kansalaisle. Väkivaltaises-ti, eristävästi lakia rikotaan. Vir-kamiehet, viranomaiset suojele-vat kapitalisteja sokeasti. Ihmisiä toimitetaan tahdonvastaisesti eristykseen vailla minkäänlaista oikeusturvaa. Taitetun indeksin hirttoköydestä jää käteen kol-mannes...Kiitos Paavo Lipposen flirttailevan, teeskentelevän yli-mielisen väkivallan.

EY:n tuomioistuin 4.9.1986 antoi luvan kapiatlisteille riistää köyhien viimeisetkin rahat. Ihmisen silmä heijastaa hätää. Kapitalistien flirttailulle, teskentelylle ei ole mi-tään rajaa. Jäljellä on vain karhun-palveluksia. Kapitalismin retoriikka saa täysivaltaisen suojelun EU-liit-tovaltion Suomen maakunnassa. Kapitalismi ei argumentoi perusteit-taan väkivaltaan. Meidän ihmisten ei pidä kumartaa syvään riistäjille. T

Talous on palautettava vä-lineeksi. Esineellistävä kahtiaja-ko me ja ne on lopetettava. Paho-ja ymmärtää ei tarvitse eikä hyväk-syä. Virkamies sanoi: Saa eristää tahdonvastaisesti, kun vaan pokka pitää.... Toinen virkamies nimitte-lee kansalaisia rupsakiksi... Asiaan puuttujalle virkamies antoi loppu-tilin ja stigman. Solidaarisuutta ka-pitalismin myötäilyyn alistujat ei-vät anna työkuppanilleen. Päin-vastoin kapitalistisen riiston nuo-leskelua alistujat maksimoivat lo-puttomiin vailla alkeellisintakaan sivistystä.

Rivoudella ei ole mitään mit-taa ei määrää. Kyseenalaistamis-ta väkivallalle ei tule. Konsultit ja muut huijarit kuvitteellisessa hal-linnossa ja taloudessa ovat run-saasti palkattuja. Vieraannuttami-nen on maksimoitu. Kiinni kysy-myksenasetteluun! On kohdattava häväistyt. On vastustettava sortoa. Kulttuurin patologia on murretta-va. Ruoka. Vesi. Terveystenhoolto. Koulutus.

Takuueläke on silmänkääntö-temppu. Varsinainen takuu, takuu, takuu...Mitään ei ole taattu. Mikään ei ole muuttunut järjestelmässä. Sama olemattomuus, sama ihmisten häpäisy jatkuu. Riistetyt eurot ovat pilkantekoa. Konstruktionismi ei tunnusta luokkia, tosiasioiden ole-massaoloa, eläkevakuutuksen va-rojen pääomamarkkinoiden riske-

jä. Uimahyppyjä tutkimattomaan pohjaan. Työstä, luonnosta vieraan-nuttamista. Öykkäreitä on päästet-ty esimiestehtäviin. Sivistys ja kun-nioitus ovat kirottuja. Häväistyillä on oikeutetut toiveensa... Tuotan-tovälineet on kansallistettava.

Suomessa on muihin Poh-joismaihin verraten 3.5-kertai-nen medikalisaatio. Sivistyksellä ja vallankumouksellisella medialla on tehtävänsä. Ihmisellä on oikeus osallistua omaan elämänsä vallon-kumouksellisesti. Oikeus saada teh-dä oikeasti työtä... Vallankäyttäjii ei pidä päästää pelaamaan. Ei alis-tamaan arvottomuuteen. Kunta on kuntoutettava. Eristävä diagnoosi ei ole ihmisen identiteetti. Vastuu. Mi-tä tapahtuu todella. Olemme varuיל-lamme. Omassa sosiaalikeskukse-sa on oikeus osallistua yhteiskun-taan. Oikeus osallistua omaan elä-määnsä. ”Kaikki hyväksikäyttävät kaikkia.”

Marxilainen tutkimuslaitos: Luokat/tuotantovälineet. Luok-katietoisuus. Nyt ihminen vieraan-omissa häissään. Valtion tuo-tavuusohjelma: 95 % keinotteluta-loutta. Narsismi=Aivojen herkkyy-s reagoida pelkoon. Etsimään hel-poa elämää. Ristiriita: Kukaan ei ole hyödytön. Aina narsisti voi olla edes huonona esimerkkinä. Varsinaisena kulueränä. - Yhteiskunnalliset työ-markkinat! Mannerlaatat järkkyvät. Talouskriisi on tsunami. Tuotanto-voimien omistussuhteet. Tuhoaa perusteollisuuden.

Samaistuminen rikkaaseen riistäjään vaaliurnilla... Teatteria vailla ohjaajaa. - Ihmisellä on ikävä itseään. Kansalaiset nähdyiksi, kuul-luiksi. Arvostetuiksi. Tylytys: Pau-la Risikko hyväksyy vain riiston. Sa-distiset vartijat. Vaihtoehdot politii-kassa kielletty. - Yksi ovi omaan sosi-aali- ja terveyskeskukseen. Solidaa-risuus. Kokemusasiantuntijat suun-nitteluun! Omistussuhteet ja tuo-tantovoimat törmäävät sopivassa suhteessa toisiinsa.

Takuueläke on kuoliaak-si naurattaja. Sairausteollisuus: Köyhät kuolevat 15 vuotta nuo-rempina. Pääomaverottamaan oi-keasti maksimaalisesti! Ei saa jää-dä tuleen makaamaan. Sivistys. Vallankumous. Luottamus sosiaa-linen pääoma. Nuorten toimeen-tuloa erikseen on leikattu. - Ra-haa on. Konkreettinen edunval-vonta rahaan! Raiskaus=Häpäisy. Ei ihmisoikeuksia. Pimeä Sadismi

Raimo Ruttonen
Harustie 1 K 5
80160 Joensuu
Puh. 0400530682

Romanian 20-vuotinen kriisi.

Elintarvikkeiden käyttö on su-pistunut viimeisen kahden vuoden aikana neljänneksellä. UZ julkaisi oheisen artikkelin 7.1.2011.

Huikan ennen viikonvaihdet-ta parlamentti hyväksyi budjetin vuodelle 2011. Nyt yritetään täl-lä budjetilla saada täytetyksi IMF:n 20 miljardin euron lainaehdot. Tämä merkitsee suuria leikkauksia julkisella sektorilla ja sosiaalisekto-rilla. Sosiaalipuolella menoja karsi-taan neljänneksellä edelliseen vuo-teen verrattuna. Julkisia menoja karsitaan 6,8 % tänä vuonna ja 4,4

% seuraavana vuonna ja 3 % sitä seuraavana vuonna.

Liberaalidemokraattien hal-lituksessa Emil Boc kuvasi, kuin-ka hyödyllistä hallituspolitiikka on kansalle. Totuus on kuitenkin ai-van toinen. Viime vuosina elinta-so on laskenut jatkuvasti. Mielipi-detiedustelun mukaan edes puolet kansasta ei pidä nykyistä politiik-kaa parempana kuin Ceaseskon aikaista. Vain 24 % ilmoittaa elävänsä paremmin kuin ennen 1989 vallon-kumousta.

Talousasiantuntijat lehdessä

”Romania libera” kirjoittavat, että viimeisen kahden vuoden aikana bruttokansantulo on ottanut pak-kia 16 miljardia euroa. Palkansaa-jien määrä on supistunut 4,8 mil-joonasta 4,15 miljoonaan irtisano-misten vuoksi. Julkisella sektoril-la alennetaan palkkoja 25 %. Selvä merkki elintason alenemisesta on, että elintarvikkeiden kulutus on laskenut neljänneksellä kahdessa vuodessa. Romanialaisten käsityk-sen mukaan pääasiallinen syy on heikko työn tuottavuus. Sen ovat huomioineet ulkomaiset sijoittajat.

Talousasiantuntija Illie Serba-nesen kuvaa, että maataloutta on ajettu alas 20 vuotta ja perustetaan vain vartiointiliikkeitä. Teollisuutta on myös ajettu alas, jotta olisi mark-kinoita ulkolaisille tuotteille. Tuonti maksetaan lainoilla. Yksinkertaisesti voidaan sanoa, että on kulutusta il-man tuotantoa, tuontia ilman vien-tiä, marketteja, mutta ei tehtaita ja autoja ilman teitä. Jos halutaan talouden kasvua, niin pitäisi päästä taloudelliseen tasapainoon. Tämä näkyy selvästi ulkomaankauppati-lastoissa: Vienti oli 9 kuukauden ai-

kana 26,8 miljardia euroa ja tuonti 33,8 miljardia euroa. Tätä on jatku-nut 20 vuotta ja viennistäkin suurin osa on ulkolaisten yritysten tehtais-ta. Maasta on tullut ulkolaisten yrit-ysten halpatyövoima maa. 100 suu-rimmasta vientiyrityksestä on vain 3 romanialaisia ja heidän osuuten-sa viennistä on 2 %. Siten näkymät Romanian kansalla eivät ole hyvät.

Anton Latzo/UZ
käänsi Wäinö Pietikäinen

Tukea **Kansan**äänelle

Evgenia Hilden-Järvenperä 50 e, Kai Kontturi 100 e, Tarja Männikkö 30 e, Heikki Männikkö 50 e, Paavo Heikkinen 8 e, Raimo Ruttonen 15 e, Eira Kärki 35 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siippainen 5 e, Matti Laitinen 27 e, Ilmari Huuskonen 2 e, Larmo Lehtola 10 e, Haagan flikka 2 e, Olavi Tirronen 15 e ja City-kani 1,32 e.

OKO FI0855411420027966

Keräyslupa: POHADDno/2010/2377

Kaikuja Kallion Radiokahvilasta

Suora keskustelu-ohjelma, voit osallistua itse puh studioon 09-7011022. 23.5.2011 klo 18:00 - 19:30 Lähiradio 100.3 MHz Kuuntele niin tiedät!. Metropolipolitiikka, näkökulmia lähidemokratiaan, hallittu talouslasku , Stadin aikapankki, Alppilan ja Kumpulan kuulumiset!

Mukana Alppila Seuran Puheenjohta Emilia Palonen, Stadin aikapankin ja Kumpulan aktivisti Ruby van der Wekken ja Antero Nummiranta Pasilan Mämmiveikoista.

Aikapankki on vastalause sille, että jokaisen tulee pärjätä elämässä yksin. Pääinvastoin, me tarvitsemme toisiamme ja saamme pyytää apua. Aikapankki antaa myös mahdollisuuden luoda vaihtoehtoisen talouden tilan, jonka periaatteita ovat tasa-arvo ja vastaavuisuus. Aikapankki vahvistaa paikallista demokratiaa, tasaa hyvinvointia ja antaa vaihtoehdon nykyiselle pankkitoiminnalle. Aikapankin kautta voi saada apua arjen tarpeisiin omalla asuinalueella. Aikapankissa jaetaan yhteisön taitoja niin, että esimerkiksi ompelusta pitävä henkilö tarjoaa korjausompelua muille jäsenille ja saa itselleen apua esimerkiksi lastenhoidossa tai juhlien järjestämisessä. Apua voi löytää muuttoon, puutarhaan, käännöksiin, hiustenleikkuuta tai laina-auton.Mahdollisuudet ovat rajattomat! Kaikkien palveluiden vaihtoarvo on yksi tovi. www.stadinaiikapankki.wordpress.com

Kutsu EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokoukseen

EU:n Vastaisen Kansanrintaman vuosikokous pidetään Helsingissä keskiviikkona 18.5.-11 alk. klo 18.00 Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67. Kokouksessa käsitellään vuosikokousasiat sekä muita tärkeitä ajankohtaisia järjestötyöhön liittyviä kysymyksiä. Paikalle pääsee keskustasta mm. raitiovaunulla no. 6 sekä kaikilla Hämeentietä ajavilla busseilla. Pois jäädään Hämeentien ja Vellamonkadun kulmassa olevalla pysäkillä. Tervetuloa paikalle kaikki jäsenet ystävineen. Ennen kokouksen alkua on klo 18.00 lähtien tarjolla hyvät kahvit.

VALTTERILLE

Kirpputori on viikonloppuna 4 - 5.6.2011. Pöydän numero on 882 pääovesta tultaessa vasemmalla reunapaikka. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystäviltä ja järjestövereilta. Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Tavarantulee olla puhdasta ja ehjää. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeitin, työkalut, kalastusvälineet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, lahjoita se kirpputorillemme. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteeseen p. 040-707 3576 tai tavarant voi tuoda myyntipäivänä suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme paikalla lauantaina klo 7.30 ja sunnuntaina 8.30. Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina kirpputorillemme. Pistä tavara kierrätykseen. Tuoton käytämme Kansan äänen julkaisemiseen. Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 6.8.2011 alk. klo 11.00, os. Stusnäsentie 100. Ilmoittautuminen tilaukset.kansanaani@gmail.com tai Tarja Männikkö p. 050 432 0777. Käsitellään EU:n neljään periaatteeseen kuuluvaa vapaan liikkuvuuden yhteyttä ihmisten taloudelliseen ja sosiaaliseen hyvinvointiin sekä Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä EU:n ympäristöpolitiikkaa.

TERVETULOA

SFT:n TOIMINTAA

SFT:n opintotilaisuudet jatkuvat kevään aikana seuraavasti:
Keskiviikkona 4.5.2011 alk. klo 18.00
Tilaisuudessa puhuvat:
Jouko Kajanoja aiheesta ”sosiaalinen kestävyys, sosiaalipolitiikka ja työllisyys”.
Pekka Tiainen aiheesta ”mitä hyvää voitaisiin tehdä maailman varusteluhoilla?”

Maanantaina 6.6.2011 klo 17.30
Timo Kangasmaa alustaa aiheesta ”Lähi-idän kysymykset kautta aikain ja nykyisin

Maanantaina 9.5. voitonpäivänä käydään muistomerkeillä seuraavasti:

klo 14.00
Kokoonnutaan Malmin hautausmaan pääportilla, josta siirrytään Viime sotien aikana teloitettujen fasismien- ja sodanvastustajien haudalle. Samassa yhteydessä lasketaan kukat myös punaisten haudalle, jossa puhuu Timo Kangasmaa

klo 17.00
Kokoonnutaan Myllypuron Teboilille, josta siirrytään autoilla Kivikkoon viime sodan aikana teloitettujen neuvostosotilaiden haudalle, jossa SFT:n edustajana puhuu Seppo Harjunpää.

Malmille ja Kivikkoon järjestöliput mukaan.
Yhteiskuljetuksen varmistamiseksi toivotaan automiesten osallistumista Kivikon tilaisuuteen omalla autolla

Juche-aatteen opintoyhdistyksen vuosikokous

Kokous pidetään torstaina 19.5.2011 klo 18.30 Hermannin kerholla Helsingissä, Hämeentie 67. Toimikunta kokoontuu samassa paikassa klo 18.00. Tervetuloa!

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//>
<http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi//>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kokouksia

Suomi-Korea-seuran vuosikokous pidetään torstaina 28.04.2011 alkaen klo. 18.00 Helsingissä. Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Tervetuloa kaikki Suomi-Korea-seuran jäsenet!

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous

pidetään perjantaina 13.5.2011 Männiköillä, Vellamonkatu 6 A 1 alk. klo 18.00. Käsitellään ajankohtainen poliittinen tilanne ja vuosikokousasiat.

Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston toimikunnan kokous

torstaina 26.5.2011 klo 18.00 Hermannin kerholla. Käsitellään ajankohtaista poliittista tilannetta sekä valmistellaan vuosikokousta ja lähiajan tulevaa toimintaa. Tervetuloa kaikki jäsenet.

Hermannin naisten vuosikokous

maanantaina 26.5.2011 alk. klo 18.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Esillä sääntömääräiset vuosikokousasiat.
Kahvitarjoilu. Tervetuloa Johtokunta

 Kansanääni

Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2. keskiviikko klo 19.00

SFT

Lähiradiossa
100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30

Piikin Tutkain Helsingin Lähiradiossa

100,3 MHz
Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
040-8335360
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:
OKO 554114-227966

PAINOPIIKKA:
Karprint Oy

Sosiaalinen ja vihreä uusjako

Pekka Tiainen

Meillä puhutaan siitä onko johtajapaikoilla naisia. On tärkeätä, että tasa-arvo toteutuu yhteiskunnan eri tasoilla. Moniko muistaa, että postin väki mietti työtaistelutoimenpiteitä, koska TES-sopimuksen yhteydessä heitä huiputettiin, josta syystä heidän työtyöt lisääntyvät. Postissa työskentelee paljon naisia. Periaatehan on ollut naisten yötöiden vähentäminen. Tämä kertoo osaltaan miten murenetaan saavutettuja oikeuksia.

Ohjelmaamme on kirjattu monien ongelmakysymysten ohella kysymys huoltajuuskiistoista, koska näitä on tänä päivänä paljon. Tässä ei saa mennä mies-nais- vastakkain asetteluun, vaan tulee katsoa lasten oikeutta siihen, että on isä ja äiti. Vaaliohjelmassamme on tasa-arvo- ja naisasia. Pankaamme merkille, että perussuomalaisten ohjelmassa ei tätä asiaa ole huomioitu lainkaan,eikä myöskään kansainvälisyyttä ja ympäristöasioita. Ei voi asettaa vastakkain työllisyyttä ja ympäristöä. Tulee toimia niin, että haetaan työllistäviä hankkeita, jotka ovat yhtä aikaa ympäristöä tukevia. Ohjelmamme punaisena lankana on sosiaalinen ja vihreä uusjako. Pelkkä vihreä uusjako merkitsee, että ajetaan ympäristöasioita ihmisiä vastaan. Mutta kun tehdään sosiaalinen uusjako, otetaan huomioon myös ympäristö.

Hinnat, korko ja elinkustannukset ovat kohoamassa samaan aikaan, kun on puutetta toimeentulosta, työttömyyttä ym. huolta. Tähän liittyvät veroasiat. Hetemäen työryhmässä esitetään, että arvonnalisävero nostetaan 2 prosenttia, joka tulee vaatteisiin, elintarvikkeisiin, kännyköihin, polttoaineisiin, kaikkiin mahdollisiin myös asumiskustannuksiin, veteen, ja huoltoyhtiömaksuihin. Näin kiihdytetään hintojen nousua entisestään. Tällä myös rahoitetaan suurten tulojen verokevennykset. Hetemäen työryhmä esittää tuloverotuksen keventämistä 2 miljardilla ja yhtiöverotuksen 800 miljoonalla eli yhteensä 2,9 miljardilla. Paljon ei herrain päättä pakota, kun puhutaan valtiontalouden kestävyysvajeesta ja esitetään taas suurituloisille lisää verokevennyksiä. Samalla esitetään 50 %:n raja-

Kansainvälisen naistenpäivän tilaisuudessa Helsingissä Hermannin kerholla puhui Pekka Tiainen. Hän nosti esiin muutamia asioita STP:n vaaliohjelmasta. ”Tasa-arvoisuuden edistäminen tukee yhteiskunnan menestystä. Tulee nostaa naisvaltaisten alojen matalaa palkkausta. Miesten osalta tulee parantaa erityisesti heikoimpia työehtoja ja huolehtia sukupuolten tasa-arvosta ja yhdenvertaisuudesta”.

Naistenpäivän juhlayleisöä Hermannissa. Puheessaan Pekka Tiainen käsitteli mm. ”sosiaalisen ja vihreän uusjaon” kysymyksiä.

veroastetta suurimpiin tuloihin eli lisätuloista maksettaisiin vain 50 %. STP:n esitys on 60 % lisätulosta. Ideana on suurten tulojen verokevennyks, josta lasku lyödään tavallisten välttämättömyyshyödykkeiden hintoihin. Tämä pimitetään ja sanotaan, ettei muka mennä kohti tasaveroa. Eduskuntavaaleissa äänestetään siitä kumpi verolinja valitaan. Sekö, jossa jatketaan suurituloisten verokevennyksiä vaiko se, jossa lopetetaan pienituloisten ja kulutusverotuksen kuormittaminen.

Kun seuraatte joitain puheita, saa käsityksen, että köyhi-enkin kulutusta pitää vähentää ympäristösyistä. Jostain merkillisestä syystä ajatellaan, että nimenomaan köyhien kulutusta pitää vähentää. Konkreettinen esimerkki oli päätös, että jos keskeyttää mistä syystä tahansa opiskelun, leikataan 20 % toimeentulotuesta. Tätähän on kutsuttu Lex Soininvaaraksi satakomitean perusturva-jaoston puheenjohtajan mukaan. Ympäristöasian varjolla on alettu leikkaamaan köyhien etuuksia. Se kertoo suomalaisen vihreän liikkeen erittäin pahasta syvästä kriisistä. Vihreässä liikkeessä on tapahtunut jotain hyvin ikävää. Ja sen takia on erittäin tärkeää, että STP nostaa ympäristöasiat esiin tavalla, jossa yhtä aikaa ajetaan sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja yhtä aikaa ympäristöasioita ja irtaudutaan oikeistovihreydestä, jota vihreä liike on alkanut Suomessa sairastamaan.

Libyassa vallitsee erilaisen syiden johdosta sisällissota. Suomen ulkopoliittisena linjana on perinteisesti ollut rakentaa keskusteluneuvotteluyhteyksiä so-

toilanteen purkamiseksi. Emme kuitenkaan voi olla neuvotte-luyhteyksien rakentajana, jos pöydällämme on NATO-kortti. Siksi Suomen pitää pysyä irti NATO:sta. Oli erittäin suuri virhe, kun Häkämies sanoi, että Suomen pitää mennä Afganistaniin eikä pelkästään sotatykkien ääreen vaan ihan oikeasti sotimaan. STP:n ohjelmaan on kirjoitettu kanta, että Suomen pitää irtautua NATO:sta ja Afganistanista. Eli Suomen rooli maailmalla on toimia rauhan turvaajana YK lipun alla.

Suomen Työväenpuolue on rakennettu yhtenäisyyden rakentajaksi kansademokraattisen väen keskuudessa ja kansalaisia yhdistäväksi yhteistyöjärjestöksi vastaamaan työtekevien ja koko kansan tarpeisiin ja odotuksiin 2000 luvulla. Se on tietoisesti tämä sana kansandemokraatti. Pitää pyrkiä luomaan yhteistyökuvio tavalla, että mukana on laajasti kansalaisia erilaisuus hyväksyen yli perinteisten puolue-rajojen. Erilaisuuden hyväksymistä korostan, koska monien puolueiden ongelmana on vaatimus noudattaa johdon ajamaa linjaa tai ideologiaa. Aito yhteistyöliike on alusta, joka antaa tilaa erilaisuudelle. Vaaliohjelmassamme on asiat, joista olemme samaa mieltä. Näissä eduskuntavaaleissa olemme vaalivoittajien paikalla. Ehkä emme vielä yllä äänikynnysten ylitse, mutta STP:lla on paikka 2015 vaaleisakin. Tässä on petattu myöskin seuraavaan vaalivoittoon.

toimitti Heikki Männikkö

Jussi, Minna ja Risto STP:n ”ääniharavia”

Jussi Parviainen

STP teki eduskuntavaaleissa ansiokkaan vaalityön. Esinnyimme kymmenissä vaalipaneeleissa ja toritilaisuuksissa sekä jaoimme tuhansia lehtiä ja esitteitä. Ääniä saimme 1874. Tässä on 110 äänen lisäys edellisiin vaaleihin. Valittavaa on, että kaikki muut todelista muutosta vaativat pienpuolueet menettivät ääniosuuttaan. Tämä lienee selkeä osoitus yhteisrintamapolitiikan kehittämisen välttämättömyydestä. STP:n ”ääniharavia” olivat **Jussi Parviainen (457)** Helsingistä, **Minna Ekman (104)** Inkoosta ja **Risto Koivula (94)** Tampereelta. **Minna Ekman** toteaa, et-

Minna Ekman

tä nyt on rakennettava yhteistyötä. On yhdistettävä voimat. Tulee olla esillä muutoin kuin vaalien alla. On tarkasti seurattava Perussuomalaisten toimintaa. On selvittävä, miksi nuoret eivät äänestä meitä, vaikka kannatamme vahvasti ekososiaalisia arvoja ja myös vaikkapa eläinten hyvinvointia. **Jussi Parviainen** katsoo, että Suomeen tulee kehittää uutta SKDL-tyyppistä yhteistyöjärjestöä. Hänen arvionsa mukaan Suomen portti länteen on aina mennyt Venäjän kautta. Suhteemme länteen riippuu siitä, millainen on suhteemme Venäjään. Suomi on voinut hyvin silloin,

Risto Koivula

kun meillä on ollut Venäjä merkittävänä kaupakumppanina. YYA-sopimuksen aika oli hyvä vaihe maamme elämässä. **Risto Koivulan** mielestä kantavana teemanä tulee olla antifasismi ja Suomen sekä EU:n oikeistolaistumisen torjuminen. Riston mielestä nykyinen valuuttajärjestelmä on tullut tiensä päähän. ”Tulisi kehittää YK:n alaisuuteen maailman jalometallikantaa sidottu vertailuvaluutta, jossa kansalliset valuutat noteerattaisiin. Tärkeimmäksi STP:n tavoitteiksi Risto katsoo EU:sta eroamisen ja Natojäsenyyden torjumisen.

KÄ/HM

Vappuna työn, rauhan, edistyksen ja ympäristön puolesta

Kovan oikeistolaisen politiikan vuoksi maailmanrauha on uhatumpi kuin aikoihin. Globaali talouskriisi luo suomalaista palkansaajaa, eläkeläistä, opiskelijaa, työtöntä ja pienyrittäjää koskettavaa sosiaalista turvattomuutta ja taloudellista hätää. Vaatimukset Suomen Nato-jäsenyydestä ja pyrkimys kytkeä Suomi sotilaallisiin seikkailuihin herättävät ihmisissä suurta huolta. Näköpiirissämme on muitakin kärjistyviä globaaleja uhkia, joista voisi mainita esimerkiksi ympärillämme havaittava ilmastonmuutos, köyhyyden kasautuminen, sairauksien leviäminen, sekä niistä johtuvat muuttoaallot. Näiden asioiden vuoksi vappumielenosoituksilla on entistä suurempi merkitys. STP ja Kansan äänen julkaisijajärjestöt sekä Helsingin Työkansan vappumarssiyhdistys kehottavatkin kaikkia osallistumaan työväen perinteisiin vapputapahtumiin omilla paikkakunnillaan.

Helsingin Vappu

Yhteinen muistotilaisuus punaisten muistomerkillä

Vapunvieron aloitamme kokoontumalla aamulla klo 09.00 yhteiseen muistotilaisuuteen Helsingin eläintarhaan Valtakunnalliselle punaisten muistomerkille. (Puhujat vappumarssiyhdistyksen puolesta) Järjestöli-put mukaan.

Työväen vappumarssi Helsingissä Rautatientorilta Hakaniemeen

Helsingin Ammatillisen paikallisjärjestön organisoiman työväen yhteinen vappumarssi järjestetään vapunpäivänä 1.5.11. Vappumarssia varten kokoonnumme vappuaamuna klo 10.00 alkaen Rautatientorille. Siellä kohotamme ylös Vappumarssi-yhdistyksen tunnuksen ”Sotaa vastaan” ja ryhmitymme sen taakse. Rautatientorilta marssi lähtee klo 11.00 Helsingin keskustan kautta Hakaniemeen, jossa eri järjestöt järjestävät omia vapputapahtumiaan. Helsingin Työväen vappumarssiyhdistyksen järjestämään Työkansan ja Nuorison vappujuhlaan rauhanpatsaalle marssimme Metallitalon edestä suoraan lippujemme ja banderolliemme kanssa.

Työkansan ja Nuorison Vappujuhla Helsingissä

Helsingin Työväen vappumarssiyhdistys ry. kutsuu kaikkia osallistumaan Työkansan Vappujuhlaan Hakaniemenrantaan Rauhanpatsaalle. Juhla alkaa heti vappumarssin jälkeen noin klo 11.45. Siellä puhuvat valt. tri Pekka Tiainen STP, puheenjohtaja Hannu Harju KTP, Seppo Harjunpää SFT, sekä maahanmuuttajien puolesta Nowzar Nazari CPL:n Suomen jaosto. Muusta ohjelmasta vastaavat, Heikki Typpö ja ”Sörkan kisällit”, Teuvo Kauhanen sekä Pipsa Valo. Juontaa Marja Eronen

Vappujuhla Hermannin kerholla

Heti Kaisaniemen Vappujuhlan jälkeen alkaa Hermannin kerholla n. klo 13.30 Kansan äänen julkaisijajärjestöjen ja Hermannin Naisten yhteinen vappujuhla. Tässä juhlassa esiintyvät mm. Heikki Typpö ja Sörkan kisällit, Pipsa Valo yms.. Puheenvuoroja pitävät: Tervehdyspuhe; Timo Kangasmaa ja vappupuhe Pekka Tiainen. Saatavilla nakkeja, perunasalaattia ja hyvä kahvipöytä voileipineen Tervetuloa kaikki tähän yhteiseen juhlaan. Buffetista perimme 6 euron maksun.

Porvoon vappu

SAK:n Porvoon ammatillisen paikallisjärjestön kutsusta kokoonnutaan viettämään Porvoon vappujuhlaa Kaupunginpuistossa klo. 11.00. Paikalla puheita ja ohjelmaa. STP osallistuu juhlaan. Jaetaan Kansan ääntä.

Porvoon vappu alkaa kokoontumalla yhteisesti punaisten haudalla klo. 09.00.

Kanta-Hämeen Kommunistien pitkä Vappumarssi ja Kunniakäynnit Kanta-Hämeen Toverihaudoille.

Skp:n Janakkalan ja Hämeenlinnan seudun osastojen kunniakäynnit 30.4 Toverihaudoilla Rengon kirkolla klo:15.00, Janakkalan kirkolla klo:n15.30, Lammi,Konnari.n16.00, Tuulos, Syrjäntaka n.16.30, Valkeakosken naiskomppanian hauta, Hauho, Mustila.n17.00. Hauho,Vihniö. n17.30, Hauho, Alvettula.n18.00, Hattula uudenkirkon hautausmaa. n18.30, Kalvola kk Hautausmaa.n19.00. Kunniakäyntejä jatkamme 1.5 klo:10.00 alkaen Idänpään toverihaudalla, josta jatkamme Kanta-Hämeenlinnan kaikille punaisten muistomerkeille tehden kunniakäynnit kukkatervehdyksineen niille.

Jonka jälkeen Sak:n vappubrunssille Metallin Hämeen aluetoimiston kokoustilaan, Kasarmikatu 7 B 2-kerros, Hämeenlinna.Klo:10.30-12.00.

Varsinainen vappumarssi järjestäytyy klo:12.30 Sibeliuspuistossa, josta klo:12.45 lähtee vappumarssi liikkeelle kohti kauppatoria jossa Työväen yhteinen vappujuhla klo:13.00 alkaen.

Kuopion Vappu

STP:n vapputapahtuma torilla musiikkilavalla alk. klo 09.10. Puhuu Juhani Tanski

Kuopion työkansan vappumarssille kokoonnutaan torin kulmalle Kauppakadulle klo 13.15. Sieltä marssi suuntautuu Valkeisen lammelle, jossa vappujuhla ja puheita. juhlassa puhuu mm. STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski

Tampereen vappumarssi

Marssi järjestäytyy Sorin aukiolla klo 11.00 ja lähtee klo 11.30. Marssi suuntaa aukiolta keskustorille.

Musiikista vastaa TTY:n soittokunta.

STP:n ja Kansan Äänen tukijat ovat tervetulleita mukaan kulkueen perässä etenevälle, kansalaisjärjestöjen ”rahvaan marssille”.